

Giới thiệu Hệ Thống Thiên Tài Vô Song

Dù là nam nhi hay nữ nhi nếu trong tình yêu mà yêu thật lòng thì khi chia tay cũng sẽ đau lòng huống gì cả hai yêu nhau đã 4 năm. Quá chán nản mà nhân vật chính đi đua xe, không làm chủ được tay lái dẫn tới bị tai nạn, nhưng bất ngờ lại dung hợp với một hệ thống có nguồn gốc cách cả trăm tỷ năm ánh sáng, từ đó bắt đầu phát lên làm một người giả heo ăn thịt hổ, đi lừa người lấy tiền kaka.

Main có hệ thống và trở nên bá đạo nhưng cách xử lý vấn đề vẫn theo lý trí nhất định, không phải hơi tí là động tay, không phải cứ thấy gái là nhào vào. Chỉ dùng các năng lực theo một cách hợp lý và logic.

Bật mí một chút là tới chương 340 thì NVC mới dc phá t rình.

Chuyện dịch không được tốt như các nhóm dịch lớn nên mình mặc định là 15TLT/C. thấp hơn các nhóm khác nhiều.

Lưu Ý: nhắc nhở anh em Main ko bá nên vẫn phải trải qua tất cả việc mà con người thường có thể trải qua, ngay cả người mình để ý bị xxx, bị không chế, thể hiện rõ những thứ có thể xảy ra trong cuộc sống, ko cầu toàn.

Vì người yêu không phải đau khổ vì các lỗi lầm của mình, anh ấy chấp nhận rời xa người mình yêu, thôi miên cô ấy để cô ấy quên đi tất cả kể cả mình, rồi tới khi NVC lại gặp cô ấy đang tay trong tay với người khác thì NVC sẽ như thế nào? người ấy có nhận ra NVC? còn là ẩn số các bạn từ tìm hiểu nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Đột nhiên xuất hiện hệ thống

Tiểu Lạc mơ mơ màng màng tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm trên một giường bệnh, trong không khí tràn ngập mùi thuốc khử trùng.

"Đây là..... bệnh viện đa khoa? Tại sao ta ở trong bệnh viện?"

Tiểu Lạc nhíu mày, vô cùng nghi hoặc, nhưng rất nhanh, hần nhớ lại tất cả.

sau khi bạn gái Triệu Mộng Kỳ nói lời chia tay với hắn, hắn liền tự mình lái chiếc xe của hắn ra phố đi bộ vùng ngoại ô thành phố để đưa xe phát tiết tâm tình.

Ngày hôm nay trời mưa đường trơn, hơn nữa là đêm khuya, hắn rất không đúng dịp lại gây ra tai nạn xe cộ, với tốc độ hơn 120km xe nhanh chóng lao khỏi mặt đường, chiếc xe phóng vào một ruộng lúa cách con đường khoảng 3m, chuyện sau đó hắn liền không nhớ cái gì, cũng không biết là người tốt bụng nào đã phát hiện, đem hắn đưa tới bệnh viện đa khoa, lúc này mới kiểm trở về một cái mạng.

"Kèo kẹt ~"

Lúc này, cửa phòng bệnh mở ra, một nữ y tá xinh đẹp, vui vẻ bụng khay thuốc đi vào.

"A ~"

Khi nhìn thấy tiểu lạc tỉnh lại đang ngồi trầm tư trên giường bệnh, nàng nhất thời phát ra một tiếng kêu sợ hãi, "Choảng" khay thuốc đang bụng trong tay rơi xuống đất, thuốc rơi đầy đất, nàng tròn to hai mắt, tay phải run rẩy, chỉ vào Tiểu Lạc: "Người người người..... Người làm sao tỉnh lại được?"

Tiểu Lạc không hiểu vì sao, thầm nghĩ: cái cô y tá này chẳng lẽ là mới tới? Bằng không tại sao lại có thể có phản ứng kịch liệt như vậy khi nhìn thấy bệnh nhân tỉnh lại?

Tự nhìn lại trên dưới phải trái của mình, sau đó buông tay nói: "Rất rõ ràng a." Sau đó lại cẩn thận cẩn thận dò hỏi, "Có..... Vấn đề gì sao?"

"Người làm sao có thể tỉnh lại, người không thể tỉnh lại a, sao lại thế....."

Y tá vẫn như là nhìn thấy quỷ, mở to hai mắt, cái miệng nhỏ mở to hết cỡ, vẻ mặt đầy nghi vấn nhìn Tiểu Lạc, tựa như không thể tin được những việc nhìn thấy trước mắt là thật.

Không thể tỉnh lại?

Tiểu Lạc quả nhiên là có chút bối rối, không hiểu nàng y tá này tại sao lại nói như vậy.

Không chờ hắn chuẩn bị mở miệng hỏi lại, nữ y tá quay đầu liền chạy ra ngoài, sau đó toàn bộ hành lang liền vang lên tiếng kêu kèm theo vẻ sợ hãi của nàng: "Bác sĩ Trương, không phải, bệnh nhân phòng bệnh 438 tỉnh rồi!"

Đây rốt cuộc là tình huống thế nào?

Đầu Tiểu Lạc gãi cái đầu như hòa thượng của mình, nghĩ mãi không ra nguyên do, hơn nữa đối với số phòng bệnh của mình cảm thấy không còn gì để nói, bởi vì 438 không phải là con số cát tường, nó đồng âm nhưng là "đồ chết tiệt" a.

Nhưng vào lúc này, trong đầu đột nhiên vang lên âm thanh nhắc nhở, âm sắc giống như một trò chơi "Liên Minh Anh Hùng" đang hót nhất hiện nay, là một giọng nói nữ tính, rất có lực hấp dẫn.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ Tiểu Lạc thu được mười điểm, có mở ra cửa hàng hoán đổi vật phẩm hay không?"

Tiểu Lạc hít một hơi lấy tinh thần, con mẹ nó cái tình huống gì đây?

Là một người thế kỷ hai mươi mốt, hẳn không thể tưởng tượng nổi là có chuyện tình như thế này phát sinh, quả thực là trái với lẽ thường.

Hắn cho rằng đây là Ảo giác, là não bị chấn động mà sinh ra, nhưng ngay sau đó, trước mắt hắn lại đột nhiên xuất hiện một cửa sổ ánh sáng, mặt trên giống như một tờ CV (giống như một khung thông tin nhân vật của trò chơi), hiện lên một loạt thông tin của hắn, thông tin.

Ký Chủ: Tiểu Lạc

Tuổi tác: 26 tuổi

Điểm: 10 điểm

Thân phận: công nhân tập đoàn Hoa Hải

Cảnh giới: hạng xoàng

Cái gì,..... Hạng xoàng?

Nhìn thấy dòng này này, Tiểu Lạc ngay lập tức phục hồi tinh thần, liền cảm thấy không phục mà nghĩ thầm ta đầu gì cũng là Kỹ Sư chế tạo của tập đoàn Hoa Hải mà? Nếu như ngay cả Kỹ Sư là hạng xoàng, vậy trên đời này sẽ không có ai không phải là hạng xoàng rồi!

Giống như là nghe được tiếng lòng của hắn, cái hệ thống kia liền lên tiếng thông báo lần thứ hai: "Keng, năng lực giao lưu ngoại ngữ thấp, thân thể mang bệnh, đức-trí-thể mọi thứ đều không được, không phải hạng xoàng vậy là cái gì?"

Đệt!

Tâm tính của Tiểu Lạc rất tốt, mặc dù là có thể đoán được điều này nhưng vào lúc này cũng muốn mắng một câu thô tục, hắn liền hỏi: "Người rốt cuộc là cái thứ gì?"

"Keng, bốn hệ thống tên là hệ thống thiên tài tuyệt thế, đến từ hành tinh thuộc Song song vũ trụ cách xa trăm tỉ năm ánh sáng." Hệ thống đáp lại.

"Song song vũ trụ?"

Lúc này Tiểu Lạc cảm thấy chấn động không cách nào diễn tả được, hắn không thể không tin tưởng lời nói của hệ thống, bởi trong đầu hắn có đầy đủ thông tin về Song song vũ trụ, theo bản năng hắn liền hỏi, "Ờ đó có phải cũng có một quả địa cầu?"

"Keng, đương nhiên là có, nhưng trình độ khoa học kỹ thuật vượt bậc hơn nơi này mười vạn năm!"

Ta ngất!

Đại não của Tiểu Lạc trong thời gian ngắn không thể nào tiếp thu được, trình độ khoa học kỹ thuật vượt bậc hơn mười vạn năm, vậy rốt cuộc nơi đó sẽ có cảnh tượng như thế nào, sợ là nhân loại ở đó từ lâu đã thông qua sức mạnh khoa học kỹ thuật thoát khỏi Sinh Từ Luân Hồi, Bất Từ Bất Diệt rồi.

"Keng, bốn hệ thống bởi vì bị kéo vào thời không loạn lưu đi tới cái vũ trụ này, ký sinh ở trên người người ngay lúc cần kẻ tử vong, đặc biệt tặng miễn phí một lần dài kéo tính mạng!" Thanh âm gợi ý của hệ thống đưa tâm tư của hắn kéo về hiện thực.

Tiểu Lạc kinh ngạc, lấy sự thông minh của hắn, lúc này lập tức đã suy nghĩ minh bạch tại sao vừa nãy vị y tá nhìn thấy mình tỉnh lại thì lại thất thố như thế.

Nguyên nhân chính là ở đây: vì hệ thống kéo dài tính mạng, không nên nhanh như vậy tỉnh lại nhưng hắn lại tỉnh dậy, hoặc là nói, Bị thầy thuốc chẩn đoán là vô phương cứu chữa, liền có thể giải thích được phản ứng quá khích của y tá lúc đó.

Nghĩ thông suốt điểm này, trong lòng liền bình tĩnh lại, lại hỏi: "Ngoại trừ kéo dài tính mạng, người còn có thể vì ta làm cái gì?"

"Keng, bốn hệ thống có thể đem người cải tạo thành thiên tài tuyệt thế."

"Thiên tài tuyệt thế? Chính là loại cái gì cũng làm được, cái gì cũng hiểu biết một cách biến thái?" Tiểu Lạc hỏi.

"Keng, có thể hiểu như vậy!"

"Cần bỏ ra cái giá như thế nào?" Tiểu Lạc không tin lại có chuyện tình trên trời rơi xuống đĩa bánh.

"Keng, thông qua việc dùng điểm ở cửa hàng trao đổi các loại năng lực, năng lực càng mạnh, số điểm tiêu hao càng nhiều."

Theo giới thiệu của hệ thống, cửa sổ liền chuyển đến giao diện cửa hàng, phía trên hiện lít nhít các loại năng lực, cái gì năng lực ngoại ngữ, năng lực chơi game, thuốc tăng cường trí não..... Chờ chút, một chút đều xem không hết.

Đại khái sau khi nhìn một lần, Tiểu Lạc đã muốn chửi má nó, bởi vì...cửa sổ hiện lên mấy ngàn loại năng lực, không có một loại năng lực nào chỉ cần dùng mười điểm là có thể đổi được.

"Hệ thống, người có thể nói cho ta biết, mười điểm có thể đổi năng lực gì?" Tiểu Lạc chưa từ bỏ ý định, muốn thử xem rốt cuộc là hấn gặp Áo giác, hay là người nào đó troll mình không.

"Keng, mười điểm không đổi được bất kỳ một loại năng lực nào!"

trên mặt Tiểu Lạc xuất hiện đầy hắc khí: "Người đùa bỡn ta?"

"Keng, điểm có thể kiếm lấy, Ký Chủ không nên sốt ruột."

Điểm nguyên lai còn có thể kiếm!

Tiểu Lạc sáng mắt lên: "Làm sao kiếm?"

"Keng, có thể nhận khi Ký Chủ gây ra sự kinh ngạc, hiếu kỳ, chấn động..... cho mọi người quanh mình, tùy vào phản ứng tâm tình của nhân loại, hệ thống sẽ tự chủ phân biệt hấp thu, sau đó căn cứ trình độ của nó mà tự động chuyển đổi thành giá trị điểm tương ứng."

"Thì ra là như vậy!"

Tiểu Lạc lúc liền minh bạch, cái này không phải là hệ thống thiên tài tuyệt thế gì, đây rõ ràng chính là để hấn không ngừng đi trang bức, giả bộ X, giả heo ăn thịt hổ hệ thống mà, mười điểm hiện có tất nhiên chính là từ trên người y tá kia kiếm lấy.

"Oành~"

Đột nhiên, cửa phòng bệnh đột nhiên đẩy ra, một đoàn thầy thuốc bận áo blue chen chúc mà vào, đang nhìn đến Tiểu Lạc đang ngồi trên giường bệnh, tất cả đều như hoá đá đứng ở tại chỗ, mở to hai mắt, tất cả khiếp sợ nhìn Tiểu Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thể chất Lính Đánh Thuê chi vương

từ trong mắt bọn họ Tiểu Lạc thấy được sự chấn động, khó hiểu, nghi hoặc.....

"Não bộ Bệnh nhân bị chấn động, ruột vỡ xuất huyết nội, gan tỳ xuất huyết, làm sao có khả năng chỉ thời gian nửa ngày liền tỉnh lại?"

"Không chỉ như vậy, bệnh nhân còn hai lá phổi bầm tím, xương sườn gãy, xương sọ bị vỡ nát, cơ bụng phía bên phải xé rách, xuất huyết đường tiêu hóa, xương chậu bị gãy, thương thế trên người được nghiêm trọng như thế, bệnh nhân làm sao đã tỉnh lại rồi?"

"Khó mà tin nổi, đây quả thực là kỳ tích y học a!"

Nhóm thầy thuốc này xem Tiểu Lạc như người ngoài hành tinh kiểm tra một cách tỉ mỉ, không nói ra được sự khiếp sợ trong lòng, trong đó bao gồm cả nữ y tá lúc trước.

Tiểu Lạc đồng dạng khiếp sợ cực kỳ, bởi vì giá trị điểm của hấn: đang nhanh chóng tăng lên dữ dội, này còn không có đình chỉ, vẫn tiếp tục lên, mãi đến tận 1001 điểm, mới rốt cục ổn định lại.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ thu được 1001 điểm tích phân, có hay không tiến vào cửa hàng tiến hành đổi?" Hệ thống tiếng nhắc nhở vang lên.

Tiểu Lạc trừng mắt hồi phục tinh thần, nhớ tới thể chất của mình rất gầy yếu, liền dò hỏi: "Hệ thống, có hay không có thể nâng lên thực lực bản thân?"

Vừa dứt lời, màn sáng xuất hiện một tên là "Thẻ chất Linh Đánh Thuê chi vương" năng lực, có điều tiêu hao đến 1000 điểm tích phân.

"Làm sao không có chú giải?" Tiểu Lạc nghi hoặc.

"Keng, thẻ chất Linh Đánh Thuê chi vương, có thể làm cho Ký Chủ cấp tốc nắm giữ năng lực của Linh Đánh Thuê chi vương, bao quát ở thân thủ, kinh nghiệm tác chiến, năng lực phản ứng, trình độ hiểu biết sơ cấp đối với súng ống, một khi đối, vĩnh cửu hữu hiệu, có hay không tiến hành đổi?" thanh âm Hệ thống vang lên.

Ta...!

Tiểu Lạc hít vào một ngụm khí lạnh, quả thực giống như là ở trong game, trực tiếp nâng cấp đặc tính nhân vật a.

"Đổi!"

Hai chữ này, tựa như từ trong kẽ răng của hắn phát ra, hắn còn chưa quá tin tưởng hệ thống này tồn tại chân thật, trừ phi thân thể hắn thật sự lập tức trở nên mạnh mẽ.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ thu được Thẻ chất Linh Đánh Thuê chi vương, tiêu hao 1000 điểm!" Gọi ý của thanh âm hệ thống.

Bên trong gian phòng, nhóm thầy thuốc hai mặt nhìn nhau, bởi vì bọn họ căn bản không nhìn thấy màn sáng, cũng không nghe âm thanh nhắc nhở của hệ thống, bọn họ chỉ có thể nghe được thanh âm của Tiểu Lạc.

Thấy Tiểu Lạc ngồi ở trên giường bệnh lăm lăm bầu, lông mày khi thì nhíu chặt khi thì giãn ra, bọn họ liền nhất trí cho rằng đầu óc của Tiểu Lạc Bị va hòng rồi, tuy rằng tỉnh lại, lại trở thành một người bệnh tâm thần.

Hơn nữa bọn họ hiện tại đã triệt để bình tĩnh lại, bởi vì bọn họ ý thức được một vấn đề trọng đại, đó chính là đêm qua người chẩn đoán bệnh của bệnh nhân này, là một tên bác sĩ thực tập mới vào làm tại bệnh viện đa khoa không bao lâu.

Tất cả thông tin của bệnh nhân bọn họ nhận được, cũng là thông qua báo cáo của bác sĩ thực tập này, dù sao bọn họ cũng mới tới làm không bao lâu, còn chưa kịp tự mình kiểm tra tình hình bệnh nhân.

Vì lẽ đó, cái này không phải là chẩn đoán sai, cũng không phải là cảm nhầm báo cáo? Căn bản cũng không phải là cái gì kỳ tích y học?

"Có hay không liên lạc được với người thân của bệnh nhân?" Một người thầy thuốc trung niên nghiêng đầu, hướng về nữ y tá bên cạnh hỏi.

Nữ y tá gật gù: "Chúng ta đang chuẩn bị liên hệ người nhà của hắn thông qua điện thoại di động của bệnh nhân, một người tên là Trương Đại Sơn vừa vận mới gọi điện thoại tới, nói là bạn tốt của hắn, chúng ta đã đem tình huống của bệnh nhân thông báo với Trương Đại Sơn, người kia ngay lập tức đã đáp ứng sẽ đến đây, hiện tại đang trên đường tới."

"Rất tốt, nhớ đem tiền chữa bệnh của bệnh nhân tình cho Trương Đại Sơn này!" thầy thuốc trung niên nói.

"Ừ, sẽ hoàn tất việc này ah." Nữ y tá gật đầu trả lời.

"Đúng rồi, lại an bài một lần kiểm tra toàn thân cho bệnh nhân, ta nghiêm trọng hoài nghi báo cáo kiểm tra của hắn có nhầm lẫn, cái gì mà mất phải bị xé rách xuất huyết, người xem toàn thân hắn nào có cái gì thương, đêm qua có phải là bên trực ban ngủ gật không." thầy thuốc trung niên cau mày nói.

Nhưng vào lúc này, một luồng khí tức lạnh lẽo đột nhiên ở bên trong phòng bệnh không có dấu hiệu nào báo trước.

Bên trong phòng bệnh thầy thuốc không nhận được rung mình một cái, tất cả đều nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn Tiểu Lạc trên giường bệnh, bọn họ vào thời khắc này có loại ảo giác mãnh liệt, người ngồi ở trên giường bệnh không phải một người, mà là một con mãnh thú cực kỳ nguy hiểm khát máu, phảng phất bất cứ lúc nào đều có thể đem bọn họ gặm thành một đống Bạch Cốt.

Đặc biệt ánh mắt Tiểu Lạc, hàn khí ép người, sát ý sung thiên, như là một đôi mắt dã thú, khiến người ta cảm nhận được một luồng run rẩy đến từ linh hồn!

Tại sao lại như vậy?

Là ảo giác, vẫn là ảo giác?

Các thầy thuốc tất cả đều bối rối, không biết là mình có phải đang ở thực tại hay đang mơ, chỉ là trên trán không ngừng đổ mồ hôi lạnh, bọn họ không hiểu, khí chất một người tại sao sẽ ở trong phút chốc biến hóa long trời lở đất như vậy.

Tiểu Lạc lúc này cảm giác vô cùng kỳ diệu, thân thể thật giống như có sức mạnh vô cùng vô tận, hơn nữa căn bệnh viêm cột sống mãn tính quái nhiều hần hơn hai năm giống như đã khôi phục hoàn toàn, toàn bộ phía sau lưng trở nên vô cùng thoải mái, thân thể chưa bao giờ có cảm giác tràn trề cảm giác vui sướng.

Ngay cả tầm mắt đều trở nên rõ ràng hơn rất nhiều, sinh vật nhỏ bé bên trong phòng bệnh hắn đều có thể dễ dàng nhìn rõ.

"Lão Tiểu!"

Một giọng nói lớn vang lên ở ngoài phòng bệnh, ngay sau đó, cửa phòng đã bị cường lực đẩy ra, một tên thanh niên tuổi tác xấp xỉ cùng Tiểu Lạc xuất hiện ngay cửa phòng.

Trên mặt thanh niên thịt rất nhiều, cả khuôn mặt mập tròn chĩa, nhưng thân thể cũng không mập, thậm chí còn có cảm giác gầy, giống như là trên cổ một người gầy gán đầu một tên béo; rõ ràng trên trán có mấy nếp nhăn, khuôn mặt da dẻ cũng rất thô ráp.

Thanh niên nhìn chung quanh, rốt cục dừng trên giường bệnh của Tiểu Lạc, sau đó hoàn toàn coi thầy thuốc là không khí, trực tiếp hướng Tiểu Lạc chạy tới.

Sau khi kiểm tra thân thể Tiểu Lạc, nhất thời liền hô lên: "Dựa vào, là lang băm nào nói huynh đệ ta bị chấn thương sọ não, thành người sống thực vật, hại ta bữa sáng cũng không ăn liền chạy lại đây, rảnh háng a?"

Lời vừa nói ra, một đám thầy thuốc bên trong phòng bệnh lập tức mặt đỏ lên, đặc biệt trung niên thầy thuốc, là bác sĩ điều trị chính của Tiểu Lạc, chẩn đoán kết quả tuy là do bác sĩ thực tập viết, nhưng danh hiệu lang băm, không phải là trực tiếp rơi vào trên người hắn mà.

"Ho khan một cái....."

Tiểu Lạc ho khan vài tiếng, một trận lúng túng, đã biết huynh đệ Trương Đại Sơn cái gì cũng dám nói, sẽ không sợ Bị thầy thuốc quần ấu à.

Một nhóm thầy thuốc nhìn nhau, sau đó lần lượt lui ra, sau khi đóng cửa phòng, một ít thầy thuốc liền không nhìn được nổi dóa.

"Cái Tiểu Lại kia đến cùng làm cái gì? Như vậy mà cũng có thể làm ra được, hắn tới ngày hôm qua ngủ gật mà bệnh nhân chẩn đoán sao?"

"Bác sĩ thực tập chính là bác sĩ thực tập, công tác không có chút nào chăm chú, ta kiến nghị thủ tiêu tư cách chính thức của hắn, lại lưu viện kiểm tra ba tháng rồi tính tiếp."

"Không sai, chẩn đoán sai là tội kỵ của thầy thuốc chúng ta, chẩn đoán sai lớn như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trong đời."

Rất hiển nhiên, những thầy thuốc này đã nhận định căn bản Tiểu Lạc tình lại không phải là kỳ tích y học gì, mà là một lần chẩn đoán sai rất lớn, chính là bác sĩ thực tập Tiểu Lại mới tới bệnh viện đa khoa.

Trung niên thầy thuốc không nói một lời, thế nhưng sắc mặt nhưng dị thường khó coi.

Tiểu Lại là danh nghĩa bác sĩ thực tập, chẩn đoán sai lầm lớn như vậy, từ lúc hắn làm thầy thuốc tới nay cũng là lần đầu nhìn thấy.

Bình thường được người kính yêu, còn từng được người tặng bằng hiệu Hoa Đà tái thế, thế nào sáng sớm hôm nay như thế thành "Lang băm" si nhục nhục này, tất cả những thứ này, hắn đều tính trên người bác sĩ thực tập Tiểu Lại.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Từ chức

Tất nhiên là Tiểu Lạc không rảnh để ý tới các vị bác sĩ tìm ai để chút giận rồi.

Hiện tại hắn hoàn toàn chìm đắm trong sự hưng phấn của Thể chất Linh Đánh Thuê chi vương mà hệ thống thiên tài tuyệt thể mang đến, lan can sắt của giường bệnh, Bị hắn bóp tới biến dạng, bây giờ hắn đã triệt để tin tưởng hệ thống là thật, mà không phải là hắn bị chấn động não rồi sinh ra Ảo giác.

"Đại nạn không chết, tất có hậu phúc, cổ nhân quả nhiên là không có nói sai, ha ha ha....."

Tiểu Lạc khó có thể ức chế mà bắt đầu cười lớn, cái cảm giác này, cũng giống như cảm giác khi mình tỉnh lại sau giấc ngủ liền biến thành một siêu nhân bận quần lót bên ngoài, như là siêu nhân có thể bay ở trên trời, khó có thể dùng ngôn ngữ để hình dung sự hưng phấn cùng kích động này.

"Này này này, lão Tiểu ngươi đừng làm ta hoảng sợ ah, đừng hù dọa ca a, làm sao ngươi lại gây ngốc thế này?" Trương Đại Sơn dùng sức vỗ tay ở trước mặt Tiểu Lạc, hắn cũng không nhìn thấy việc Tiểu Lạc đem lan can sắt của giường bệnh nắm đến biến dạng.

Tiểu Lạc nhìn thấy trước mặt mình là huynh đệ cùng phòng thời đại học, rất muốn đem sự tình hệ thống thiên tài tuyệt thể nói với hắn.

Nhưng vừa nghĩ lại, chuyện như vậy vẫn là cất ở trong bụng đi, nói ra có thể Bị Trương Đại Sơn xem là bệnh thần kinh, dù sao chuyện này cũng quá khó tin ah, ai sẽ tin tưởng bây giờ mình đã dung hợp với hệ thống thiên tài tuyệt thể đến từ Song song vũ trụ cách trăm tỉ năm ánh sáng ah?

"Người làm cái gì? Ta rất là lo lắng ah, người nói cho ta nghe một chút, người làm sao nằm ở trong bệnh viện vậy người anh em?" Trương Đại Sơn mạnh mẽ đâm 1 cái vào lồng ngực Tiểu Lạc.

"Ồi..... Tình trường thất ý thôi mà!(ý là thất tình đó mà, mình thấy hay nên để nguyên câu)"

Tiểu Lạc thờ dài một tiếng, từ từ đem chuyện Triệu Mộng Kỳ chia tay với hắn, sau đó đêm hôm hắn đưa xe ở ngoại ô thành phố dẫn tới tai nạn xe cộ kể lại một lần cho Trương Đại Sơn nghe.

Trương Đại Sơn sau khi nghe xong, liền thờ dài: "may mắn ah, quả nhiên là đại nạn không chết!"

"Người có thể hay không nói trọng điểm ah?" Tiểu Lạc lườm hắn một cái.

Trương Đại Sơn lúc này liền mắng to: "Trọng điểm cái trứng dái ah, Triệu Mộng Kỳ là cái rắm gì, nàng với người chia tay đó là sự tổn thất của nàng, người ưu tú như vậy, sớm muộn cũng có một ngày, người sẽ Phủ Khả Định Quốc, đến lúc đó Triệu Mộng Kỳ khóc cũng không tìm thấy người ah."

Tiểu Lạc dở khóc dở cười, vỗ vai Trương Đại Sơn: "Ta liền phục công phu nói khoác của người ah, không người có thể địch lại."

"Cút đi!"

Trương Đại Sơn thiếu kiên nhẫn phát tay, sau đó vẽ mặt thành thật nói, "Đúng rồi, người bây giờ đến cùng có hay không có cảm giác gì không thoải mái? Tỷ như có thể hay không muốn nôn mửa?"

"Ta có thể có chuyện gì, lần này số may, chỉ là đem xe va hông thôi, thân thể một chút cũng đều không có việc gì, hiện tại có thể xuất viện rồi." Tiểu Lạc nói.

"Lão Tiểu, ta cũng không phải là nói khoác lác a, thân thể là tiền vốn làm cách mạng, không qua loa được, người nếu như không có tiền trị liệu, chỗ này ta có a, mười vạn trăm vạn không có, hai, ba vạn tuyệt đối có thể cho người." Bằng quan hệ của hai người, Trương Đại Sơn nói chuyện rất thẳng thắn, không giấu giếm điểm điểm.

"Thật đúng không!"

Tiểu Lạc trực tiếp từ trên giường bệnh nhảy xuống, ngay lập tức hắn nhảy lên 3 cái, sau đó còn chống ngược cây chuối mà đi, để chứng minh thân thể của mình không bị làm sao.

con mắt của Trương Đại Sơn mở to mà nhìn: "Ta ngất a, người lúc nào biết đi chống ngược cây chuối ah, giấu thật sâu ah."

Trong lòng cũng là hoàn toàn tin tưởng thân thể Tiểu Lạc không có việc gì đáng ngại.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ, thu được năm điểm."

Tiểu Lạc không để ý tới thanh âm thông báo của hệ thống, dừng lại việc chống ngược cây chuối, vỗ hai tay để phui bụi, hướng Trương Đại Sơn mà nói: "theo như người nói, lúc ta đi nhà vệ sinh cũng phải thông báo với người ah?"

"Ta không có hứng thú biết người đi nhà cầu, có điều nếu người có kinh nghiệm cùng một em gái nào đó yy, ta ngược lại thật sự tình nguyện nghe một chút, càng tỉ mỉ càng tốt, khả khả....." Trương Đại Sơn hên mọn cười nói.

"Yy em gái người a!"

"Oa kèn kẹt ~"

Trương Đại Sơn cười lớn chạy ra ngoài, vì làm thủ tục xuất viện cho Tiểu Lạc.

Xuất viện, sau đó ăn một bữa sáng đơn giản, Tiểu Lạc cùng Trương Đại Sơn liền đi tới đại đội cảnh sát giao thông, chiếc xe của hắn còn nằm ở đó, xe biến dạng nghiêm trọng, ngay cả động cơ đều hỏng hết, bây giờ có muốn so với chiếc xe tồi tàn nhất đang đi trên đường cũng không bằng.

"Đừng đau lòng, không phải một chiếc xe thôi sao, cũ không đi mới sao tới, đạo lý bạn gái cũng vậy, trên đời này luôn có một chiếc xe tốt, một nữ nhân tốt, thuộc về riêng lão Tiểu." Trương Đại Sơn an ủi.

Tiểu Lạc cười nhẹ, không nói gì, đi một vòng Quý Môn quan, hắn đã hiểu rất nhiều điều, tâm tình cũng so với dĩ vãng muốn bình tĩnh hơn.

"Về nhà hay là đi công ty?" Trương Đại Sơn ngồi vào chỗ lái xe của chiếc KIA Carola, hướng về Tiểu Lạc dò hỏi.

"Đi công ty đi."

"Dựa vào, xảy ra tai nạn xe cộ mà vẫn kiên trì đi làm, ta nếu là Mã Vân, nhất định phát cho người một tấm bằng nhân viên chuyên cần."

"Không phải đi làm, đi từ chức!" Tiểu Lạc bắt đắc dĩ nói.

Trương Đại Sơn nhủ mảy, tâm tình có chút kích động: "Cũng bởi vì Triệu Mộng Kỳ người liền muốn từ chức, cái này là không đáng ah người anh em?"

Tiểu Lạc thở dài một tiếng, cũng không giải thích, mở cửa ghế phụ chui vào trong xe.

Kỳ thực hắn đã sớm có ý nghĩ từ chức, mỗi ngày đều đi làm ở nhà xưởng chế tạo, rất thiếu thiếu tính khiêu chiến, không thể nhìn thấy được tương lai.

Hắn vẫn không hài lòng, nếu như không phải vì Triệu Mộng Kỳ đi làm ở tập đoàn Hoa Hải, hắn đã sớm chọn rời đi, bây giờ có hệ thống thiên tài tuyệt thế, hắn không cần thiết đem cuộc đời mình vền vẹn gò bó ở tập đoàn Hoa Hải.

Trương Đại Sơn không nói gì, chui vào chỗ ngồi lái xe, lái một đường thẳng đem Tiểu Lạc đưa đến tập đoàn Hoa Hải.

"Lão Tiểu, nhìn thoáng chút, chúng ta là nam nhân, không cần thiết vì một người đàn bà không yêu mình mà phải thương tâm phiền muộn." Trương Đại Sơn lần thứ hai an ủi.

"Mở rộng lòng, ta có thể nhận thấy nhiều điều tốt."

trong lòng Tiểu Lạc ảm áp, "Đúng rồi, chính người lái xe chú ý một chút, chớ học ta lái bậy ah."

"Phi phi phi..... mồm chó không ra ngà voi, đi thôi, chờ có thời gian ta lại tới tìm người." Trương Đại Sơn đạp cần ga, lái chiếc xe của hắn nghênh ngang rời đi.

Tiểu Lạc nhìn theo hắn rời đi, mãi đến lúc không thấy bóng dáng chiếc xe, mới thu lại ánh mắt, đi vào, quẹt thẻ, đi vào tập đoàn Hoa Hải.

Tối gần buổi trưa, thủ tục nghỉ việc của hắn mới hoàn thành.

Ôm một hòm đồ vật của chính mình, từ bỏ công việc ba năm gắn bó ở tập đoàn Hoa Hải, Tiểu Lạc trầm mặc cảm xúc ngổn ngang, đây là công việc đầu tiên sau khi hắn tốt nghiệp đại học, hắn còn nhớ giấc mơ cùng lý tưởng lớn của hắn là được làm việc ở đây, từng hình ảnh, giống như là chiếu phim ở trong đầu lướt qua.

"Tiểu Lạc, người đứng lại!"

Một thanh âm quen thuộc phía sau vang lên, ngữ khí mang theo một tia mệnh lệnh.

Tiểu Lạc dừng bước, quay đầu lại liền đón nhận một khuôn mặt mỹ lệ, đó là Triệu Mộng Kỳ, một trang phục thời thượng.

Triệu Mộng Kỳ biết được tin tức hắn nghỉ việc một chút cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao Triệu Mộng Kỳ là ở bộ phận HR, tập đoàn Hoa Hải hơn ngàn người đi ở, đều được bộ phận HR tỉ mỉ ghi chép.

"Có việc gì?" Tiểu Lạc nhàn nhạt hỏi.

Triệu Mộng Kỳ đạp giày cao gót chạy tới, liếc nhìn cái rượu trong tay Tiểu Lạc, trong mắt mang theo vẻ khinh bỉ nói: "Tiểu Lạc, người thì không thể thành thực một chút? Ta với người không thể đi đến cuối con đường, người tắt yếu bởi vì... việc này liền từ chức, hủy diệt tiền đồ của mình? Người coi như không vì mình cân nhắc, cũng phải vì người nhà của người cân nhắc, sau khi người từ chức nguồn thu nhập đều không còn, lẽ nào người còn muốn trở lại gặm lão?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Người cũ và người mới

Đã trải qua lần tai nạn xe này, sau khi sống lại cảm giác của Tiểu Lạc với Triệu Mộng Kỳ đã không còn như trước, hắn không có oán hận hay tiếc nuối gì cả, mà chỉ toàn là cảm giác khó chịu, và cũng hiểu với biểu hiện của nàng, dù sao thế giới này rất tàn khốc.

"Ta từ chức không phải vì cô, không có liên quan gì tới cô cả."

Tiểu Lạc mỉm cười, "Nếu như không có gì chuyện, vậy thì gặp lại sau!"

Một tiếng gấp lại, là vì đặt một cái dấu chấm hết làm một cái kết viên mãn cho cuộc tình kéo dài bốn năm, không xoắn xuýt, không dây dưa, càng không thả xuống tồn nghi của nam nhân mà đi khăn cầu cái gì, như một đại hiệp dứt áo quay đi.

Triệu Mộng Kỳ sững sờ tại chỗ, cảm thấy trong lòng rất khó chịu, nàng muốn đến quở trách Tiểu Lạc, cũng muốn xác nhận sự lựa chọn ra đi của Tiểu Lạc có chính xác, bởi vì... loại nam nhân yếu đuối vô năng căn bản không xứng với nàng.

Nhưng kết quả lại ngoài ý muốn, Tiểu Lạc không có khăn cầu nàng đừng rời bỏ hắn, cũng không có bất kỳ cảm xúc thương tâm, đột nhiên làm cho nàng có cảm giác không cam lòng, bởi vì sự tình không phải là như vậy.

"Tiểu Lạc, ngươi đừng bày ra một bộ dạng không để ý, ta biết trong lòng ngươi đặc biệt hận ta, nhưng đây chính là sự thực."

Triệu Mộng Kỳ lớn tiếng kêu lên, "Ta tựa như có thể dự đoán được quỹ tích cuộc đời của ngươi, ngươi không thể thoát khỏi vận mệnh làm công, có thể có một ngày ngươi sẽ thu được thành công, nhưng một ngày kia là mười năm sau hay là hai mươi năm sau, ai có thể nói rõ được, ngươi có thể đợi được, nhưng thanh xuân của ta không có đợi ta, ta không muốn sau khi kết hôn thì phải sống cùng ngươi trong căn phòng ở chật hẹp, cũng không muốn vất vả ba mươi năm để mua được một căn nhà, cuộc sống như thế, không phải là mong muốn của Triệu Mộng Kỳ ta."

Tiểu Lạc quay đầu lại, mặt không cảm xúc nói: "Cho nên?"

"Vì lẽ đó ta chọn rời xa ngươi, ta vì tương lai của chính mình mà phải làm như vậy." Triệu Mộng Kỳ khí khái trả lời.

"Ừ, ngươi làm rất đúng."

Tiểu Lạc trên mặt, từ đầu đến cuối đều vẫn duy trì một nụ cười, không có biểu hiện một chút cảm xúc khó chịu nào, "Cảm ơn ngươi cho ta một bài học trên đường đời."

Triệu Mộng Kỳ lại sững sờ một lần nữa, nàng không hiểu vì sao Tiểu Lạc có thể trấn định như thế, chẳng lẽ hắn đánh mất lý trí đến phát điên rồi sao? rốt cuộc Người này là giả vờ hay là không có chút nào quan tâm?

"Kỳ Kỳ?"

Lúc này, một chiếc xe thể thao Lamborghini dừng lại ở bên cạnh Triệu Mộng Kỳ, cửa sổ của xe hạ xuống, lộ ra một thanh niên có khuôn mặt anh tuấn, thanh niên kia vừa nhìn đã biết là công tử bột, da dẻ rất trắng, trang phục đều là hàng hiệu.

Tiểu Lạc liền nhận ra, đây là nhi tử Hoa Hải Phong của lão tổng tập đoàn Hoa Hải, biệt hiệu là Hoa thiếu, nghe nói là cực phẩm hoa hoa công tử, rất nhiều cô gái xinh đẹp có gia đình trong Hoa Hải tập đoàn đều có một chân với hắn.

"Kỳ Kỳ, ngươi ở nơi này làm cái gì?"

Hoa Hải Phong đi xuống từ trên xe thể thao, sau đó mới phát hiện sự tồn tại của Tiểu Lạc, liền chỉ vào Tiểu Lạc, trên mặt mang theo địch ý, "Hắn là ai?"

Triệu Mộng Kỳ biểu lộ rõ sự lúng túng, nhưng cũng không có che giấu, nũng nịu nói: "Hắn chính là Tiểu Lạc."

"Tiểu Lạc? Nguyên lai hắn chính là người yêu cũ của Kỳ Kỳ a."

Hoa Hải Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, rất hiển nhiên, hắn đã sớm biết được sự tồn tại của Tiểu Lạc, cũng biết quan hệ của Triệu Mộng Kỳ cùng Tiểu Lạc.

Hắn liếc nhìn Tiểu Lạc, trong mắt chợt lóe lên một tia tàn ác: "Nếu là người yêu cũ, vậy ta đã gặp mà không chào hỏi với hắn liền rất không phải phép mà."

"Hoa thiếu, lấy thân phận của ngươi không cần thiết phải chào hỏi hắn, chúng ta hay là đi thôi." Triệu Mộng Kỳ nói.

Hoa Hải Phong cùng Tiểu Lạc tạo thành sự chênh lệch rõ ràng, nàng càng xem Tiểu Lạc lại càng cảm thấy Tiểu Lạc là kẻ vô năng, chân thật thối, nàng không muốn nhìn thấy thân phận cao quý của Hoa Hải Phong có bất kỳ quan hệ nào với Tiểu Lạc.

"Kỳ Kỳ, không thể nói như thế mà, dù sao trước khi ta xuất hiện, là hắn đã chăm sóc ngươi rất tốt, về tình về lý ta nên cảm tạ hắn mà, ngươi ở đây chờ ta, ta lập tức trở về."

Nói qua, Hoa Hải Phong liền hướng Tiểu Lạc đi tới.

Đưa lưng về phía Triệu Mộng Kỳ, hắn liền không cần phải che giấu, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý mang đầy vẻ âm dương quái khí.

Hắn đưa tay ra, vẻ mặt đầy giả tạo âm hiểm cười: "Ngươi mạnh khỏe, ta là Hoa Hải Phong, rất hân hạnh được biết ngươi!"

Tiểu Lạc hừ lạnh một tiếng, không chút biến sắc nói: "Xin lỗi, ta bận ôm đồ, tay đang không rảnh."

Nghe đồn không bằng gặp mặt, bây giờ tận mắt nhìn thấy Hoa Hải Phong, hắn mới hoàn toàn tin tưởng những lời đồn bắt hảo của Hoa Hải Phong là thật, từ rất xa, hắn đã nghe thấy mùi vị của kẻ cặn bã.

"Tiểu Lạc, Hoa thiếu có thể nắm tay với ngươi đó là vinh hạnh của ngươi, ngươi làm sao có thể có thái độ như thế!" Triệu Mộng Kỳ tức giận phát tiết, và nói câu này cũng là vì cho thấy lập trường của nàng là đứng bên Hoa Hải Phong.

Tiểu Lạc mất điếc tai ngơ, đối với Triệu Mộng Kỳ ngoại trừ thất vọng vẫn là thất vọng, cảm tình bốn năm, trở thành vật hy sinh của Triệu Mộng Kỳ để lấy lòng Hoa Hải Phong, hắn đột nhiên có cảm giác bốn năm bị mù mắt mới quen nàng, cảm thấy không đáng.

Lúc này, Hoa Hải Phong cười ha ha: "Tiểu Lạc huynh rất có tính cách a, ta đặc biệt thưởng thức, đúng rồi, có hứng thú hay không làm trợ thủ của ta, bảo đảm lương một năm hai trăm ngàn?"

Hắn đương nhiên không phải thật tâm thực lòng mời Tiểu Lạc tới làm trợ thủ, mà là cố ý dựa vào cái này để cười nhạo đả kích Tiểu Lạc, giành được bánh ga tô từ trong tay người khác, lại ăn trước mặt người khác, hắn sẽ có cảm giác đặc biệt thành công.

"Không hứng thú!"

Tiểu Lạc bỏ lại ba chữ, tiếp tục đi.

hai mắt Hoa Hải Phong híp lại, hàn quang bắn ra bốn phía: lại gần, ghé sát lỗ tai Tiểu Lạc, lộ ra mặt thật, âm lãnh nói, "Tối hôm qua ta thay người người đàn bà của người kiểm tra qua, thân thể rất tuyệt, có thể khoái lạc chết lão tử, 36 chiêu thức ta đều ở trên người nàng thử một lần, không nghĩ tới người ngọc tới như vậy, yêu đương với nàng bốn năm mà không một lần ... nàng, nào ngờ để thiếu gia ta lợm được tiện nghi, khả khả....."

"Vậy chúc mừng người, lại cho tạo ra cho xã hội này một phụ nữ!" Tiểu Lạc không đau khổ không vui, mỉm cười với trả lời.

Hoa Hải Phong vẻ mặt trong nháy mắt động lại, hắn chẳng thể nghĩ nổi tại sao Tiểu Lạc sẽ bình thản như vậy, điều này làm cho hắn có một loại cảm giác thất bại.

Hắn đưa tay, nắm lấy vai Tiểu Lạc, cắn răng nói: "Người không có chút phần nộ nào?"

Những lời khiêu khích ở trong tai Tiểu Lạc giống như là đũa tre vô tri, cười nhạo nói: "Nàng bây giờ là người đàn bà của người, người đem cuộc sống riêng của các người nói cho nam nhân khác nghe, đầu óc người toàn bã đậu ah? Đúng rồi, nếu có lần sau, người trực tiếp mời ta tới tận nơi quan sát đi, ta nhất định ở bên cạnh vỗ tay cổ vũ cho người."

Hoa Hải Phong lúc này mới ý thức được, đúng vậy, hắn hiện tại mới là nam nhân của Triệu Mộng Kỳ.

Bị Tiểu Lạc nói ngược một câu, Hoa Hải Phong nhất thời thẹn quá hóa giận, tóm chặt cổ áo Tiểu Lạc, quát to: "Đồ bỏ đi, người nói cái gì?"

sắc mặt Tiểu Lạc phát lạnh: "Buông ra!"

hai chữ Đơn giản, nhưng Hoa Hải Phong cảm giác như mình rơi vào hầm băng, cả người không tự chủ được rung mình một cái, đặc biệt sau khi nhìn vào cặp mắt của Tiểu Lạc, tóc gáy cũng không không chế được bắt đầu dựng ngược lên.

Ánh mắt của tiểu tử này làm sao đáng sợ như vậy?

Hoa Hải Phong trong lòng rung mình một cái, không thể tin được một cái ánh mắt của Tiểu Lạc sẽ làm hắn cảm thấy sợ sệt như vậy.

Theo bản năng Hắn liền muốn buông tay, có Triệu Mộng Kỳ liền đứng ở phía sau, hắn sao có thể nằm được, hơn nữa hắn cũng không tin tưởng ở trong tập đoàn Hoa Hải Tiểu Lạc dám làm gì hắn.

"Ta không buông ra thì làm sao, người còn muốn đánh ta, đến đến đến, thiếu gia ta hiện tại cho người mượn mười cái lá gan, nhìn người có dám không....."

Âm thanh im bật đi, bởi vì Tiểu Lạc dùng nội kinh đánh hắn văng ra, sau đó không chút lưu tình đá một cước vào lồng ngực của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Bé gái đi ăn xin

Chân phải vững vàng oanh kích ở trên ngực Hoa Hải Phong, lực xung kích cực lớn lấy vị trí và chạm vào trung tâm khuếch tán hướng về bốn phía.

"A ~"

Tiếng kêu thê lương thâm thiết vang lên, thân thể Hoa Hải Phong nặng tới 130 cân như va chạm vào đầu xe lửa, trực tiếp bay ngược lên, mạnh mẽ đập xuống mặt đất cách xa bốn, năm mét.

Hàm răng cắn nát đầu lưỡi, máu tươi tuôn ra ào ào, từ khoe miệng Hoa Hải Phong chảy xuống, lực phủ ngũ tạng như hoán đổi vị trí, Hoa Hải Phong thống khổ nằm trên đất hét lên.

Một cước này như Giao Long xuất kích, làm liền một mạch, thẳng thắn dứt khoát!

Triệu Mộng Kỳ hoàn toàn sững sờ tại chỗ, mở to con mắt, khó có thể tin nhìn cả người Tiểu Lạc tỏa ra một luồng khí sát phạt, làm sao cũng không dám tin Hoa Hải Phong sẽ bị Tiểu Lạc một cước đá bay xa bốn, năm mét.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ thu được 50 điểm tích phân!" Thanh âm thông báo của hệ thống vang lên.

"50 điểm? Tại sao lại có 50 điểm?"

Tiểu Lạc nhìn bốn phía, lúc này mới phát hiện nguyên lai có bốn tên bảo an ở cửa lớn cũng nhìn thấy chuyện xảy ra.

Rất nhanh, bốn tên bảo an chạy tới.

"Hoa thiếu!"

Bốn người cùng Triệu Mộng Kỳ nâng Hoa Hải Phong dậy.

Hoa Hải Phong giận giữ không nhịn nổi, giận dữ chỉ vào Tiểu Lạc hét: "Đánh, đánh chết cho ta, ta muốn hấn không đi ra được cửa lớn Hoa Hải!"

Bốn tên bảo an nào dám cãi lời, lại nói, đây chính là cơ hội lập công, nói không chừng bởi vì thay Hoa Hải Phong dạy dỗ một người liên Nhất Phi Trùng Thiên. Tuy nói kiến thức Tiểu Lạc lợi hại, bọn họ vẫn rút ra thiết côn đen thui treo ở bên hông, hướng Tiểu Lạc bỏ nhào tới.

Tiểu Lạc làm sao phải sợ chỉ là bốn tên bảo an giữ cửa, valy không rời tay, Liên Hoàn cước được tung ra, mỗi một chân đều tinh chuẩn đá vào lồng ngực một tên bảo an, chỉ nghe bốn tiếng kêu thảm thiết, bốn tên bảo an giống như Hoa Hải Phong bay ngược ra ngoài, thiết côn đều rời tay rơi trên mặt đất.

Lần này, Hoa Hải Phong nào còn phần nộ, sợ hãi vạn phần nhìn Tiểu Lạc như là gặp quỷ giữa ban ngày, lúc ánh mắt Tiểu Lạc hướng hấn nhìn sang, hấn càng rùng mình một cái, trong nháy mắt sau lưng toát mồ hôi lạnh, không thể tin tưởng Tiểu Lạc có thân thủ đáng sợ như vậy.

Triệu Mộng Kỳ cũng như vậy, nàng hiện tại cảm thấy Tiểu Lạc cực kỳ xa lạ, căn bản cũng không phải là Tiểu Lạc lúc trước nàng từng quen biết.

Tới lúc Tiểu Lạc chạy về phía Hoa Hải Phong, nàng theo bản năng chắn phía trước Hoa Hải Phong, căng thẳng trừng mắt nhìn Tiểu Lạc: "Tiểu Lạc, ngươi..... Ngươi muốn làm gì?"

Tiểu Lạc không để ý tới nàng, chỉ mỉm cười nhìn Hoa Hải Phong đang kinh hãi, lấy giọng điệu giáo huấn nói: "Ngươi Hoa Đại thiếu không có chuyện gì đừng kiếm chuyện: nắm cổ áo người khác, như vậy là rất không lễ phép, ta đã cảnh cáo còn không buông ra, sau đó ăn một cước của ta hấn là vẫn không phục." ánh mắt chuyên dõn nhìn trên người Triệu Mộng Kỳ, cười tủm tỉm nói, "Áo du có đẹp có muốn mặc hoài, nhưng ngươi sẽ mặc bao lâu? Ba tháng, hay là nửa năm?"

Triệu Mộng Kỳ thân thể run rẩy dữ dội, lời nói của Tiểu Lạc nói đúng sự lo lắng của nàng.

Đúng, nàng tuy được toại nguyện trở thành bạn gái Hoa Hải Phong, thế nhưng nàng không có chút cảm giác an toàn nào, luôn cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ Bị Hoa Hải Phong vứt bỏ, cái này cũng là nguyên nhân hôm nay nàng tới tìm Tiểu Lạc, nội tâm của nàng vẫn hy vọng có thể coi Tiểu Lạc như một phương án dự phòng, để nàng có một cảm giác an toàn.

"Đương nhiên, đây chỉ là một lần lời khuyên, ngươi có thể coi như là gió bên tai!"

Nói xong câu đó, Tiểu Lạc bước đi không quay đầu lại.

Triệu Mộng Kỳ như lập tức mất đi linh hồn, ngây ngốc đứng tại chỗ, nàng cho rằng chia tay với Tiểu Lạc là một lựa chọn chính xác, nhưng khi người đàn ông này rời đi, trong lòng nàng chỉ cảm thấy vô tận cảm giác mất mát, vô cùng cô đơn.

Vào lúc này hình ảnh bốn năm qua không ngừng hiện lên, một tấm rồi lại một tấm, rất là bình thường, nhưng lại làm cho người nào đó lưu luyến.

Nàng nhớ tới lúc Tiểu Lạc làm com rang trứng, nhớ tới lúc Tiểu Lạc ở thời điểm nàng sinh bệnh dốc lòng chăm sóc, càng thêm nhớ tới Tiểu Lạc lúc nào cũng rộng lớn, lồng ngực lúc nào cũng ấm áp..... Nàng không thể không thừa nhận, bốn năm cùng Tiểu Lạc, là thời gian tốt đẹp nhất của nàng từ khi sinh ra tới nay.

Giờ khắc này nhìn bóng lưng Tiểu Lạc rời đi, tầm mắt của nàng Bị nước mắt làm mờ nhòe đi, trong lòng nổi lên một cảm giác phức tạp khó chịu, giống như là mất đi một cái gì đó phi thường quang trọng!

Đi trên đường cái, Tiểu Lạc cảm giác được sự ủng hộ tự tại, vì sao lại có cảm giác như vậy, hấn cũng nhất thời không cách nào hiểu được, hoặc là do thấy rõ mặt thật của Triệu Mộng Kỳ, hoặc là do không còn làm ở tập đoàn Hoa Hải nữa mà mang đến cảm giác này.

Không bao lâu, hấn đi tới trước cửa một quảng trường, ánh mắt dừng lại ở một nơi hẻo lánh trong quảng trường.

Ở nơi đó, có một bé gái quần áo lam lũ, tuổi tác ước chừng bảy, tám tuổi đang xin tiền của các du khách.

Đầu tóc Bé gái rối bù, một mái tóc dài đen sơ xác tán loạn không thể tả được, đã bắt đầu kết bần, hai chân của nàng đi không được, cơ thịt trên đùi, bắp thịt nghiêm trọng héo rút, nàng không cách nào đứng thẳng mà đi, chỉ có thể dựa vào hai tay nhỏ xíu yếu ớt, như một con hải cầu nhỏ yếu, cầm theo một

cái chén nhỏ từ từ bỏ tới.

ổng quần thật dài uốn lượn trên đất, dính đầy bụi bặm, xem ra giống như là hai cái khăn lau vắt bẩn. Không bao lâu, bé gái ăn xin liền bò đến dưới chân của hắn, chén nhỏ nhẹ nhàng quơ quơ, vang lên một loạt thanh âm tiền xu va chạm vào thành bát.

Tiểu Lạc cúi đầu, vừa vận bốn mắt nhìn nhau, tuy rằng cả người bé gái đầy vết bẩn, thậm chí trên người còn có mùi thối gay mũi, thế nhưng trong cặp mắt kia ánh lên một tia thần thánh trong sáng, sáng đến như là ngôi sao trên trời.

"Đại ca ca, người xin thương xót: cho ta mấy khối tiền đi!" Bé gái chờ đợi.

Tiểu Lạc thấy nàng đáng thương, liền thả vạt xuống, từ trong túi móc ra một tờ 20 đồng, đặt ở trong bát.

"Cám ơn đại ca ca, Phật tổ sẽ phù hộ ca!" Bé gái rạp đầu lạy, tay nhỏ chấp tay trước ngực.

Giờ này còn có người tin Phật, lời cảm tạ của bé gái tất nhiên là không có thích hợp rồi.

Tiểu Lạc cảm thấy nàng rất hoạt bát, cũng rất ngoan ngoãn, thích thú lại lấy ra hai tờ tiền, nhét vào trong túi tiền của bé gái: "Mau trở về nhà đi, để người nhà mua đồ ăn cho con."

Hắn là thật tâm cảm thấy tiểu cô nương này rất đáng thương, tuổi tác còn nhỏ như thế, lại bị như vậy thật là đáng thương.

"Nhà?"

Bé gái khẽ run lên, hai mắt lệ rơi, tự lẩm bẩm, hoặc như là kể ra, "Ta đã không còn nhà."

Còn nhỏ tuổi như vậy, nhưng lại toát ra một cái cảm giác tĩnh mịch từng trải.

Tiểu Lạc rất nghi hoặc: "Mỗi người đều có nhà, đều có cha mẹ, người làm sao mà không có nhà?"

Bé gái lắc đầu, sau đó kiên cường nở nụ cười, đôi chủ đề: "Đại ca ca là người tốt, cám ơn đại ca ca."

Nói xong, gian nan di chuyển tấm thân nhỏ bé, hướng về phía xa bỏ đi.

Tiểu Lạc cảm thấy tiểu cô nương này rất kỳ quái, hơn nữa cô có sự, suy nghĩ một chút, sau đó không chút biến sắc đi theo.....

Bé gái cuối cùng bò vào trong một đường hẻm u ám, trong đường hẻm có một chàng thanh niên về mặt hung dữ chờ ở đây.

Thấy nàng trở về, chàng thanh niên đem dao nhíp bỏ vào túi, đi tới bên bé gái, cúi đầu liếc nhìn bát ăn xin của bé gái, nhất thời nổi trận lôi đình, một cước đem bé gái đạp cho một phát: "Mẹ,: xin được ít tiền như thế mà đòi nghỉ ah, con mẹ người, hôm nay là không muốn ăn cơm đúng không?"

"Không dám ah: không có tiền, lão từ ngày hôm nay liền cẩn thận giáo huấn người một chút!"

chàng thanh niên mặt dữ tợn thịnh nộ, vén tay áo lên xông tới, tóm chặt tóc bé gái, nhấc cả người nàng lên không trung.

"Đau..... Đau....."

hai chân Bé gái bị nhấc khỏi mặt đất, đau đớn kịch liệt làm cho nàng khóc lên.

"Khóc cái gì khóc, lại khóc, nhịn lại cho lão từ!"

Chàng thanh niên tát một phát, "Đừng" lại một cái tát, lại một cái tát tai không kiêng dè gì đánh lên trên mặt bé gái.

Bé gái chỉ có thể nhẫn nhịn đau, cắn răng không để cho mình khóc thành tiếng, thế nhưng nước mắt không ngừng trào ra mà rơi xuống, khuôn mặt nhỏ cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sưng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Một người tốt

"Buông nàng ra!"

Một âm thanh lạnh lẽo vang lên trong con hẻm.

nam tử có nét mặt hung dữ quay đầu nhìn lại, hung hổ giận dữ nói: "Lão tử quản giáo con gái của mình mắc mớ gì tới ngươi, rảnh háng quan tâm tới việc bao đồng hả, cút!"

"Ta nói ngươi buông nàng ra!"

Tiểu Lạc quát, khí thế trên người đột nhiên tăng lên.

Nam tử có nét mặt hung dữ đột nhiên cảm thấy một luồng hơi lạnh thấu xương, lông tóc từng chiếc dựng đứng lên, hắn giống như bị một rắn độc tập trung nhìn một con mồi, như đang ở bên bờ vực cực kỳ nguy hiểm, không cảm được lui về sau một bước.

Lúc hắn còn đang sững sờ, thì Tiểu Lạc đã mất kiên nhẫn.

Thân thể hóa thành một tia chớp màu đen lao nhanh tới, khoảng cách bảy, tám mét chớp mắt liền tới.

nam tử có nét mặt hung dữ chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, còn chưa tới kịp phản ứng gì, một nắm đấm liền bắt chuyện với khuôn mặt của hắn, ngay sau đó, một cơn đau dâng lên tới đại não của hắn, thân thể của hắn mất khống chế lao mạnh về phía sau kèm theo một cái răng phun ra khỏi miệng của hắn.

Bé gái rớt xuống, Bị Tiểu Lạc vững vàng tiếp được.

Sau khi phát hiện là đại ca ca vừa rồi cho mình rất nhiều tiền, bé gái đầu tiên là ngẩn người, sau đó liền khóc lớn.

"Hắn là ba ba của ngươi?" Tiểu Lạc chỉ vào nam tử có nét mặt hung dữ, mở miệng dò hỏi.

Bé gái nhanh chóng lắc đầu, nghẹn ngào nói: "Không phải, hắn là đại phôi đàn, là hắn chặt chân của ta, bắt ta đi ăn xin: đại ca ca, ngươi tên là gì, đại ca mau gọi cảnh đến bắt hắn đi có được hay không, ta muốn về nhà, ta nhớ ba mẹ, ô ô ô....."

Khóc rất thương tâm, thân thể cũng vì vậy mà khẽ run.

Tiểu Lạc lúc này đã hiểu, bé gái là bị bọn buôn người bắt cóc, sau đó lại bị những người này tàn nhẫn cắt đi hai chân, mạnh mẽ đem một người khỏe mạnh biến thành một người tàn tật, bỏ trên đường làm ăn xin xem như là một cây rựa tiền.

Lúc này, nam tử có nét mặt hung dữ đã từ dưới đất bò dậy, nhổ ngụm máu trong miệng ra, đem dao nhíp từ trong túi móc ra, hung tợn trừng mắt nhìn Tiểu Lạc: "Tiểu tử, ngươi bây giờ đem nàng giao cho ta, hết thấy còn có thể thương lượng, bằng không lão tử liền một đao giết chết ngươi!"

"Ta ngược lại thật ra rất muốn biết, ngươi làm sao giết ta?"

Tiểu Lạc bước chân tới, chỉ nghe "Oành" một tiếng, mặt đất kiên cố ở dưới chân của hắn nứt toác, vô số vết nứt giống như mạng nhện từ dưới chân hắn lan ra bốn phía.

"Rầm~"

Nam tử có nét mặt hung dữ gian nan nuốt một cái ngụm nước bọt, nghĩ thầm đây là quái vật từ nơi nào chạy đến, một cước lại đem đường xi măng giẫm cho nứt toác?

"Ngươi..... Ngươi chờ ta!"

Nam tử có nét mặt hung dữ ném một câu hung ác rồi chạy trời chết, hắn cũng không nghĩ thân thể mình có thể so với đường xi măng.

Tiểu Lạc trực tiếp đi tới, một quyền liền đem người này đánh bay đi, cùng nam tử bay đi, còn có hai cái răng hàm bay theo.

"Keng, chúc mừng Ký Chủ thu được mười điểm!" Thanh âm thông báo của hệ thống vang lên.

Sau khi Tiểu Lạc nhìn thấy nam tử ngất đi, liền thu hồi ánh mắt, nhìn trên người bé gái, nhẹ nhàng an ủi bé gái: "Không cần sợ, không sao rồi!"

"Ừm!" Bé gái không ngừng gạt lệ.

Nửa giờ sau, Tiểu Lạc mang theo bé gái xuất hiện ở Cục Công An.

"Ngươi ở lại đây, đợi thúc thúc sẽ đưa ngươi về nhà, dẫn ngươi đi tìm ba ba mẹ mẹ." Tiểu Lạc làm hết các việc mình có thể làm, bây giờ là thời điểm rồi đi.

"Đại ca ca, cảm ơn ngươi!" Bé gái rất hiểu chuyện, nàng biết mình gặp người tốt, bằng không nàng còn có ở trong tay bọn buôn người chịu khổ.

Tiểu Lạc cười với nàng, sau đó cùng đi ra khỏi cục cảnh sát.

"Tiểu Lạc tiên sinh xin yên tâm, chúng ta nhất định đem nàng đưa tới tận tay bố mẹ đẻ của nàng."

"Làm phiền rồi!"

"Đây là việc cảnh sát chúng ta nên làm, là nghĩa vụ cùng trách nhiệm, không có phiền toái gì."

cảnh sát đi tới, mặt tươi cười, trịnh trọng nắm chặt Tiểu Lạc tay, "xã hội hiện này, cần nhiều một chút người như Tiểu Lạc tiên sinh, cứ như vậy, là có thể giảm rất nhiều tội phạm!"

Tiểu Lạc không nói nữa, gật đầu, liền đứng dậy cáo từ.

Ở cửa lớn cục cảnh sát, một nữ cảnh sát cầm đầu đi tới.

Nữ cảnh sát kia chắc là có chuyện gì gấp gáp, đi rất vội vàng, nếu không phải phản ứng của Tiểu Lạc nhanh lẹ, hai người liền đụng vào nhau rồi, thế nhưng cả vai của hai người vẫn đụng một cái.

Nữ cảnh sát quay đầu lại, Tiểu Lạc cũng là quay đầu lại.

Ánh mắt của hai người gặp nhau trên không trung, người trước thân thể run lên, người sau thì hờ hững như nước, nàng áy náy mỉm cười, sau đó cũng không quay đầu lại rồi đi.

"Cổ đội trưởng!" cảnh sát đưa tiễn Tiểu Lạc, lúc này đi tới, hướng về nữ cảnh sát chào hỏi.

Nữ cảnh sát chỉ bóng lưng Tiểu Lạc, dò hỏi: "Tên kia là ai?"

Nam cảnh sát, cười tủm tỉm nói: "Hắn a, là một người tốt."

"Người tốt?"

Nữ cảnh sát ngần ra, nàng vừa nãy khi nhìn vào ánh mắt của đối phương, rõ ràng cảm thấy một luồng hàn khí ngẹt thở, làm cho nàng cả người đều nổi lên một tầng da gà, ánh mắt của đối phương, so với ánh mắt của trùm buôn thuốc phiện mà nàng đã từng gặp qua còn muốn sắc bén, đáng sợ hơn.

Nam cảnh sát, gạt gù cười nói: "Hắn cứu ra một cô bé từ bên trong một nhóm không chế tiểu hài tử ăn xin, đây không phải là người tốt thì là cái gì."

"Thì ra là như vậy!"

Sự đề phòng của Nữ cảnh sát đối với Tiểu Lạc nhất thời tan thành mây khói, "Đúng rồi, bé gái kia ở đâu?"

"Ngay ở bên trong cục chúng ta."

"Rất tốt, đây cũng là cái lỗ hổng, chỉ cần cẩn thận xé ra, là có thể đem cái nhóm không chế mấy đứa bé ăn xin này bắt lại, một lưới bắt hết." trong mắt Nữ cảnh sát lộ ra ánh mắt ghét ác như thù, thích thú bước nhanh vào cục cảnh sát.

Về tới chính căn phòng của mình, Tiểu Lạc liền xem cửa hàng trong hệ thống một lần nữa, bây giờ hắn tổng cộng có hai trăm điểm, đổi một phần năng lực ngoại ngữ liền không còn lại chút nào.

May mà phần năng lực ngoại ngữ không phải chỉ một loại Anh ngữ, còn bao gồm tiếng Nga, tiếng Pháp, tiếng Đức..... Chờ chút, có nhiều đến mười mấy loại loại ngôn ngữ.

Tiểu Lạc tự mình tìm mười mấy bộ phim nước ngoài xem thử, phát hiện hắn không có thể toàn bộ nghe hiểu, còn có thể lưu loát đem lời kịch nhân vật trong phim lặp lại một lần.

"Điều này rất có ích khi tìm việc làm, nên rất có lợi đi!" Tiểu Lạc khá là thoải mái.

"Keng keng keng ~"

Lúc này, điện thoại di động vang lên.

Tiểu Lạc vừa nhìn, là chính cái em gái Tiểu Như Ý gọi tới.

Vừa nhận nhận cuộc gọi, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến thanh âm của Tiểu Như Ý: "Ca, nghe Trương Đại Sơn nói, người cùng Triệu Mộng Kỳ chia tay?"

Tiểu Lạc nhất thời nhũn mảy, trong lòng đem Trương Đại Sơn chửi tới vài lần: cái này thật là nhiều chuyện, thực sự là bí mật gì cũng không giấu được a!

"Ừm!" Như có như không đáp một tiếng.

"Quá tốt, lần đầu tiên ta nhìn thấy Triệu Mộng Kỳ liền cảm thấy nàng không phải là một nữ nhân tốt, toàn thân là hàng hiệu, quần áo cũng hơn một nghìn đồng một bộ, trên người còn có một mùi nước hoa khó ngửi, hơn nữa tướng mạo cũng lộ ra một vẻ chanh chua, người nếu như cùng nàng kết hôn, khẳng

định không có tháng ngày dễ chịu, người trong nhà cũng đừng mong có ngày sống dễ chịu rồi." Tiểu Như Ý nói.

Tiểu Lạc không nói gì, nâng lên giọng: "Tiểu Như Ý, ta chia tay không có một lời an ủi, lại giảng đạo với ta một hồi ah, ta hiện tại nghiêm trọng hoài nghi, người rốt cuộc có phải là em gái ruột của ta không."

"Lão ca, ta hai trăm phần trăm là em gái ruột của người a, chính bởi vì là em gái ruột của người, lúc này mới quan tâm tới chuyện đại sự cả đời của ca, hi hi....."

Tiểu Như Ý cười khanh khách nói, "Đúng rồi, chúng ta mới đây mới tuyển mấy em y tá xinh đẹp, người ngày nào có thời gian, em giới thiệu cho ca, tuyệt đối hơn nhiều so với Triệu Mộng Kỳ kia."

Tiểu Lạc suýt chút nữa đem trà mới vừa uống được ói ra ra ngoài: "Đừng có quản chuyện của ca nữa."

"Không, ta chỉ có một người ca ca, chuyện đại sự cả đời của ca là quan trọng nhất, ta mặc kệ, chờ ngày nào đó chúng ta nghỉ phép, ta liền chọn một nữ hài dẫn tới gặp người, cứ như vậy, ta có việc: em đi làm đây, bye bye!"

không chờ Tiểu Lạc từ chối, Tiểu Như Ý cúp điện thoại.

"Cô nàng này!"

Tiểu Lạc đem điện thoại ném vào một bên, gương mặt bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đi tìm việc

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sau khi bị tai nạn xe và xin nghỉ việc, Tiểu Lạc không có nói với người nhà về việc này, là một người nam nhân, hơn nữa còn là một nam nhân 26 tuổi, không thể làm người nhà lo lắng về cuộc sống của mình được, có thể thì tận lực giấu diếm.

Còn nữa, trên người còn hơn ba vạn, coi như không có nguồn thu nhập mới, cũng còn có thể gồng gánh được một thời gian nữa, trong khi hắn đã dung hợp với hệ thống thiên tài thì chuyện tìm công việc mới là quá đơn giản, căn bản là không cần phải lo lắng.

Hắn vươn vai, ngáp một cái.

công tác ba năm ở Tập đoàn Hoa Hải, trong ba năm liên tiếp mỗi tháng lại thay ca một lần (ca ngày cùng ca đêm), còn các loại tăng ca khác, thời gian làm việc và nghỉ ngơi không có quy luật, hơn nữa sau khi xảy ra tai nạn xe, tuy đã được hệ thống cứu chữa nhưng toàn thân vẫn không thấy hoàn toàn thoải mái, lúc này vẫn có chút mệt mỏi rồi.

Ngả lưng lên giường liền ngủ say như chết, cảm giác được ngủ vô cùng thoải mái, vui sướng, đây là giấc ngủ ngon nhất trong ba năm qua.

Khi tỉnh lại, đã chín giờ tối.

Đi vào phòng vệ sinh tắm rửa sạch sẽ, sau đó ra ngoài ăn khuya để giải quyết cái bụng đói.

Áo somi màu đen phối hợp quần màu đen, từ đầu đến chân đều là một màu đen, làm cho người ta có một loại cảm giác thần bí khó lường.

Lựa chọn địa điểm ăn khuya là một quán nhỏ bên nhà, chủ quán là một đôi vợ chồng trung niên, chồng thì nướng thịt, người vợ thì nấu bún, mì, ngoài việc bán đồ ăn còn bán kèm bia cho thực khách, nên chuyện làm ăn cũng tương đối khá.

Tiểu Lạc thường đến nơi này ăn, tháng ngày lâu dài, cũng đã quen thuộc mặt với đôi vợ chồng chủ quán.

"Đến rồi a!"

Chồng nhiệt tình chào hỏi hắn, "Vẫn như cũ?"

"Ừ, như cũ."

Tiểu Lạc gật gù, tìm bàn không người ngồi xuống.

Lúc này, Trương Đại Sơn gọi điện thoại tới.

Tiểu Lạc thật muốn chửi hần một trận, cái miệng cứ bô bô thực sự là bí mật gì cũng không giấu được.

"Có chuyện gì không mà gọi điện thoại, bộ gọi không tốn tiền à." Tiểu Lạc khó chịu nói.

Trương Đại Sơn sợ hết hồn: "Ta ngắt à, người ăn lộn thuốc à, sao khó chịu như vậy, khó chịu vậy thì khóa wechat của ta lại, để khỏi bị ta làm phiền ah."

"Được để ta làm phiền."

"Nằm mơ đi, người không được làm như vậy ah, người mà làm như thế thì ta biết rồi ai đi coi phim và ăn uống đây, ta sẽ rất đau khổ và cô đơn ah!" Trương Đại Sơn cuống lên.

Lúc này, một bát mì được bung lên.

Tiểu Lạc vội ho một tiếng, nghiêm nghị nói: "Được rồi, không nói với người nữa, ta ăn đây."

"Mẹ nó, đi ăn sao không gọi ta, có phải là huynh đệ tốt không vậy?" Trương Đại Sơn oán giận nói.

trên mặt Tiểu Lạc xuất hiện một tia hắc khí: "Người ở cách đây hơn bốn mươi km, kêu người sẽ đến à? chỉ riêng tiền xăng cũng đủ người an mạng rồi."

"Anh em mà, không thể tính toán chi ly như thế, so với tình nghĩa huynh đệ của chúng ta, một chút tiền xăng này có là cái gì, đúng không nào." Trương Đại Sơn tận tình khuyên nhủ.

Tiểu Lạc không thèm để ý đến hần, hiện tại đang đói gần chết, liền cầm lấy đũa vùi đầu bắt đầu ăn.

Trương Đại Sơn cũng không nhắc lại chuyện này, chuyển qua chính sự: "Đúng rồi lão Tiểu, hôm nay người thật sự xin nghỉ việc?"

"Nghỉ rồi."

Tiểu Lạc bình tĩnh nói, sau đó liền nhắc nhở, "Chuyện này đừng nói cho em gái ta biết, bằng không ta tuyệt giao với người."

Cái miệng của Muội muội Tiểu Như Ý của hần cùng Trương Đại Sơn quá giống nhau, nếu như Tiểu Như Ý biết chuyện hần nghỉ việc, thì nhất định ngày hôm sau, điện thoại của hần sẽ bị người trong nhà gọi đến cháy máy.

"Phải tin ta, người còn không tin ta ah, bất kỳ bí mật nào vào tay ta thì tuyệt đối an toàn ah." Trương Đại Sơn thề son sắt.

Tiểu Lạc tròn tròn mắt, thâm ý hỏi ngược lại một câu: "Thật sao?"

"Đương nhiên, quên đi, không nói cái này, nói chính sự, ngày hôm nay ta hỏi đồng nghiệp ở phòng nhân sự, ngân hàng của ta đang tuyển người, người có muốn làm không? Đến lúc đó hai anh em chúng ta song kiếm hợp bích, công trạng mỗi tháng sẽ chia đôi." Trương Đại Sơn nói.

"Biết rồi, ta không cảm thấy hứng thú với việc làm ở ngân hàng." Tiểu Lạc từ chối.

"Sao chê nhỏ ah, xem thường cái ngân hàng của ta nhỏ đúng không, có câu nói thế nào nhỉ, con muỗi có nhỏ nữa cũng là thịt à, tuy nhỏ nhưng là biên chế chính quy nhà nước à, coi như sau này chúng ta có nghỉ làm, mỗi tháng vẫn có lương à."

"Ta không có ý này, tâm ý của người ta nhận, chuyện công tác, tự ta tìm." Tiểu Lạc nói.

Trương Đại Sơn biết không thể cưỡng cầu, ngữ khí trì hoãn: "Vậy cũng được, nếu như nghĩ thông suốt liền điện thoại cho ta, coi như có phải đi bán mông, ta cũng nghĩ biện pháp đem người qua cửa vào làm đi."

Trong lòng Tiểu Lạc cảm thấy ấm áp, biết Trương Đại Sơn là thật tâm thực lòng vì muốn tốt cho mình: "Cảm tạ, người anh em tốt!"

"cảm ơn cái trứng, huynh đệ chúng ta ai cùng như ai, vậy trước tiên như vậy, người tiếp tục ăn, có một nữ khách hàng hẹn gặp mặt với ta tại nhà nàng, nhìn dáng dấp, đêm nay lại phải hi sinh một hồi nhan sắc, nói cho người biết nha, là một thiếu phụ quyền rũ đây."

"Tiết chế một chút à." Tiểu Lạc bắt đầu đi lặc đầu.

"Kiểm chế cái trứng, thời điểm người phụ nữ kia gọi ta tới nhà nàng còn nhắc mang theo một thùng Red Bull, một thùng Red Bull (tăng lực đó mà) à đại ca, ta ngược lại thật là muốn kiểm chế à, người có thể xem tình hình này là biết, rõ ràng là muốn ép khổ ta oa."

"Tại sao ta cảm giác như là người đang khoe khoang với ta?"

"Ha ha ha..... Bị người phát hiện, được rồi, nữ khách hàng lại điện thoại tới, nói chuyện sau!" Trương Đại Sơn cúp điện thoại.

Tiểu Lạc đem điện thoại di động cất vào túi, tiếp tục ăn.

Ánh mắt thoáng nhìn, một người đàn ông trung niên đi giày Tây ngồi cách hắn không xa, trung niên nam tử kia toát lên khí tức của kẻ bề trên, bên cạnh có hai tên khuôn mặt nghiêm nghị, buổi tối mà vẫn mang đeo mắt kính đen.

Rõ ràng cho thấy thân phận người này rất có địa vị!

Nhưng người có thân phận như thế, sao lại có mặt ở quán ăn nhỏ này, Tiểu Lạc cảm thấy có chút khó tin nổi, hơn nữa Giống như có chút quen mặt, như là đã gặp ở nơi nào.

Cũng lúc này, trên đường cái trở lên hỗn loạn, hơn mười người xông về hướng cái này quán nhỏ này, mỗi người đằng đằng sát khí, giống như thú hoang mới vừa xuống núi, làm người ta hoảng sợ run rẩy, trong tay bọn họ còn tất cả đều cầm dao bầu, ông túp sáng loáng.

Cầm đầu là một gã đầu trọc lưng hùm vai gấu, không có lông mày, trên người xăm Hổ báo, con mắt hung thần ác sát, trên mặt hiện lên vẻ mặt liêu lỉnh.

"Lão đại, chính là hắn, chính là hắn cứu đi cái còn hàng (bé gái ăn xin)!"

Một tên nam tử có nét mặt hung dữ đứng dậy, chỉ vào Tiểu lạc đang vui đầu ăn mỳ hung hăng nói, chính là tên ban ngày bắt bé gái đi ăn xin.

Nam tử đầu trọc quét mắt nhìn Tiểu Lạc, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía khách trong quán nhỏ, lạnh giọng quát lên: "Ngoại trừ tiểu tử này, những người khác đều cắt cho lão tử!"

Ngay lập tức đám người an khuya trong qua liền tan loạn bỏ chạy ra khỏi quán, rất nhanh liền rời đi nơi thị phi này.

"Các vị đại ca, có việc thương lượng, có việc gì cũng dễ dễ thương lượng, đừng đánh đuổi khách nhân của ta a!"

Chủ quán mau đi tới trước, móc ra hai, ba trăm đồng, nhét vào trong túi tiền của nam tử đầu trọc.

Vùng này là ngoại ô Giang thành, hơn nữa còn là khu cách trung tâm thành phố rất xa, cái gọi là núi cao Hoàng đế xa, mà bởi vì nơi này đa số là nhà xưởng, long ngư hỗn tạp, hội tụ người trời nam đất bắc, trị an không phải là quá tốt, lưu manh rất nhiều, gây sự thường thường hay phát sinh, hắn cho rằng lần này lại tới thu phí bảo hộ.

Nam tử đầu trọc một cước đạp hắn ngã trên mặt đất, chỉ vào hắn: "Không có việc của ngươi, thành thật ở một bên, không phải có việc lão tử liền chém ngươi thánh mấy khối."

Tiền cũng không có lấy ra trả lại cho chủ quán.

Phụ nhân liền chạy tới đỡ chồng đi qua một bên, lắc đầu ra hiệu chồng đừng chọc vào những Địa Đầu Xà này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Bá đạo mạnh mẽ

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

"Oành ~"

Nam tử đầu trọc vỗ mạnh một cái lên bàn trước mặt Tiểu Lạc, một đôi mắt ác độc nhìn chăm chăm vào Tiểu Lạc: "Tiểu tử, cũng bởi vì ngươi quản việc không đâu, tất cả 20 cái cây rụng tiền của lão tử đều sung công (được cảnh sát cứu ra đó mà), kèm theo đó là có năm tên huynh đệ cũng đi theo (bị bắt), ngươi nói món nợ này nên tính thế nào?"

con mắt Hung thần ác sát chứa đầy thù hận, nói tới cây rụng tiền, tất nhiên là chỉ những tiểu hài tử bị hắn mua được, đánh gãy chân, bỏ trên đường cái đi ăn xin.

Bởi vì một bé gái trốn thoát, hang ổ của bọn họ Bị "bông hoa Chính nghĩa" Cổ sĩ quan mang đội một ổ bắt hết, món nợ này, tự nhiên là tính đến tới trên người Tiểu Lạc.

Tiểu Lạc ngẩng đầu lên, lãnh đạm liếc nam tử đầu trọc một chút: "Có chuyện gì chờ ta ăn xong tô mì rồi nói, hiện tại xin ngươi đi xa một chút, bởi vì nhìn khuôn mặt của ngươi, ta ăn không vào."

Nói xong, vùi đầu tiếp tục ăn mì.

Lời này vừa nói ra, toàn bộ bầu không khí vì nó mà ngưng lại.

tất cả Mười mấy nam tử đều sững sờ, không thể tin được, tên trước mắt đang đối mặt bọn họ mà còn có thể trấn định như thế, lẽ nào đầu bị nước vào rồi hả?

Ở xa, người đàn ông mang giày Tây cũng ngạc nhiên một trận, sau đó liền lại thoải mái nở nụ cười nói: "Giỏi a, bình tĩnh thông dong như vậy, hoặc là thật sự có bản lĩnh." Chỉ chỉ đầu của chính mình, "Hoặc là là chỗ này có vấn đề."

"Ông chủ, vì an nguy của người, chúng ta vẫn lên rồi khỏi nơi đây." Bảo tiêu bên trái đề nghị.

Người đàn ông trung niên khoát tay áo một cái: "Không cần, mục tiêu của bọn họ là người trẻ tuổi kia, sẽ không thêm đề y tới bộ xương già này đâu."

Hắn cười tủm tỉm nhìn Tiểu Lạc vùi đầu ăn mì, chợt nhớ tới năm đó hắn đến Giang thành dốc sức làm việc, khi đó hắn còn rất trẻ, thời điểm đói bụng cũng thường xuyên đến quán nhỏ rìa đường ăn đồ ăn, thậm chí có một lần, hắn cũng bị mấy chục kẻ đòi nợ cầm dao bầu đe dọa.

Trong lòng nhất thời hiện lên một chút thương thức, ngón tay nhàng gõ lên mặt bàn: "Đúng là người nho nhã lịch sự, khí khái, là một người trẻ tuổi đáng thương thức, nếu như vậy mà bỏ mình, thực sự có chút đáng tiếc." Nghiêng đầu, dấn dò bảo tiêu bên phải, "Lạnh hữu, xem tình huống mà ra tay, giúp người trẻ tuổi này một chút."

"Vâng, ông chủ!" Bảo tiêu cung kính trả lời.

Lúc này, nam tử đầu trọc đã phục hồi tinh thần lại, lúc này giận tím mặt.

"Mẹ mày,!"

Đem mặt bàn trước Tiểu Lạc đá bay, chút mì còn lại bay xuống đất, cái chén cũng bể nát.

Nam tử đầu trọc nâng chân đạp ba cái vào đám sợi mì vừa rơi xuống, đem chúng đạp nát bét, khuôn mặt giận giữ hét lên: "Ăn a, tiếp tục ăn a, người không phải muốn ăn sao, tới đây quỳ xuống, đem đám mì nát giống như cứt trên đất này nuốt hết cho lão tử, nước canh cũng không được lãng phí, liếm cho khô, không liếm khô lão tử liền cắt đầu lưỡi của người." Chợt đẩy vai Tiểu Lạc một cái, "Mẹ kiếp, còn đứng ngây ra đó làm gì, muốn huynh đệ lão tử tới hỗ trợ?"

Tiểu Lạc nhìn chút mì rơi đầy đất, biểu cảm trên mặt cực kỳ khó chịu, hắn ném đôi đũa trong tay xuống, chậm rãi đứng lên, ánh mắt sắc bén, như hổ như báo, lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử đầu trọc.

Hí~

Tất cả mọi người lúc này cũng không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể không nhìn được rung mình một cái, bỗng nhiên bọn họ cảm giác xuất hiện ảo giác, khi Tiểu lạc đứng lên, là một tên đao phủ tàn nhẫn tay nhuộm vô số máu tươi.

Nam tử đầu trọc cũng rung mình, đang muốn nói lời tiếp một lời hung ác, không một tiếng động một bàn tay lớn xuất hiện, rồi nhanh như thiên điện hướng hắn mà tát, năm ngón tay xèo ra như miệng một con rắn săn mồi, mọ cái miệng lớn như chậu máu bóp lấy cái cổ của hắn, đưa cả người hắn lên, sức mạnh mạnh mẽ như vậy trong nháy mắt đem khí quản cùng thực quản của hắn đè ép lên nhau.

Một cảm giác đau nhức thống khổ cùng nghẹt thở dâng lên đại não, hắn không nhìn được phát ra một tiếng khàn khàn, hai tay không ngừng bóp chặt cánh tay đang vững vàng nắm chặt cổ họng mình, nỗ lực làm cho đôi phương buông tay, thế nhưng bất luận hắn dùng sức thế nào thì cánh tay kia vẫn không nhúc nhích, giống như là thép đúc gặt gao kẹp trên cổ của hắn.

"Nói chò ta đem tô mì ăn xong, làm sao lại không nghe lời." lòng mày Tiểu Lạc nhú lại.

Mà tất cả mấy chục tên thủ hạ của nam tử đầu trọc đều há hốc mồm, làm sao cũng không ngờ tới sẽ phát sinh tình cảnh như vậy, thực lực Tiểu Lạc biểu hiện ra, thật sự làm tâm thần của bọn họ chấn động, một tay liền đem lão đại bọn họ nhấc lên, con mẹ hắn đây còn là con người?

Người đàn ông trung niên ở nơi xa há mồm, trong mắt tràn ngập kinh ngạc.

Hai tên bảo tiêu bên cạnh hắn càng kinh ngạc hơn, khó có thể tin tưởng được một gia hỏa lại có thể dùng một tay đem một đại hán nặng tới 150 cân giơ lên, coi như là bọn họ, cũng không thể làm được.

Nam tử dữ tợn không khỏi sợ hãi một trận: "Nhanh, cùng tiến lên, nhanh cứu lão đại!"

Lớn tiếng la hét, nhưng tự mình lại đang lui về phía sau.

Nhất thời mấy chục người liền phản ứng, hét lớn giơ dao bầu cùng côn bổng trong tay lên, như thủy triều đánh về phía Tiểu Lạc, đằng đằng sát khí.

Tiểu Lạc cười lạnh một tiếng: "Trả lại cho các người!"

Cầm nam tử đầu trục trong tay giống như là ném tạ ném về đám người đang xông tới.

Nam tử đầu trục bay ngược về, tốc độ cực nhanh, như một viên đạn pháo đập về phía thù hạ của mình.

Năm sáu người chạy phiều trước liền giật mình đưa tay đón lấy lão đại, vốn muốn đỡ lấy lão đại, nhưng không chờ cánh tay giơ lên, thân thể nam tử đầu trục liền đánh lên trên người bọn họ.

"Phốc ~"

Miệng phun máu tươi, mấy người giống như là bị quả bowling xông tới va vào chiếc lọ, bay ra bốn phía, từng cái từng cái ngã xuống đất kêu rên thống khổ.

Hung hăng bạo phát, chấn động toàn trường!

Mười mấy đại hán, mạnh mẽ đình chỉ tất cả động tác, không dám manh động, chỉ mở to hai mắt, sợ hãi nhìn Tiểu Lạc.

Ngay ở bọn họ đại ra lúc, ánh mắt Tiểu Lạc lạnh lẽo, không chút do dự đánh ra hai quyền.

"Oành oành ~"

Hai tên đại hán gần nhất như bị ô tô mạnh mẽ va chạm, phát sinh một tiếng kêu lên thê lương thảm thiết, thân thể thể khổng lồ bay về phía sau, liên tục đụng ngã mấy tên đồng bạn mới dừng lại, muốn giãy giụa bò lên, nhưng cảm giác đau đớn ở xương ngực bộ phát, hai người chống tay bò lên cùng nhau phun ra một ngụm máu tươi rồi hôn mê.

Con mắt người đàn ông trung niên, con ngươi đột nhiên co rút, trên mặt khó có thể che giấu sự khiếp sợ, hán vận lần không ngờ thân thủ của Tiểu Lạc sẽ bá đạo, cường hãn như thế.

Hắn hai tên bảo tiêu cũng trợn mắt há mồm, thân thủ bậc này, thực lực bậc này, thật sự là quá chấn động, bọn họ hai mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được sự khó có thể tin.

"Mẹ kiếp, dùng loạn đao chém chết hắn cho ta!"

Nam tử đầu trục bị trọng thương, nhưng còn không đến mức ngất đi, chỉ là ngực nặng nề đau nhức, cuồng loạn quát.

Hắn đã sớm nghe nam tử có nét mặt hung dữ nói thân thủ đối phương bất phàm, nhưng không nghĩ đến sẽ cường đại như thế, nhưng mạnh biến thái thì có làm sao, mãnh hổ còn không chịu nổi đàn sói, lợi hại đến đâu cũng không phải chỉ có một người sao, mà bọn họ là một đám người đây.

Mấy chục đại hán tàn nhẫn nhắm phía Tiểu Lạc lao tới, tư thế kia, giống như một đám linh cẩu truy kích con nai.

"Đầu coi ai tàn nhẫn đứng không, tốt, ngày hôm nay ta để cho các ngươi biết đến bao nhiêu ta hạ gục bao nhiêu!"

khóe miệng Tiểu Lạc lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, không lùi mà tiến tới, chủ động đón đánh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Không người có thể địch

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Xông lên đầu tiên là tên côn đồ lao tới với tốc độ nhanh nhất, giống như sắp đụng vào Tiểu Lạc, ánh mắt của hắn trừng to, khám đao còn chưa có chém xuống, hắn phát hiện mình không thể thu chân lại được, cùng Tiểu Lạc mặt đối mặt rồi kịch liệt va chạm.

"A ~"

Một tiếng hét thảm, toàn thân co rút, bị Tiểu Lạc đụng trúng, tên gia hỏa cường tráng này lập tức bay ra ngoài, ngã mạnh ở trên mặt đất, trượt dài bốn năm mét trên mặt đất mới khó khăn ngừng lại, trong lúc này lại đụng ngã mấy tên côn đồ khác.

Trên mặt Tiểu Lạc nở nụ cười trào phúng, ánh mắt băng lãnh, tay phải đảo ngược một trào, bắt được chân trái của một người, sau đó hướng về phía đầu gối của hắn dùng sức đập một cái, "Răng rắc" một âm thanh vang lên, chân trái người kia lập tức biến thành chữ "V" hướng về phía sau, đồng thời vang lên một tiếng hét thảm.

Tiếp theo, đem cổ thân thể đã mất đi sức chiến này đấu, đẩy về đám người theo sát phía sau.

Lập tức có mấy người ứng phó không kịp, bị đâm đến té ngã quay cuồng.

Hai thanh niên thừa cơ đánh úp vùng khảm đao sắc bén về phần lưng của Tiểu Lạc, Tiểu Lạc theo bản năng xoay một cái, hai tay hóa quyền cứng chọi cứng đánh tới.

"Bành ~ "

Cổ tay Hai người bị trật khớp thân thể mất đi trọng tâm cấp tốc lui lại, đau đến nước mắt bay tứ tung, la lên thảm thiết.

Tiểu Lạc như mãnh hổ, như báo săn, thể không thể đỡ!

Đám này đại hán cùng nhau đối sắc, bị cảnh tượng như vậy làm cho chấn động không thôi, đối phương quá hung mãnh để bọn hắn sợ mất mật. Nhưng kệ bọn hắn rất kinh sợ, Tiểu Lạc bị nam tử đầu trọc khiêu khích chọc giận không chút nào do dự, dậm chân lao tới, mang theo cuộn cuộn sát ý, hung mãnh trùng kích.

Chiêu chiêu độc ác, thức thức cương mãnh, oanh kích liên tiếp giống như cuồng phong bạo vũ, sinh ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn không ngừng..

Nam tử đầu trọc giờ phút này không còn có nửa điểm phần nộ, trong mắt tất cả đều là sợ hãi, thân thể không ngừng run rẩy, mồ hôi to bằng hạt đậu từ trên trán không ngừng lăn xuống mà, hắn cũng không nghĩ tới đối phương lại hung mãnh dữ dội như thế, cái này không phải người a, đây rõ ràng là một đầu quái vật a!

Trong nháy mắt, phê bỏ mười mấy người, xa xa trung niên nam tử cũng khó mà bảo trì được sự trấn định, mồ to hai mắt, há to mồm, hoàn toàn ở vào trạng thái kinh ngạc đến ngây người.

Hắn hai tên bảo tiêu đồng dạng cũng hoảng sợ thất sắc, phải biết, bọn họ là lính đặc chủng giải ngũ a, một thân thiết huyết là do quốc gia huấn luyện ra, tự nhận khó gặp địch thủ, người ta xuất thủ thế nào mà bọn hắn không thấy rõ.

"Bành ~ "

Ở lúc hai tên bảo tiêu không thể che giấu sự khiếp sợ trong lòng, Tiểu Lạc lại đem một người đạp bay ra xa bảy, tám mét, tay bắt lấy khảm đao đang rơi xuống giữa không trung.

Một đao nơi tay, sát khí tràn ngập mà ra, hắn xông vào trong đám người nhấc đao chém liên tiếp, khảm đao giống như là vòi rồng đang gào thét, tàn sát địch nhân tứ phía.

Từng đại hán ngã xuống trong vũng máu, vô luận là ai cũng không nghĩ tới, vốn cho là con cừu non lại bỗng nhiên biến thành một đầu dã thú khát máu, lộ ra bộ dạng hung tàn.

nam tử mặt mũi tràn đầy khuất nhục đã sớm bị dọa đến vãi đái vãi cứt, không biết chạy đến địa phương nào.

Lúc một tên đại hán sau cùng ngã trong vũng máu thống khổ hết thở, Tiểu Lạc xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn tới hướng nam tử đầu trọc, khảm đao trong tay hướng xuống đất, lưỡi đao đỏ chói, từng giọt máu theo mũi đao rơi xuống đất.

Thân thể nam tử đầu trọc cứng ngắc, có thể thấy rõ ràng trên mặt đầy vẻ sợ hãi, lúc này Tiểu Lạc từng bước một đi tới phía hắn, lập tức dọa hắn đến sắc mặt trắng bạch: "Người... Người muốn làm gì? Chúng ta... Chúng ta là người của Long Bang.."

"Long Bang là cái thứ gì!"

Tiểu Lạc trầm thấp hừ nhẹ một tiếng, một giây sau, lao nhanh tới, giống như một tia chớp đen lao tới, hung mãnh tới gần nam tử đầu trọc, tựa như một con dã lang lao tới như điên, khảm đao vẽ ra trên không trung một vệt sáng, thể mạnh không thể ngăn cản chém tới.

Con người nam tử đầu trọc đột nhiên co lại, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, khảm đao sáng bóng trong mắt hắn càng ngày càng rõ ràng, hắn Giống như nhìn thấy Từ Thần đang hướng về mình vẫy tay.

"Ầm ~ "

Ngay lúc Tiểu Lạc hướng khảm đao đánh tới nam tử đầu trọc đầu, một tiếng súng chói tai nổ vang, giống như là một đường kinh lôi, làm cho tất cả mọi người tâm thần mãnh liệt chấn động một cái.

"Dừng tay!" Một tiếng quát chói tai của cô gái truyền đến.

"Ồng ~ "

Khảm đao trong tay Tiểu Lạc nháy mắt đình chỉ, giống như đem lưỡi hái của tử thần, treo ở trên đỉnh đầu nam tử đầu trọc.

Nhìn xem thanh khảm đao đằng đằng sát khí, nam tử đầu trọc sắc mặt trắng bạch, hai mắt trợn lên, một cổ tanh hôi từ đũng quần hắn bay lên, là hắn đại tiểu tiện bậy a, ngay sau đó liền ngất đi, sống sờ sờ bị sọt bất tỉnh.

Tiểu Lạc quay đầu nhìn lại, năm sáu chiếc xe cảnh sát ngăn ở hai bên đường phố, hai chiếc xe bật đèn báo hiệu phong tỏa nơi đây, hai mươi mấy tên cảnh sát trang bị một bộ trang bị phòng chống bạo lực, cầm tấm chắn trong tay biểu diễn uy vũ, cảnh sát hình sự phổ thông, giờ súng lục, họng súng tất cả đều ngắm chuẩn lấy hắn.

"Người có năm giây bỏ đao xuống!"

Một tên nữ cảnh sát đem súng chỉ lên trời buông xuống, từ bên cạnh một tên cảnh, cầm một cái loa phóng thanh trong tay qua, hướng Tiểu Lạc kêu gọi đầu hàng đếm giây, "Năm, bốn, ba..."

Dung mạo mỹ lệ, thân hình tư thế hiên ngang, tóc ngắn, búi tóc đặt ở sau tai, hai con mắt thuần khiết như nước, toàn thân đồng phục cảnh sát màu đen căn bản không đủ để che giấu cái đáng người uyển chuyển của nàng.

Tiểu Lạc nhớ rất rõ ràng, nữ cảnh sát này chính là nữ cảnh sát có duyên gặp mặt ban ngày ở cục cảnh sát.

Tuy nói thực lực bản thân mạnh lên, nhưng hắn cũng không có muốn cùng cảnh sát có ý định đối nghịch, lúc nữ cảnh sát đếm tới "Hai", hắn liền đem khảm đao trong tay vút trên mặt đất.

Lập tức có hai tên đặc công vọt lên, một trái một phải đem Tiểu Lạc chế trụ.

Nhìn tới người thụ thương thống khổ đầy đất, Cổ Thiên Lâm nhú mày, là kẻ ghét ác như cừu nói: "ngay trên đường cái kết nhóm cầm đao đã thương người, không nhìn luật pháp quốc gia, không nhìn tới an toàn tánh mạng của người dân, tạo thành ảnh hưởng cực kỳ tồi tệ cho xã hội, thực sự là một đám hỗn đân, tất cả đều mang về cho ta!!!"

"Yes, madam!" một đám cảnh, xem xét trả lời.

Giờ phút Tiểu Lạc không muốn giải thích cái gì, bởi vì hắn biết rõ, lúc này nói cái gì cảnh sát cũng sẽ không nghe, vẫn bị bọn họ mang về trong cục, phải qua bọn họ thẩm vấn, câu trả lời của mình mới có giá trị.

Tiểu Lạc cùng một đoàn người nam tử đầu trọc bị cảnh sát mang đi về sau, lúc này nam tử trung niên âu phục mới đứng dậy.

"Tra một chút tư liệu người tuổi trẻ kia, còn nữa, an bài một luật sư, người trẻ tuổi này ta muốn."

"Vâng, ông chủ!" Lãnh hừ cung kính đáp.

Ngày thứ hai, trong phòng thẩm vấn của cục cảnh sát...

"Danh tự?"

"Tiểu Lạc."

"Tuổi tác?"

"Hai mươi sáu."

"Vì sao trước mặt mọi người cầm đao đã thương người?"

"Phòng vệ chính đáng!"

Tiểu Lạc hai tay mang theo còng tay, ngồi ở trên ghế thẩm vấn, Cổ Thiên Lâm hỏi một câu hắn liền đáp một câu.

"Phòng vệ chính đáng?"

Cổ Thiên Lâm hừ lạnh, đem báo cáo của bệnh viện ném trên bàn, "Hai mươi cái thương nhẹ, tám cái trọng thương, hiện tại toàn bộ nằm viện, người nói với ta đây là phòng vệ chính đáng?"

"Cảnh quan, sao cảnh sát không kiểm tra camera trên hệ thống thiên võng đi, kiểm tra xem liền biết rõ lời ta nói là thật." Tiểu Lạc lạnh nhạt nói.

"Nên làm cái gì không cần người tới dạy ta, bất quá ta có thể rất tiếc nói cho người, địa phương người cầm đao đã thương người không có camera giám sát." Cổ Thiên Lâm hai tay chống trên bàn mặt bàn thẩm vấn, thẳng thắn nhìn chằm chằm Tiểu Lạc.

Tiểu Lạc nhướng mày: "Không có giám sát thì có người làm chứng, cái chủ quán quán nhỏ kia có thể chứng minh ta là bị ép phải phòng vệ."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lời giải thích

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cổ Thiên Lâm nhìn Tiểu Lạc từ trên xuống dưới, lúc này nàng cũng nhận ra, chính gia hỏa này là người ban ngày cứu một tiểu nữ hài trong tay phản tử phạm tội, lúc ở cửa sổ cảnh sát nàng đã thoáng gặp qua người này.

Bởi vì hắn cứu một tiểu hài tử, cho nên hôm nay nàng mới thành công phá một nhóm tội phạm tàn nhẫn bức hài tử làm ăn xin, cứu ra hai mươi đứa trẻ bị bọn họ cắt tay chân, không chế đám hài tử đáng thương làm ăn xin trên đường, nghĩ đến điều này, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Lạc không khỏi trở nên nhu hòa hơn chút.

"Cỗ đội!"

Cửa phòng thẩm vấn bị mở ra, một tên cảnh, nghiêng đầu nhìn vào trong phòng, rõ ràng là có chuyện cần báo cáo.

Cổ Thiên Lâm phân phó hai gã nhân viên cảnh sát khác tiếp tục thẩm vấn Tiểu Lạc, quay người đi ra ngoài.

"Cỗ đội, thân phận của những người đó đã được điều tra rõ ràng, nam tử đầu trục tên là Lý Đại Vĩ, ngoại hiệu là đầu trục, hai mươi mấy người kia đều là thủ hạ của hắn, sau khi kiểm tra, bọn họ cùng một bọn với nhóm năm người bị chúng ta bắt buổi chiều." Nam cảnh sát báo cáo.

Cổ Thiên Lâm sững sờ, sau đó lập tức có loại cảm giác thông suốt: "Nói như vậy, sự kiện lần này là do một nhóm người của Lý Đại Vĩ tìm Tiểu Lạc tiến hành trả thù?"

"có thể là như vậy, ta cũng tìm chủ quán nhỏ kia xác nhận qua, bọn họ nói, Tiểu Lạc đang ngồi ăn rất tốt, bỗng nhiên một nhóm người của Lý Đại Vĩ cầm dao cùng ông thép chạy đến tìm hắn gây phiền phức, Lý Đại Vĩ còn hất tung cái bàn của Tiểu Lạc, cuối cùng dẫn đến xung đột."

ánh mắt Cổ Thiên Lâm lưu chuyển, hỏi ngược lại: "có điều tra lý lịch Tiểu Lạc không?"

"Đã điều tra, người tỉnh Tây, sinh ra ở một gia đình nông dân bình thường, ba năm trước tốt nghiệp hàng không đại học ở tỉnh Tây, một mực làm việc tại tập đoàn hoa hải, phụ mẫu là nông dân điển hình, hắn còn một người muội muội, làm y tá y viện tại Giang Thành, đã thành gia, hắn..."

Cổ Thiên Lâm phát tay cắt ngang: "Tiểu Vương, đám lý lịch này ngươi không cảm thấy có có vấn đề gì?"

Tiểu Vương ngẩn người, không minh bạch vì sao Cổ Thiên Lâm lại hỏi vấn đề này, sau đó lắc đầu nói: "Đây chính là một lý lịch thông thường phi thường tốt, không có bất cứ vấn đề gì."

"Lý lịch không có vấn đề, bản thân Tiểu Lạc thì có thể có vấn đề rất lớn."

Cổ Thiên Lâm chân mày khẽ cau lại, nghiêm túc nói, "Một mình hắn ứng phó với 28 lưu manh cầm dao côn bổng, không những trên người không một chút tổn thương, còn làm hai mươi người bị thương nhẹ, tám người trọng thương, thân thủ như vậy, đặc công tinh anh trong cục chúng ta cũng phải tự thẹn không bằng a."

Tiểu Vương nghe xong, liền ý thức được vấn đề.

Lập tức nhíu mày, gãi gãi sau gáy, khuôn mặt kinh ngạc cùng nghi hoặc: "Đúng vậy a, nếu như dựa theo lý lịch, Tiểu Lạc chính là một người bình thường, một người bình thường vì sao lại có thân thủ biến thái như thế."

"cho nên Tiểu Lạc nhất định có vấn đề!" Cổ Thiên Lâm khẳng định nói.

"Thế nhưng cỗ đội ah, trong lý lịch viết rất rõ ràng, hắn cũng không có tham gia chuyên môn huấn luyện hoặc là gia nhập cái tổ chức nào, mà lý lịch của hắn lại giống như đức lý lịch của muội muội hắn, cũng đã xác nhận qua lý lịch không phải là giả, có phải hay không là hắn từ bé đã được truyền thụ của một vị cao nhân nào đó?"

"Nói thế là sao?"

đối với điểm này Cổ Thiên Lâm cũng là không hiểu, một người bình thường làm sao có thể đột nhiên trở thành Superman.

Tiểu Vương tiến một bước nói: "Ý của ta là, có phải hay không có cao thủ nào đó quy ẩn ở tại sơn thôn của hắn, gặp hắn khi còn bé phát hiện xương cốt tinh kỳ, liền đem một thân bản sự dốc túi truyền đạt? Dù sao chuyện như vậy, là không thể nào ghi vào trong lý lịch."

"Ngươi coi đây là đóng phim ah, cao nhân quy ẩn!" Cổ Thiên Lâm lườm hắn một cái.

Tiểu Vương cũng cười xấu hổ, đúng là cái nhìn của hắn vừa rồi như là trong phim, cho nên mới có suy đoán như vậy.

Đúng lúc này, một nhân viên cảnh sát tuổi trẻ chạy tới, hướng Cổ Thiên Lâm kính cẩn thông báo: "Cổ đội, Cát luật sư sở luật sư Giang Thành muốn tới nộp tiền bảo lãnh một người gọi là Tiểu Lạc."

Cát luật sư sở luật sư Giang Thành?

Cát Trung Thiên?!

Cổ Thiên Lâm cùng tiểu Vương hơi biến sắc, Cát Trung Thiên là đại luật sư số một số hai của Giang Thành, người không có một chút thân phận, cho dù có tiền cũng rất khó thỉnh cầu hắn, cái Tiểu Lạc kia đến cùng là ai? Lại có thể để cho Cát Trung Thiên hạ mình đến nộp tiền bảo lãnh hắn?

Vốn định xâm nhập điều tra Tiểu Lạc một lần, có thể hiện tại xem ra là không thể tiếp tục rồi.

"Keng, chúc mừng kí chủ thu hoạch được mười điểm tích lũy!"

"Keng, chúc mừng kí chủ thu hoạch được hai mươi điểm tích lũy!"

...

bên trong Phòng thẩm vấn, Tiểu Lạc trong đầu vang lên thanh âm nhắc nhở của hệ thống, kỳ thật từ lúc đánh nhau với bọn nam tử đầu trọc, hệ thống không ngừng nhắc nhở hắn là đã thu được điểm tích lũy, cho tới bây giờ, hắn lại có hơn hai trăm năm mươi điểm tích lũy có thể dùng.

Cửa phòng thẩm vấn mở ra, Cổ Thiên Lâm cùng tiểu Vương nhân viên đi đến, nàng ra lệnh hai gã nhân viên cảnh sát khác mở còng tay trên tay Tiểu Lạc.

Lạnh như băng nói: "Tiểu Lạc, ngươi có thể đi!"

"Xác nhận ta là phòng vệ chính đáng?" Tiểu Lạc đứng dậy, mỉm cười hỏi.

"Vấn đề của ngươi có thể là phòng vệ chính đáng, cũng có thể là phòng vệ quá đáng, nếu như không phải xem ở việc ngươi gián tiếp trợ giúp cảnh sát chúng ta đã kích qua tội phạm, ta nhất định sẽ không tùy tiện như thế này thả ngươi đi." Cổ Thiên Lâm nắm tay trong túi quần, ngạo nghễ nói ra.

"A, xem ra cần phải tạ ơn Cổ cảnh quan nương tay rồi!" Tiểu Lạc cất bước đi ra ngoài cửa.

"Từ đã." Cổ Thiên Lâm đột nhiên gọi hắn lại.

Tiểu Lạc dừng bước lại: "Cảnh quan còn có việc?"

"Một thân bản sự của Ngươi cái học từ nơi nào thế? Bên trên lý lịch của ngươi cũng không có viết ngươi tiếp nhận qua một lần huấn luyện nào." Cổ Thiên Lâm giống như là thẩm vấn phạm nhân.

Tiểu Lạc ngẩn ngơ, liền cười nói: "Khi còn bé học được từ một lão khất cái trong thôn chúng ta".

Tiểu Vương kinh ngạc, nghĩ thầm: Bản thân tưởng tượng suy diễn, vậy mà cũng chính xác ah?

"Cái gì mà lão khất cái?" Cổ Thiên Lâm nghiêm túc quan sát biểu cảm của Tiểu Lạc, muốn xác nhận hắn có phải là đang nói dối hay không.

"Chính là một lão già hồm hồm hết ăn lại uống, ta từ bé cũng chịu không ít khi dễ từ hắn."

"Hắn tên gọi là gì?"

"Không biết tên thật, người trong thôn đều gọi hắn là lão già điên."

"Hắn hiện tại ở đâu?"

"Chết mấy năm trước rồi, chôn ở trên núi, đã hoá thành bùn đất rồi ah."

Đây là Tiểu Lạc đã sớm suy nghĩ xong lý do thoái thác, nên trả lời rất trôi chảy, trên cơ bản không cần phải suy nghĩ, hơn nữa trong thôn thật đúng là có một người như thế, là người trước kia chạy nạn tới xin cơm, nếu thật có đi tra xét, cũng là không có bất kỳ sơ hở nào.

Cổ Thiên Lâm rất là phiền muộn, cái này hỏi cũng tương đương với không có hỏi, hơn nữa kỹ xảo quan sát của nàng vẫn thường lấy làm kiêu ngạo thì lúc này giống như là mất đi hiệu quả, bởi vì căn bản là nàng phán đoán không ra là Tiểu Lạc nói thật hay nói dối.

...

Cửa cục cảnh sát, Cát Trung Thiên có mái tóc lốm đốm trắng mang theo mắt kiếng gọng vàng, rất là trang trọng nắm tay cùng Tiểu Lạc: "Ngươi tốt Tiểu tiên sinh!"

Tiểu Lạc lúc này liền minh bạch tại sao mình có thể nhanh như vậy từ cục cảnh sát đi ra.

"Là người nộp tiền bảo lãnh ta?"

Cát Trung Thiên gật gù đầu: "Là Sở tiên sinh yêu cầu ta tới nộp tiền bảo lãnh người."

"Sở tiên sinh nào?" Tiểu Lạc nhíu mày, hẳn không nhớ rõ bản thân lại nhận biết một người họ Sở nào.

"Lão bản Sùng Thiện Các, Sở Văn Hùng!" Cát Trung Thiên mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhiệm vụ Bảo vệ

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Khi nghe được cái này tên đầu, Tiểu Lạc liền rung động một trận, như sấm bên tai.

Sở Văn Hùng, Giang Thành thương nghiệp sung bá một phương, lúc còn trẻ dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, dốc sức 20 năm, sáng tạo ra Sùng Thiện Các, bây giờ có một nửa nhà hàng ở Giang Thành là sản nghiệp của hắn, cả nước mấy trăm thành thị to nhỏ cũng đều có chi nhánh, thực sự là một đế quốc ăn uống.

Tiểu Lạc thật bất ngờ, cũng rất nghi hoặc, hẳn không biết mình lúc nào cùng sở Văn Hùng lại quen biết.

"Tiểu tiên sinh, Sở tiên sinh đang đợi người!" Cát Trung Thiên cười ha hả nói.

Theo hướng Cát Trung Thiên chỉ, Tiểu Lạc bỗng nhiên nhìn thấy một chiếc xe con Phantom màu đen dừng bên đường.

Nếu đã đến nộp tiền bảo lãnh hắn, Tiểu Lạc cũng không thể không nể mặt hắn, lại nói, hắn cũng rất muốn biết vì sao Sở Văn Hùng lại giúp hắn.

Sau khi chào Cát Trung Thiên, Tiểu Lạc liền hướng chiếc xe Phantom đi tới, thoáng nhìn về phía sau tòa, liền hiện nên một ánh mắt thật khó tin, giật mình nói: "Là người?"

Người này không phải người xa lạ, chính là người đàn ông trung niên ngồi cách hắn không xa tại quán an khuya đêm qua.

Đêm qua sắc trời quá mờ, hơn nữa cả hai cách hơi xa một chút, cho nên Tiểu Lạc cũng không có nhận ra trung niên nam tử đó là Sở Văn Hùng, hơn nữa cũng chưa từng nghĩ tới, người có thân phận địa vị như thế lại giống như hắn ăn đồ ăn trong quán ven đường.

Sở Văn Hùng ăn mặc âu phục, bình thân ung dung ngồi ở trên chỗ ngồi, tóc hơi bạc, toàn thân trên dưới lại lộ ra một cỗ tinh khí thần, hắn cười tủm tỉm nói: "Người trẻ tuổi, lên xe đi, chúng ta tâm sự!"

Nụ cười rất thân thiết, giàu có có khác, trên người tự nhiên toát ra một loại khí tức kẻ bề trên.

Tiểu Lạc nghĩ, cảm thấy đây chính là một lần kỳ ngộ, liền mở cửa xe đi tới.

"Cỗ đội, tựa như là xe của lão bản Sùng Thiện Các Sở Văn Hùng."

Lầu hai Cục cảnh sát, tiểu Vương xuyên qua cửa sổ nhìn xe con dần dần đi xa, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nói, "Cái Tiểu Lạc kia đến cùng là ai a, lại là sở Văn Hùng đến nộp tiền bảo lãnh cho hắn?"

Cổ Thiên Lâm đồng dạng vô cùng kinh ngạc, một người là ở giai cấp cao nhất trong xã hội, một người là ở giai cấp thấp nhất trong xã hội, quan hệ này của hai người có dung đại bác bắn cũng không tới ah, căn bản không có khả năng nào quen biết nhau ah, nhưng tình huống bây giờ là cái tình huống gì?

Rất hiển nhiên, đêm qua nàng cũng giống như Tiểu Lạc, không có nhận ra sở Văn Hùng ở đó, mà là coi hắn là người qua đường.

Nàng đối với Tiểu Lạc có hứng thú thật lớn, trong lòng âm thầm thề, nếu có cơ hội, nhất định đem tất cả bí ẩn trên người Tiểu Lạc tìm hiểu rõ ràng.

Ước chừng sau mười phút, xe con ngừng lại bên cạnh một quán cà phê tại quảng trường. Tiểu Lạc đi theo sở Văn Hùng tiến vào quán cà phê.

"Lão bản!"

Nhân viên phục vụ cùng quản lý đứng thành hai hàng, cung kính hoan nghênh Sở Văn Hùng.

Tiểu Lạc suy đoán, quán cà phê này đã bị bao trọn gói, hoặc có lẽ vốn là sản nghiệp của Sở Văn Hùng.

Hai người tới một vị trí yên tĩnh trên lầu hai, vài cây màu xanh biếc ngăn chung quanh, lộ ra một sự yên tĩnh, hai vị bảo tiêu của Sở Văn Hùng lạnh lùng đề phòng bốn phía.

"Ồ một tới tại cục cảnh sát, đói bụng không?" Sở Văn Hùng mỉm cười hỏi.

"Có chút!" Tiểu Lạc trả lời.

Sở Văn Hùng vỗ tay mấy cái, phục vụ cà phê liền xếp thành đội hướng bàn mang tới toàn bánh mì, món điểm ngọt, cháo hoa, bò bít tết... Chờ đã, chỉ chốc lát sau, trên bàn liền bày đầy đồ ăn thơm ngon hợp khẩu vị.

Tiểu Lạc cũng không già mồm, liền ăn thử cửa, bởi vì hần xác thực đói bụng.

Sở Văn Hùng khá là thương thức: "Tuổi trẻ thật là tốt, muốn ăn cái gì thì ăn cái đó, không giống những lão gia này, rõ ràng thèm ăn muốn chết, lại không thể tùy tiện ăn bậy, ăn vào thân thể liền dễ dàng xảy ra vấn đề."

Nói chuyện, chậm rãi bụng lên một chén súp, uống một hớp.

"Sở tiên sinh là đến gặp mặt chào hỏi sao, ta cũng không cho rằng Sở tiên sinh nộp tiền bảo lãnh cho ta chỉ là vì mời ta ăn điểm tâm." Tiểu Lạc cắn một cái bánh mì, một bên nhai lấy nuốt xuống vừa nói.

"Ha ha... Tốt, thật sáng khoái!"

Sở Văn Hùng càng ngày càng cảm giác tác phong làm việc của Tiểu Lạc rất hợp tính khí của hần, vẫy vẫy tay, lạnh hữu hộ vệ liền đi tới, từ trong ngực lấy ra một phen hiệp ước, đặt ở trước mặt Tiểu Lạc.

"Đây là?" Tiểu Lạc trong lòng hiện ra một tia cảnh giác.

"Tôi hôm qua tận mắt thấy người thu thập lưu manh, Tiểu tiểu huynh đệ không chỉ can đảm hơn người, thân thủ càng không phải bình thường, hai mươi mấy tên lưu manh tay cầm đao, còn bỗng bị một mình người thu thập, đáy lòng ta rất bội phục, vì thế, muốn mời Tiểu tiểu huynh đệ làm hộ vệ cho ta, tiền thù lao 2 triệu, thời gian là ba tháng."

Bảo hộ một người ba tháng, tiền thù lao 2 triệu?

Mặc dù tâm tính Tiểu Lạc rất cường đại, lúc này cũng trong thời gian ngắn phản ứng không kịp, hần nghiêm túc nhìn qua hiệp ước một lần, phía trên giấy trắng mực đen viết rất rõ ràng, chứng thực Sở Văn Hùng cũng không có lừa bản thân.

"Bảo vệ ai?"

"Nữ nhi của ta."

"Con gái của người?"

Tiểu Lạc kinh ngạc ngẩng đầu, "Sở tiên sinh có phải hay không quá để mất ta, người liền yên tâm như vậy đem nữ nhi của mình giao cho một người mới quen một ngày tới bảo hộ?"

"Dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, người có thể cứu một người bèo nước gặp nhau, hải tử cùng bản thân không có một chút quan hệ, năng lực cùng cách làm người của người, ta đều thương thức." Sở Văn Hùng chậm rãi uống nước, hần tất nhiên đã điều tra qua Tiểu Lạc.

"Liền xem như vậy, người vì sao không gọi bọn họ đi bảo hộ?"

Tiểu Lạc chỉ Lãnh hữu hộ vệ, "Thân phận hộ vệ của bọn họ, phương diện nào cũng ưu thế hơn so với ta a?"

Sở Văn Hùng đề ly xuống, lắc lắc đầu nói: "Không, chính bởi vì bọn họ là bảo tiêu, cho nên một chút cũng không phù hợp."

Điều này cũng làm cho Tiểu Lạc khó hiểu, bảo tiêu chính là chuyên môn bảo vệ người, làm sao Sở Văn Hùng nói một chút cũng không thích hợp.

"Nguyên nhân là do nữ nhi Sở Nguyệt của ta, nàng không thích có bảo tiêu đi theo, hơn nữa sẽ làm đủ loại biện pháp bức bọn họ đi, cái này một mực làm ta rất đau đầu." Sở Văn Hùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Tiểu Lạc gật gật đầu, tỏ ra là đã hiểu, sinh ra ở hào phú, từ bé nuôi dưỡng từ bé, đại tiểu thư có tính khí như vậy là rất bình thường.

Hỏi ngược lại: "nữ nhi Sở tiên sinh làm việc ở nơi nào?"

"Nàng hay là sinh viên, đang ở đại học Vũ Hoa."

"Sinh viên?"

Cái này nằm ngoài dự kiến của Tiểu Lạc, bất quá hắn rất nhanh trấn định lại, "Sở tiên sinh có ý tứ là muốn ta đóng vai thành sinh viên, làm một cái bảo tiêu bí mật ở bên nàng?"

"Không sai, chỉ có như thế này, nàng mới sẽ không có bất kỳ nghi ngờ nào cả."

Tiểu Lạc dở khóc dở cười: "Ta phải nhắc nhở Sở tiên sinh một sự thật, ta đã hai mươi sáu."

Ý là để hắn đóng vai thành sinh viên, cái này giống như không hợp lý a.

"Tuổi tác không trọng yếu, trọng yếu là ngươi còn rất trẻ, đi ở bên trong sân trường, không có người hoài nghi thân phận học sinh của ngươi."

Sở Vân Hùng cười nói, "Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất ta lựa chọn ngươi, bảo tiêu bên cạnh ta, mặc dù có năng lực, nhưng để bọn hắn đóng vai sinh viên..."

Không tiếp tục nói, mà lắc đầu, ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Tiểu Lạc cũng biểu thị hiểu.

"Ngươi nếu đáp ứng, chúng ta bây giờ liền ký hợp đồng, ngươi xem coi thế nào?" Sở Vân Hùng cũng là người sáng khoái.

"Ta còn có một vấn đề cuối cùng."

"Mời nói."

"Tại sao là ba tháng?" Tiểu Lạc hỏi.

Sở Vân Hùng ngón tay nhẹ nhàng đập mặt bàn: "Ta có lòng tin tại sau ba tháng để cho đối thủ cạnh tranh của ta phá sản, chỉ cần hắn vừa phá sản, hắn liền không có dư thừa tài chính để thuê kẻ phạm pháp bắt nữ nhi ta để áp chế ta, mà ta cũng có thể rút ra càng nhiều tinh lực hơn tới bảo vệ nàng."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chuyên ngành âm thịnh dương suy

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sau Khi không còn bất kỳ nghi vấn nào, Tiểu Lạc đáp ứng với Sở Vân hùng, không nói lần giao dịch này có hai triệu thù lao, quan trọng hơn là, hắn đã nhận được Thẻ chất Linh Đánh Thuê chỉ vương từ hệ thống, nên đủ để bảo đảm an toàn cho một người.

Hơn nữa hắn rất cần số tiền kia, bất kể là vì là người nhà hay là vì phát triển sau này của chính mình.

Sau khi ký hợp đồng, lập tức có một trăm vạn được chuyển vào tài khoản, đây là tiền đặt cọc, chờ nhiệm vụ bảo vệ Sở Nguyệt hoàn thành, thì se thanh toán phần còn lại.

Tiểu Lạc cũng không vì có một triệu mà đắc chí, hắn đi ngân hàng, đem toàn bộ tiền chuyển đến tài khoản của cha mình, gọi điện thoại: "Cha, con mới chuyển ít tiền đến tài khoản của cha, cha có thời gian thì đi kiểm tra."

Đầu bên kia điện thoại hơi sững sờ, sau đó vang lên âm thanh của mẹ.

"Nhi tử, cha ngươi đang bận, không mang điện thoại di động trên người, vừa nãy ngươi nói mới chuyển tiền về, được bao nhiêu?"

Tiểu Lạc không bắt ngờ, một nông trại lớn như vậy, phải quản rất việc, tự nhiên cha hắn rất bận bịu, cười nói: "Một triệu, để cha có thời gian đi Ngân hàng kiểm tra."

"Một triệu? Nhi tử, tại sao ngươi có nhiều tiền như vậy, ngươi..... Ngươi không phải là đi cướp ngân hàng đi?" Mẹ kinh ngạc thốt lên.

Tiểu Lạc không còn gì để nói: "Không phải cướp ngân hàng, là mua vé xổ số trúng thưởng rồi."

"Trúng thưởng, chuyện là khi nào a?" Mẹ mặt mày hớn hờ.

"Chính là mấy ngày trước chuyện, ngày hôm nay đi đổi thưởng, đúng rồi, chuyện như vậy đừng tuyên dương ra bên ngoài, rất dễ dàng đưa tới đó kị."

"Ta hiểu, mẹ ngoại lại không có ngu ngốc." xen giữa trong lời nói của Mẹ, đều lộ ra một sự kích động cùng vui sướng khó có thể che giấu.

"Hà anh, ai gọi tới?" Một âm thanh nam tử trầm ôn ở đầu bên kia điện thoại truyền đến.

Tiểu Lạc lập tức liền nghe ra đó là âm thanh của cha hắn, hắn là từ nông trường trở về.

"Là nhi tử gọi tới, nhi tử trúng vé xổ số rồi đại tướng, gửi một triệu trở về, ngoại mau mau đi ngân hàng, nhiều tiền như vậy, chớ bị ngân hàng nuốt mất." Mẹ vô cùng lo lắng nói.

"Xem ngoại cao hứng kia, đưa điện thoại cho ta, ta cùng tiểu Lạc nói vài câu."

Điện thoại đến trên tay cha Tiểu Lạc, âm thanh truyền đến, "Tiểu Lạc, mẹ ngoại nói có đúng không, ngoại trúng vé số?"

"Cha, ngoại đến ngân hàng kiểm tra tài khoản của mình liền rõ ràng." Tiểu Lạc ha ha cười nói.

"Coi như trúng một triệu, ngoại gửi trở về làm gì, giữ lại làm sự nghiệp cho ngoại mình chứ? Nam nhân nên có một phân thuộc về mình, đồng thời vì đó phấn đấu."

"Cha, ta thấy mọi người khổ cực, cũng biết ở nhà thiếu nợ ngân hàng bốn trăm ngàn, số tiền kia vừa vặn có thể giảm bớt gánh nặng của mọi người, ta còn tuổi trẻ, sự nghiệp có thể từ từ làm."

"Tốt ah, nhi tử thật có hiểu, ngoại sao còn giáo huấn hắn, ngoại lại không khen ngợi nhi tử ta một câu a." âm thanh của Mẹ bất bình can thiệp.

Cha thay đổi ngữ khí: "Ngoại là nữ nhân biết cái gì, ánh mắt thiên cận, một triệu liền đắc chí, sẽ làm nhi tử dễ dàng thỏa mãn, nam nhân không nên cảm thấy thỏa mãn, mà nên như là chó sói tham lam, kiếm một triệu liền nghĩ kiếm thêm ngàn vạn, kiếm ngàn vạn liền muốn kiếm một trăm triệu, ngoại có hiểu hay không a?"

"Được được được, ngoại nói đúng, ngoại nói đều có lý, là ánh mắt ta thiên cận được chưa." Mẹ không tranh luận theo.

Tiểu Lạc có chút lúng túng, nhắc lên gãi lông mày: "Cha, ta còn có việc, trước hết như vậy, các ngoại phải bảo vệ thân thể, thay ta Hường gia gia bà nội vấn an."

Nói xong, liền cúp điện thoại, hắn cũng không muốn nghe cha cãi nhau.

Thờ dài một hồi, mỗi một lần gọi điện thoại về nhà, đều cảm giác như là vượt kiếp nạn, ở trong ký ức của hắn, phụ thân chưa bao giờ một lần khen hắn, cũng như năm đó hắn thi đậu hai trường đại học, phụ thân cũng bình tĩnh nói một câu: đừng kiêu ngạo, chút thành tích này không tính là gì.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tiểu Lạc bận một bộ trang phục sinh viên, phải nói là nhìn rất có Tinh Khí Thần, mang theo hành lý, đi lên tàu tàu điện ngầm hướng về Đại Học Hoa Vũ.

Bị người hết lòng nhờ vả, hướng chỉ hắn còn cần hai triệu thù lao, đối với nhiệm vụ này, tất nhiên là hắn phải chú tâm hoàn thành.

Đương nhiên, Sở Văn hùng cũng nói rất rõ ràng, trừ hắn ra, còn có vài tên được chuyên môn huấn luyện bí mật ẩn núp ở trong trường học, phi thường bí mật bảo vệ an toàn cho Sở Nguyệt, mà an bài thêm hắn, chỉ là vì thêm một phần bảo đảm an toàn cho Sở Nguyệt thôi.

Sau nhiều lần đổi tàu điện ngầm, ở hơn hai giờ trên tàu, cuối cùng tốn 15 phút ngồi taxi, mới tới trước cửa Đại Học Hoa Vũ.

Là một người đã trải qua một đời tại trường học, nhưng trước cánh cửa lớn này, vẫn làm cho người ta có một loại khí thế bàng bạc, đứng phía dưới khiến người ta cảm thấy mình vô cùng nhỏ bé.

Tiểu Lạc lấy điện thoại di động ra, điện thoại cho số Sở Văn hùng cho.

Không bao lâu, một nữ tử mang kiếng cận, tuổi tác không kém hắn bao nhiêu đi ra, nữ tử mặc một cái váy ngắn bằng lụa trắng, bên hông có một cái nơ con bướm thật đáng yêu, viên ren tầng tầng lớp lớp tô điểm ở trên váy một cách Mỹ Lệ, một bộ tóc dài vắt ngang vai.

Tướng mạo không tính là đẹp, khuôn mặt cũng không phải là xinh đẹp tới nghiêng thành đổ nước, thế nhưng ngũ quan đều rất cân xứng.

"Tiểu Lạc?" Nữ tử đi tới gần Tiểu Lạc, lên tiếng hỏi dò.

Tiểu Lạc gật gù: "Đúng, ta là."

"Vừa nãy chúng ta đã nói chuyện qua, ta là Tần Mục Sinh, là giáo viên Hệ Anh Ngữ." Nữ tử thoải mái giới thiệu.

"Người mạnh khỏe, Tần lão sư!" Tiểu Lạc lễ phép mỉm cười nói.

Phụ đạo viên không được coi là Lão sư chân chính, chỉ có thể coi là bảo mẫu sinh viên Đại Học, Tiểu Lạc gọi nàng là Lão sư, nhất thời nụ cười của Tần Mục Sinh trở nên phi thường rạng rỡ, cũng nhiệt tình thêm mấy phần: "Đi thôi, ta hiện tại dẫn người đi nhận thức một vòng các bạn cùng lớp, lập tức sắp tan lớp, vừa vặn tất cả mọi người đều tập chung ở đó."

"Làm phiền rồi!" Tiểu Lạc khẽ cười nói.

Theo Tần Mục Sinh đi qua một hang cây thật dài, qua một cái hồ nhân tạo mỹ lệ, tiếp sau là một cái giếng son (núi nhân tạo thu nhỏ đó mà), cuối cùng đi tới một tòa nhà dạy học. Vừa vặn vang lên tiếng chuông tan học, tràn ngập thanh âm phấn chấn của các sinh viên đại học từ trong phòng học phát ra, trong lớp học đều trở nên huyền ảo.

"Người ở đây chờ chút, ta gọi người thì người đi vào!"

Tần Mục Sinh dẫn dò Tiểu Lạc một tiếng, liền đi vào phòng học trước mặt.

Nàng vỗ bàn tay mấy lần, ra hiệu cho sinh viên năm hai hệ Anh Ngữ chuẩn bị rời một lần nữa ngồi xuống: "Các bạn học, mọi người trước tiên đừng rời đi, ta giới thiệu cho mọi người một vị bạn học mới."

"Bạn học mới? Phụ đạo viên, người xác định người không có nói sai, chúng ta là đại học, cũng không phải trung học cơ sở cấp ba, trung học phổ thông, như thế nào lại có sinh viên mới vào."

"An Lạc Lạc, người hông hiểu rồi, nếu như điểm số khóa lần trước không đạt tiêu chuẩn, thì sẽ lưu ban xuống, không phải như người nói là sinh viên mới."

"Đúng, còn có một loại tình huống nữa là chuyển chuyên ngành!"

Tần Mục Sinh gõ một cái lên bàn: "Các người đừng có đoán mò, vấn đề cho hấn tự mình giới thiệu một chút đi."

Nói xong, nháy mắt ra dấu hướng Tiểu Lạc đang đứng ở cửa phòng học.

Được ra hiệu, Tiểu Lạc liền hít một hơi thật sâu, cất bước đi vào, đứng trên bục giảng nhìn hướng về phía dưới, Tiểu Lạc lúc này tròn tròn mắt, bởi vì...nhìn một vòng, tất cả đều là nữ sinh, chỉ có ở trong góc hàng phía sau là có hai tên nam sinh đang ngồi.

Đã sớm nghe nói qua Hệ Anh Ngữ chuyên âm thịnh dương suy, nhưng thế này thì quá bất hợp lý, chỉ có hai tên nam sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Hai bạn cùng phòng

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Kính ngạc thì kính ngạc, Tiểu Lạc rất nhanh bình tĩnh lại, hào sảng giới thiệu mình: "Chào mọi người, ta tên Tiểu Lạc, sau này sẽ là đồng học của mọi người, đồng thời học tập, xin mọi người giúp đỡ nhiều hơn!"

Nói xong, hấn khiêm tốn cúi đầu chào mọi người.

Nhưng mà, lời nói của hấn lại không có nhận được bất kỳ phản ứng nào, tất cả nữ sinh lớp học, nhìn hấn giống như đang thưởng thức một cái dị vật ngoài hành tinh. Chính là vật càng hiếm càng có giá, khi Tiểu Lạc cũng được cho gia hỏa anh tuấn vừa mới đi vào phòng học, toàn bộ nữ sinh năm hai Hệ Anh Ngữ đều dồn ánh mắt nhìn tới.

Tiểu Lạc lúc này có chút lúng túng, tuy nói hấn cũng tính là từng trải qua các đại sự kiện, thậm chí còn chủ trì quá một sự kiện ra mắt sản phẩm mới, có hai mươi, ba mươi người tham dự hội nghị, nhưng bây giờ Bị bốn mươi, năm mươi nữ sinh trừng mắt nhìn như thế, hấn vẫn không cách nào bình tĩnh ung dung được.

"Ho khan một cái..... Các người làm cái gì đây, nhanh hoan nghênh bạn học mới a!" Phụ đạo viên Tần Mục Sinh lúc này vội ho một tiếng nhắc nhở.

Vào lúc này, cả lớp nữ sinh mới phản ứng lại, nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh Tiểu Lạc, có người gọi đồng học, có gọi anh chàng đẹp trai, khỏi nói có bao

nhieu nhiệt tình cùng đề ý, so với cảm xúc tan học vừa nảy cao hơn mấy lần.

"Đồng học Tiểu Đẹp trai, hoan nghênh người, ta tên An Lạc Lạc, còn chưa có bạn trai, có thể hay không đem cho ta số điện thoại của người?" Một nữ sinh vóc người đáng yêu, nở nụ cười đi lên bục giảng, đem điện thoại di động ra, trực tiếp yêu cầu xin số điện thoại Tiểu Lạc.

Cả lớp nhất thời hush thành một mảnh.....

"An Lạc Lạc, một mình anh chàng Đông Bắc chẳng lẽ còn không thỏa mãn được người sao? Cũng đừng gieo tai họa cho đồng học Tiểu Đẹp trai của chúng ta."

"Đúng là như vậy, dám bắt cả hai tay, có tin chúng ta đem người treo lên đánh."

"Hiện tại lớp chúng ta rốt cuộc có một thêm một nam sinh, làm bạn trai của ai cũng không tới phiên An Lạc Lạc người a, xuống nhanh xuống nhanh."

Cả lớp nữ sinh cùng kêu lên.

"Đi đi đi, các người đây là đồ ky, đồ kị một cách công khai!"

Nữ sinh gọi là An Lạc Lạc không phục trả lời một câu, sau đó tiến đến phụ cận Tiểu Lạc, miệng thổi một hơi vào tai Tiểu Lạc, nhí nhảnh nói, "anh chàng đẹp trai không nên nghe các nàng nói, người phải cẩn thận với các nàng, bởi vì khi các nàng ăn nam nhân, chính là xương cũng không còn a."

Tiểu Lạc miễn cưỡng nở một nụ cười, cảm giác như là không phải đi tới chuyên ngành Anh ngữ, mà như tiến vào một hang sói, tất cả đều là mẫu lang.

Không chờ hắn nói cái gì, một đoàn nữ sinh liền chạy tới, vây quanh hắn, yêu cầu số điện thoại của hắn, wechat, qq, nhiệt náo động, như là gặp được ngôi sao điện ảnh siêu cấp.

Nhưng mà có người không hành động gì, tỷ như một nữ sinh ngồi ở hàng trước nhất bên trái.

Nữ sinh kia có một mái tóc ngắn gọn gàng, tóc thoắt che kín khuôn mặt mê người vì gương gương mà ửng hồng, ngũ quan tinh xảo thanh tân có vẻ linh động mê người.

Váy liền áo màu trắng lộ vai, khuôn ngực tự nhiên mềm người, viền ren hoa văn dọc theo vòng eo thướt tha kéo dài theo làn váy, làn váy mỏng hiện ra chút gì đó màu vàng nhạt bên trong, là hình tượng con gái rượu điển hình, vóc người không quá lớn, cũng không nhỏ, bờ vai đẹp không tỷ vết, ngực lớn no đủ, mỏng vênh, đúng là loại ngực tấn công mỏng phòng thủ.

Thanh thủy phù dung, thanh thuần tao nhã, cái miệng nhỏ hồng hào ngậm một cái kẹo que lại làm tăng thêm một phần vẻ đẹp cho nàng!

"Bạch Lăng, Tra tư liệu của hắn, ta hoài nghi hắn lại là do lão cha của ta phái tới." Ánh mắt của nàng nhìn chăm chăm Tiểu Lạc, nói với nữ sinh ngồi ở bên cạnh nàng.

Cái nữ sinh gọi là Bạch Lăng lập tức ở máy vi tính xách tay của mình nhập mã, mật mã, xâm nhập hệ thống quản lý học sinh của trường, rất nhanh liền điều tra ra tư liệu của Tiểu Lạc, liếc mắt nhìn, cười nói: "Sở tiểu chúa, lần này người đoán sai rồi, người này không phải cha người phái tới, hắn cũng là sinh viên của trường chúng ta, hai năm trước tham gia nhập ngũ, sau hai năm nghĩa vụ quân sự liền trở về tiếp tục hoàn thành khóa đại học, cho nên mới tiến vào lớp chúng ta."

"Người chắc chắn chứ?" lông mày Sở Nguyệt cau lại.

"Phía trên này viết rất rõ ràng, còn ghi chép cận kề kết quả học tập các môn học thời kỳ năm của hắn, đã từng thu được một lần học bổng." Bạch Lăng đem Laptop chuyển hướng, cho Sở Nguyệt nhìn rõ ràng.

Sở Nguyệt chăm chú nhìn một lần, trầm mặc lại, cũng tán đồng lời giải thích của Bạch Lăng.

"Thật không nghĩ tới, trên đường lại đột nhiên nhô ra một đồng học đẹp trai, lần này lớp học khẳng sẽ thú vị hơn nhiều."

Bạch Lăng cũng biểu thị hoan nghênh với Tiểu Lạc, dù sao chuyên ngành bọn họ thật sự là quá ít nam sinh, mới hai cái, đều là loại vớ va vớ vẩn, ngấm lại có một anh chàng đẹp trai đi học chung, trong lòng không khỏi còn có chút kích động a.

"Soái cái gì soái a, cũng không phải hai con mắt, hai con lỗ tai, một cái lỗ mũi, một cái miệng, ăn mặc còn quê mùa cục mịch, cũng là do các người quá mê trai nên sẽ cảm thấy hắn soái ca." Sở Nguyệt hừ một tiếng, nàng ghét nhất loại nam sinh treu hoa gheo nguyệt, tuy rằng Tiểu Lạc không phải, thế nhưng trong mắt nàng có thể được các nữ hài chen chúc thì chính là cái loại đó rồi.

Bạch Lăng không nói gì, nàng cũng không thể kiên trì nói Tiểu Lạc đẹp trai được, sẽ mất đi một người bạn tốt ah.

"Được rồi được rồi, đều về vị trí ngồi!"

Mãi đến lúc tận phụ đạo viên Tần Mục Sinh mở miệng, nữ sinh chuyên ngành Anh ngữ mới trở lại chỗ ngồi, cười cười nói nói, lấy điện thoại di động ra, mang theo toàn bộ sự quan tâm mở ra QQ và Wechat của Tiểu Lạc, còn cùng nhau thảo luận bức ảnh nào của Tiểu Lạc là đẹp trai nhất.

Tiểu Lạc lúc này thật phi thường lúng túng, những nữ sinh này muốn phượng thức liên lạc của hắn, hắn có thể hiểu được, nhưng vì cái gì hắn lại gặp phải bàn tay heo, vừa rồi hắn rõ ràng phát giác được có người mò hắn, động vào cái nổi dỗi tông của hắn a.

Những người này thực sự là một đám nữ sinh đại học?

Tiểu Lạc trong lòng đối với những nữ sinh này đánh một cái dấu chấm hỏi to.

"Chu Tiểu Phi, Đinh Khải!"

Lúc Tần Mục Sinh gọi hai cái tên, hai tên nam sinh duy nhất của cả lớp từ cuối cùng chạy tới.

Một người trong đó mập đến cái cổ cũng sắp không tìm được, chiều cao không đủ 1 mét bảy, thể nhưng cân nặng tuyệt đối vượt qua 170 cân, tròn vo như là một quả cầu thịt, tên còn lại như sào tre, xanh xao vàng vọt, thân hình có chút lom khom, chiều cao một mét bảy mươi lăm trở lên, nhưng cân nặng cũng không vượt qua năm mươi kg.

Ục ịch, cao gầy, hai người ở một khối, có sự so sánh rõ ràng, khiến người ta không cảm được muốn cười!

"Tiểu Lạc sau này cùng các người một phòng ngủ, sau cũng không có tiết, các người liền mang Tiểu Lạc đi làm quen phòng ngủ đi." Tần Mục Sinh quay về hai người nói.

"Đem Tiểu Lạc giao cho chúng ta, phụ đạo viên người cứ yên tâm."

Chu Tiểu Phi vỗ lồng ngực bảo đảm, quay đầu với Đinh Khải nói, "Kẻ ngốc, giúp ta lấy sách, ta cùng Tiểu Lạc huynh đệ chuyển thùng đựng hành lý."

"Không cần không cần, thùng đựng hành lý vẫn là ta tự mình chuyển đi." Tiểu Lạc từ chối.

"Không có chuyện gì, lão Chu khí lực lớn, chuyển cái thùng hành lý đối với hắn mà nói là không có gì." Đinh Khải khuyên nhủ.

Mà Chu Tiểu Phi đã đem thùng đựng hành lý khiêng ở trên vai, hướng Tiểu Lạc hét to một tiếng: "Tiểu Lạc huynh đệ, đi theo chúng ta đi, sau này chúng ta chính là bạn cùng phòng, không cần quá khách khí với chúng ta."

Tiểu Lạc cố hết sức, cáo biệt Tần Mục Sinh cùng chúng nữ sinh, cùng Chu Tiểu Phi và Đinh Khải đi tới, trước khi đi, ánh mắt cố ý tìm tòi ở lớp học một hồi, rất nhanh sẽ phát hiện Sở Nguyệt ngồi ở hàng thứ nhất, ngậm một cái kẹo que.

"Sở tiểu chúa, này Tiểu Lạc trước khi đi thật giống nhìn người một chút đây, xem ra ánh mắt hắn rất tốt!" Bạch Lăng nửa đùa nửa thật nói.

"Tốt cái gì được, một bộ phôi đảm!" Sở Nguyệt khinh thường nói.

Bạch Lăng khẽ cười một tiếng, rất ý tứ nói: "Ánh mắt hắn còn không tốt, ai cũng không nhìn, liền nhìn Sở hoa khôì lớp chúng ta."

"Thối Bạch Lăng, người chế nhạo ta có không phải, có tin ta hay không đêm nay cho người lớn tiếng xin tha." Sở Nguyệt như cái tiểu ác ma nở nụ cười.

"Nữ vương tha mạng a!"

Hồi tưởng lại hình ảnh bị Sở Nguyệt gãi ngứa, Bạch Lăng liền phát tím, mau xin tha.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Chờ chơi của Sở hoa khôì

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tiểu Lạc theo Chu Tiểu Phi và Đinh Khải, bước đi hướng ký túc xá nam sinh chuyên ngành Anh ngữ.

Hai người này đều thuộc về loại hay nói, dọc đường đi không làm sao yên tĩnh được, giống như là hai con ong mật bay bên tai Tiểu Lạc. Bọn họ cũng phi thường hiếu kỳ với Tiểu Lạc, khi biết Tiểu Lạc có hai năm trong quân ngũ, sau khi xuất ngũ lại tiếp tục đến hoàn tất khóa đại học, hai người lập tức đôi giọng gọi thành Lạc ca.

Nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng tuổi tác của Tiểu Lạc với bọn hắn không chênh lệch nhiều lắm, bây giờ nhìn lại, tuổi Tiểu Lạc lớn hơn nhiều so với bọn họ, gọi "Tiểu Lạc huynh đệ" thì không thích hợp.

Đại khái sau mười phút, ba người đi tới tòa ký túc xá thứ bảy lầu bảy (thấy kinh dị rồi ah, 77).

"Lạc ca, đã đến, chính là chỗ này!"

Chu Tiểu Phi đem rương hành lý thả xuống, từ trong túi quần lấy ra chìa khóa mở cửa.

Tiểu Lạc âm thầm khâm phục thể lực của tên này, vác thùng hành lý của hắn nặng hơn bốn mươi cân, đi xa như đường xa như vậy, còn bò lên lầu bảy, cũng không thở một hơi, xem ra không phải mập phì.

Đi tới ký túc xá, nghe trong túc xá mới có mùi lạ, một loại cảm giác lâu không gặp liền dâng lên trong lòng, ai có thể nghĩ tới, chính mình sau khi tốt nghiệp tham gia ba năm công tác, kết quả lại quay lại trường đại học, cái cảm giác này để trong lòng Tiểu Lạc cảm khái vạn ngàn.

Mở cửa, đi vào phòng ngủ, hai cái giường sắt liền đập vào mắt, sau đó chính là một loạt tủ sách, tủ quần áo, bàn máy vi tính cùng bàn học, phòng ngủ nam sinh đại đa số đều như thế, chỗ ngủ của Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải ở trong phòng rất là bừa bộn, toàn là quần áo, tất thì vứt khắp nơi, chăn cũng không gấp, để tung hết cả lên, không khí cả phòng có chút mùi gay mũi.

Chu Tiểu Phi lúng túng gãi gãi sau gáy: "Phòng ngủ có chút lộn xộn, Lạc ca bỏ qua!"

"Không có chuyện gì." Tiểu Lạc cười nói.

Trước đây thời điểm lên đại học, Trương Đại Sơn quả thực chính là một lỏi thối đại vương, mỗi ngày đều đem phòng ngủ làm cho xú khí xung thiên, bản thủ kinh dị, từ lúc mới bắt đầu hắn không cách nào nhịn được nhưng sau này riết rồi quen, bốn năm đã qua, như thế nào lại quan tâm này ba tháng ngắn ngủi này.

Đinh Khải đem một cái giường thu thập một hồi, nhiệt tình nói: "Lạc ca, giường ngủ trên giường này đi, để thùng hành lý lên giường kia, thật nhiều bụi a, sẽ thu dọn sạch sẽ ngay mà."

"Hai người các người đều ở phòng ngủ này?" Tiểu Lạc tò mò hỏi.

"Đúng vậy, phòng ngủ vốn là dành cho bốn người ở, nhưng cả lớp học cũng chỉ có hai người nam sinh chúng ta, mỗi phòng ngủ đều như vậy, những ngành khác lại không muốn cùng phòng với chúng ta, vì thế nên chỉ có hai chúng ta ở phòng này." Đinh Khải vẫy tay bắt đầu đi nói.

Thì ra là như vậy!

Tiểu Lạc gật gù, đem thùng đựng hành lý mở ra, bắt đầu dọn dẹp giường chiếu của mình.

Hắn đang sắp xếp các món đồ riêng tư, Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải tự nhiên không tiện giúp đỡ, liền mở máy vi tính ra chuẩn bị chơi game.

"Lạc ca, người có chơi LOL (Liên Minh Huyền Thoại) hay không a?" Chu Tiểu Phi nghiêng đầu mong đợi hỏi.

Tiểu Lạc sửa sang lấy quần áo, mỉm cười với trả lời: "Có chơi một chút!"

Thời đại học Trương Đại Sơn là một gamer của trò này, trò này đem cũng hãm hại hắn không ít, chỉ là sau tốt nghiệp phải làm việc nên ít chơi hơn, đẳng cấp vẫn là bạch kim 5.

"Có muốn hay không làm một ván?" Đinh Khải hứng thú nói.

"Các người chơi đi, ta trước tiên thu dọn đồ vật." Tiểu Lạc cười từ chối, hắn bây giờ không còn hứng thú chơi trò chơi này.

Đinh Khải như rồng mây: "Nha, vậy cũng tốt!"

Hai người lập tức tập hợp thành một tổ, tiến hành song đấu, thừa dịp trong thời gian đợi vào trận, Chu Tiểu Phi liền tiến vào trang tin tức chuyên ngành Anh ngữ nhìn, vừa nhìn, nhất thời kinh hô lên: "Mịa nó, Sở hoa khôi lớn lại mở livestream đang mời mọi người cùng vào lập đội nè!"

Đinh Khải cũng tựa như hít thuốc lác kêu gào: "Mau gọi nàng xin nàng cho chúng ta vào đội a!"

"Ok a."

Chu Tiểu Phi vội vàng ở trong hộp thoại chat: "Sở MM, cầu xin cho chúng ta vào đội!"

Đinh Khải cũng không ngồi chờ chết, cũng ở trong hộp thoại trả lời: "Chúng ta muốn cùng đội, cầu xin a, cho chúng ta có thể cùng người lập đội!"

Còn ở cuối cùng bỏ thêm cái icon "Điềm đạ đáng yêu".

Thấy bọn họ chat trong hộp thoại như vậy, lập tức chịu công kích từ những nữ sinh khác của chuyên ngành Anh ngữ.

"Hai cái quả tạ, lần trước hãm hại Sở Nguyệt công chúa của chúng ta thảm như vậy, giờ còn dám tới cầu xin, không biết xấu hổ."

"Chu Tiểu Phi, Đinh Khải, các người vẫn là tổ đội đi hãm hại người khác đi, tốt nhất là đối đầu cùng đội của Nguyệt Nguyệt, sau đó bị Nguyệt Nguyệt của chúng ta cuồng loạn một trận, hi hi....."

"Ha ha..... Đừng như vậy, bọn họ như thế nào mà nói thì cũng là quốc bảo của lớp chúng ta, nói như vậy là không tốt oa!"

"Sợ cái gì, có Tiểu đồng học, bọn họ làm gì còn vị trí quốc bảo."

.....

Nhìn màn công kích ngôn luận, Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải khóc không ra nước mắt, nghĩ thầm ta làm sao bị tiếp đãi như vậy.

Tiểu Lạc lúc này đã thu dọn đồ vật xong rồi, nghe được mấy chữ "Sở đại hoa khôi" này, hần suy đoán là Sở Nguyệt, nhiệm vụ của hần tới nơi này chính là bảo vệ Sở Nguyệt, cùng Sở Nguyệt làm quen, hần tất nhiên là vô cùng dễ bụng.

Liên mở miệng hỏi dò: "Tiểu Phi, người mới vừa nói Sở hoa đại khôi là chỉ Sở Nguyệt sao?"

"Đúng vậy a Lạc ca, chính là Sở Nguyệt, nàng được tuyển chọn công khai từ trên diễn đàn của trường học, là nữ thần trong mộng của vô số nam sinh a." gương mặt Chu Tiểu Phi say sưa, nhìn ra được hần có lòng ái mộ với Sở Nguyệt, dù sao cũng là đại mỹ nữ, là nam nhân bình thường sẽ yêu thích.

Đinh Khải bổ sung: "Không chỉ có vóc người đẹp dễ, hơn nữa chơi game cũng cao tay lắm, nàng là mạnh nhất, tiểu bạch là bạch kim hai, lúc không có chuyện gì làm thì cùng chúng ta lập đội livestream, người theo dõi của nàng trong livestream vượt qua hai trăm ngàn, tiền livestream mỗi tháng rất nhiều, bằng người ta làm cả năm ngoài đời ah."

Tiểu Lạc một trận ngạc nhiên, vạn lần không nghĩ tới cấp bậc của Sở Nguyệt trong liên minh tướng cao tới như vậy.

"Trở về, Sở Nguyệt trở về, nàng đáp ứng mang theo chúng ta rồi!" Chu Tiểu Phi đột nhiên kích động kêu to lên.

Tiểu Lạc nhìn vào máy tính, Sở Nguyệt xác thực đã đồng ý, đáp ứng cùng Chu Tiểu Phi lập tổ đội, nhưng cũng nói thêm một câu mang theo ngữ khí mệnh lệnh: "Không được troll.(ý nói là phá game hoặc là chơi quá yếu ko cùng cấp bậc)"

"Ha ha ha..... Quá tốt rồi, lần này ta cũng có thể lên truyền hình rồi!"

Đinh Khải cũng là mừng như điên, sau đó lấy ra gương cùng cái lược chải tóc, "Không được, ta muốn thu dọn sửa sang kiểu tóc của ta một chút."

"Thu dọn em gái người a, không ai nhìn thấy người, bớt tự sướng đi." Chu Tiểu Phi mắng một câu.

Đinh Khải không để ý lắm, quăng một câu: "Trong lòng có sân khấu, khắp nơi đều là sân khấu, ta muốn đem ta đẹp trai nhất...một mặt lãnh khốc soái ca bày ra cho khán giả."

"Nôn ~" Chu Tiểu Phi làm cái vẻ mặt nôn khan.

"Tách tách tách ~"

Lúc này, QQ Chu Tiểu Phi có một cái tin nhắn.

Mở ra vừa nhìn, là Sở Nguyệt gọi tới, chỉ có ngắn gọn một hàng chữ: các người lại gọi thêm một, tập hợp đủ năm người!

"Ta đi, xem ra Sở hoa khôi lần này chơi lớn muốn biểu diễn kỹ năng của mình, lại muốn cầm lái rồi, tổ đội năm người, nhưng rất dễ bị lật xe a (ý như là 1 mình gánh team đó mà)." Chu Tiểu Phi nhủ mảy.

"Sợ cái gì, nàng là một vương giả mạnh nhất a!" Đinh Khải khoát tay một cái nói.

"Cái này ta biết, chỉ là nàng gọi ta gọi thêm một người, trong thời gian ngắn, ta từ nơi nào gọi một đẳng cấp bạch kim cho nàng."

Chu Tiểu Phi mặt mày ủ rũ, sau đó ý thức được tồn tại Tiểu Lạc, liền hỏi, "Đúng rồi Lạc ca, người là đẳng cấp gì?"

"Hình như là bạch kim đi." Tiểu Lạc trả lời.

Chu Tiểu Phi vui vẻ, hỏi tiếp: "Cái nào khu số?"

"Hắc sắc mâm xôi (hoa hồng đen)!" Tiểu Lạc không chút nghĩ ngợi trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: ID Lạc Thần

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lúc nghe Tiểu Lạc nói là Sever Hắc sắc mặt cô, Chu Tiểu Phi lập tức chạy vội lại, cầm tay Tiểu Lạc thật chặt, nhìn chăm chú, dùng giọng đáng yêu nói: "Ồi Lạc ca của ta, nhất định là ý trời, chúng ta cũng ở Sever Hắc sắc mặt cô, mau mở máy vào game đi ah, còn thiếu một mình người, đây đúng là do ý trời!"

Tiểu Lạc tỏ vẻ khó khăn, cau mày nói: "Nhưng ta còn chưa thu dọn đồ đạc....."

"Thật vất vả Sở hoa khôi lớn mới đáp ứng lập tổ đội cùng chúng ta, người nếu như không giúp việc chúng ta, ta lập tức cắt cổ tự sát a." Chu Tiểu Phi ngắt lời nói, còn mình họa động tác cắt cổ.

Tiểu Lạc nghĩ lại, nếu muốn làm một người bảo tiêu bí mật, quan trọng nhất là phải trở thành bằng hữu của Sở Nguyệt, vậy này chính là cái cơ hội.

Ngay lập tức gật đầu đồng ý: "Vậy cũng được, cùng các người chơi mấy ván."

"Ha ha..... Đa tạ Lạc ca, đa tạ Lạc ca!" Chu Tiểu Phi kích động suýt chút nữa muốn hôn Tiểu Lạc mấy cái.

Đình Khải thì trực tiếp phản hồi cho Sở Nguyệt trong hộp thoại chat: "Sở MM, có thể bắt đầu rồi, Lạc ca mới tới của lớp chúng ta vừa vặn có đẳng cấp bạch kim ở Sever Hắc sắc mặt cô, tập hợp đủ năm người rồi."

Không bao lâu sau khi tin tức này mới vừa phát ra ngoài, lớp chuyên ngành Anh ngữ liền sôi trào.

"Cái gì? Tiểu lạc cũng chơi League of Legends?"

"Oa Oa, mọi người mau mở kênh Livestream của Sở công chúa Livestream, Tiểu lạc soái ca muốn chơi League of Legends!"

"Thật mong chờ thật mong chờ....."

Tin nhắn được gửi đi liên tục, tin tức dường như nấm mọc sau mưa, bao trùm toàn bộ diễn đàn và hộp thoại chat, trong hộp thoại chat chưa bao giờ náo nhiệt như vậy.

Nữ sinh trong túc xá.....

Nhìn sự nhiệt tình của đám đồng học tăng vọt, Bạch Lăng nửa đùa nửa thật nói: "Sở tiểu chúa, Tiểu Lạc ở lớp chúng ta rất được hoan nghênh a, người xem, vừa nghe nói hẳn cũng tới chơi game, tất cả mọi người mở Livestream chuẩn bị chứng kiến phong thái của hắn."

Sở Nguyệt ngồi ở trên ghế, ôm một con gấu bông màu trắng thật dễ thương, gò má hồng phớt, có vẻ quyến rũ mê người, nàng nhún mày, không cam lòng trả lời: "Hắn chính là một gia hỏa chuyên lấy lòng mọi người, các người toàn là những đứa mê gái, như mấy chục năm chưa từng thấy nam nhân!"

"Ho khan một cái..... Chú ý ngôn từ chú ý ngôn từ, người đang Livestream đây." Bạch Lăng ho khan vài tiếng nhắc nhở.

"Căng thẳng cái gì, ta lại còn chưa mở máy thu hình!" Sở Nguyệt bĩu môi một cái, dửng dưng như không.

Sau đó đeo tai nghe lên, nhẹ nhàng gõ ngón tay như ngọc lên bàn phím, ở góc tin nhắn vào trong hộp thoại nhóm của Chu Tiểu Phi cùng Đình Khải: nhanh lên một chút, không muốn lãng phí thời gian của ta!

Vào giờ phút này, Tiểu Lạc vừa vặn mở lên cái máy tính của mình, đăng nhập tài khoản của mình.

"Sở hoa khôi đang thức giấc, Lạc ca, của ID tên gì, ta thêm người vào danh sách hảo hữu, rồi kéo người vào tổ đội chúng ta." Chu Tiểu Phi nói.

"Lạc thần!" Tiểu Lạc trả lời.

"Lạc thần?"

Chu Tiểu Phi cùng Đình Khải đồng thời nghiêng đầu lại, kinh ngạc nhìn Tiểu Lạc.

"Có phải là cảm thấy có chút quá ngông cuồng hả?"

Tiểu Lạc hơi có chút lúng túng, hắn cũng biết là ID của hắn cũng quá trang bức ah, không phù hợp phong cách của hắn, thời điểm đăng ký hắn suy nghĩ thật lâu cũng không nghĩ ra một cái tên nào ưng ý, đến lúc Trương Đại Sơn thiếu kiên nhẫn liền trực tiếp nhập "Lạc thần" giúp hắn, vẫn dùng cái tài khoản này từ đó cho đến nay.

"Không có không có, danh tự này êm tai, vang dội, như sấm bên tai, ha ha ha....."

"Đúng vậy a Đúng vậy a, ID nào cũng vậy, ID của tiểu hoàng là Ngọc Hoàng đại đế a."

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải trêu nhau vài câu, đem không khí ngọt ngào này xua tan đi, tuy rằng trong bọn họ vẫn biết ID của Tiểu Lạc đúng là có chút trâu bò cùng tự đại a.

Chờ gia nhập vào hang đội trước trận đấu, Tiểu Lạc mới biết ID của Sở Nguyệt là "Tử Nguyệt", ID của Bạch Lăng là "Búp bê thiên sứ", Chu Tiểu Phi càng hình tượng hơn gọi "Bố già", ID của Đinh Khải rất hài hước và cũng rất lớn mật, trực tiếp là "Quốc chủ".

Sau khi nữ sinh chuyên ngành Anh ngữ biết được ID của Tiểu Lạc, "Lạc thần" hai chữ này ngay lập tức xuất hiện trong hộp thoại chat nhóm trên Livestream, chúng nữ sinh cảm thấy danh tự này thật sự là suất ca.

"Còn gọi là Lạc thần, ngông cuồng như vậy, không biết kỹ năng của hần có xứng với danh tự này không." Sở Nguyệt khịt mũi coi thường.

Bạch Lăng bình tĩnh nở nụ cười, trêu ghẹo:"Nói không chừng hần thực sự là một vị cao thủ đây."

Sở Nguyệt không phản đối, ở trên khung chat của tổ đội năm người đánh hai chữ: đừng troll ah!

Tiểu Lạc biết nàng là đang nhắc nhở mình, nên cũng không đáp lời, mở ra cửa hàng hệ thống, tiêu hao hai trăm điểm tích phân đổi một phần năng lực game. Nếu phải nhanh chóng làm quen cùng Sở Nguyệt, vậy kỹ năng chơi game phải không có trở ngại mới được.

Hần đã rất lâu không chơi game, tuy rằng bản thân đẳng cấp là bạch kim, nếu như không đổi năng lực game, hần chỉ có thể phát huy được trình độ bạc đoàn.

"Lạc ca, người đánh tướng nào?" Chu Tiểu Phi nghiêng đầu lại câu hỏi.

Đinh Khải nói bổ sung: "Sở MM cùng Bạch Lăng là một tổ đội, để cho chúng ta là đường trên, đường giữa cùng rừng đó."

"Các người chọn trước đi." Tiểu Lạc mỉm cười nói.

"Năng lực đi đường của ta tương đối kém, thôi ta đi rừng." Đinh Khải nói, sau đó lựa chọn Xinzao đi rừng.

"Vậy ta chọn Ryze đi đường giữa!"

Chu Tiểu Phi lựa chọn Ryze.

Vậy là Tiểu Lạc phải đi Top rồi(đường trên), Tryndamere là tướng hần am hiểu nhất, đánh ổn nhất, không chút do dự liền lựa chọn Tryndamere, đối thủ là Gnar Gnar.

Vừa mới chọn xong tướng, Sở Nguyệt liền gửi tin nhắn tới hỏi: "Một tướng cận chiến đối chiến với một tướng viễn trình công kích, người xác định đánh được a?"

"Ta tận hết sức a." Tiểu Lạc bình tĩnh nói.

Sở Nguyệt không nói nữa, lựa chọn Twitch làm ADC (tướng dame tay dài nếu ai chơi LOL thì khỏi cần phải giải thích nhỉ), Bạch Lăng là Janna làm phụ trợ.

Trải qua một thời gian chờ đợi, game chính thức bắt đầu.

"Lạc ca, người mang Triệu Hồi Aery." Đinh Khải cả kinh nói.

Chu Tiểu Phi vừa nhìn, không phải Tryndamere là tướng cận chiến, thích hợp nhất là mang phép bổ trợ chạy nhanh, thế nào Tiểu Lạc lại mang Triệu Hồi Aery và "Tốc biến".

Tiểu Lạc lắc đầu cười nói: "Không cần lo lắng!"

"Lạc ca, sao lại mặc kệ như thế, tuy chúng ta chỉ đi theo đội Sở đại MM của chúng ta gánh team, nhưng cũng không thể đánh như vậy ah." Chu Tiểu Phi không yên tâm nói, hần thật sợ Tiểu Lạc biến biến mình thành ga con.

Tiểu Lạc gật gù: "Yên tâm đi, không có chuyện gì."

Lúc này, Master Yi Đối phương đã phát tin nhắn tới, đồng tình nói: "Man từ, người nỏ a!"

"???"

Đinh Khải phát mấy cái dấu chấm hỏi.

Master Yi lập tức trả lời: "Đường trên của chúng ta là cấp bậc cao thủ a, sẽ treo tất cả lên đánh a."

"Man từ, ta sẽ đốt tiền đưa tiễn ngươi, ngươi lên đường bình an." Katarina phía đối thủ cũng gởi tín nhắn châm biếm.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải sao có thể nhẫn, ngay lập tức phản pháo: "Cao thủ a, đường dưới của chúng ta là cấp bậc thách đấu nha, những tên cận bã hãy run rẩy đi."

"Thôi đi, cũng không sợ đem da trâu cho thối chết." Master Yi Đối phương nói.

"Ta xem là cấp bậc thách đấu bàn phím ah, ha ha....." Katarina cười nhạo nói.

Chu Tiểu Phi có chút tức giận, trả lời: "Một lũ học sinh tiểu học, chờ bị trừng phạt đi!"

"Học sinh tiểu học" một từ vừa ra, Đối phương lập tức trở mặt, các loại từ ngữ ác độc cuồng loạn oanh tạc ra, gọi cả tổ tông ra.

"Chu Tiểu Phi làm sao lại chửi bới với đối thủ rồi."

Sở Nguyệt cảm chất tất cả mọi người, rồi nhắm mắt không màng thế sự.

Bạch Lăng đồng dạng cũng cảm chất.

Tiểu Lạc cũng nhú mày, cuối cùng thật sự là không chịu nổi nữa liền nhẹ nhàng nói: "Chơi game thôi mà, không đến nỗi chứ?"

Chỉ đơn giản một câu như vậy thì làm sao mà ngừng chiến được, Master Yi ngay lập tức sẽ đem mục tiêu oanh kích thành Tiểu Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Đánh giết

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

P/s phần này mình giải thích thêm về phần game LOL.

Mỗi tướng đều có 1 bộ kỹ năng khác nhau, 1 bộ có 4 kỹ năng khác nhau có các phím (Q, W, E, R "R là chiêu cuối lên LV6 mới có").

Mỗi tướng có kèm theo một nội tại hoặc nói là khả năng khác nhau.

Mỗi người chơi được mang theo 2 phép bổ trợ thường là dịch chuyển, "Tốc biến", hồi máu, chạy nhanh, thanh tẩy...

Gank: tức là người chơi ở đường khác lên tới một đường nào đó để đánh úp đối thủ.

Cột máu sẽ chia ra thành nhiều ô, mỗi ô là 100 máu.

Bản đồ là một hình thoi chia làm 3 đường, phía trên là TOP, ở giữa là MID, bên dưới là BOT. và bên trong bản đồ của 2 đội là khu vực Rừng, trong rừng của mỗi đội có 2 cái bùa buff – buff đỏ là dame, buff xanh là hồi năng lượng ra kỹ năng, ở giữa bản đồ của 2 đội là 1 con sông. Trên con sông có 2 con đại quái có Buff rất bá đạo là Rồng và Baron.

Tướng chia làm nhiều loại trong có có tướng dame thường gọi là AD, tướng dame phép gọi là AP, tướng hỗ trợ, tướng tank (giống như làm khiến thịt thu hút dame của của đối thủ.)

Và còn nhiều thứ lắm mình không giải thích hết được, đây là những thứ cơ bản cho nhưng ai không chơi game này.

"Cái con mẹ ngươi, ngươi là cái cái chim gì, đứng đó mà trang bức, giả bộ thanh cao." Master Yi nhục mạ.

Katarina cũng trào phúng: "Lại không biết xấu hổ tự gọi mình là gọi Lạc thần, da mặt dày đến không thể tả, chờ đợi chúng ta ngược thành đại thánh cầu đi, nên trực tiếp đổi tên thành Lạc cầu đi."

"Ha ha..... Lạc cầu, tên rất hay!" Caitlyn cùng Leona cũng gọi tín nhắn chế giễu.

Chu Tiểu Phi vì Tiểu Lạc mà tức không nhịn nổi, trả lời: "Cái thằng miệng c hó kia, chờ chút xem ai bị ngược đãi thành cầu nha."

Bên trên danh sách tin nhắn lúc này bất thành linh xuất hiện một câu trả lời: "Có thể thử xem!"

Đơn giản bốn chữ, lộ ra sự miệt thị cùng sự tự tin mạnh mẽ.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải đang chuẩn bị đánh trả, Tiểu Lạc ngăn liền bọn họ lại: "Nhiều lời vô ích, hảo hảo chơi đi!"

"Ừ." Chu Tiểu Phi gật gù.

Đinh Khải quay đầu nói: "Đường trên phía Đối phương xác thực rất lợi hại, ta mới vừa tra xét chiến tích của hần, trận đấu gần nhất đều là MVP, nhất định là cao thủ."

Tiểu Lạc cười cợt, không nói gì thêm, bình tĩnh dưới con mắt lóe hàn quang.

"Toàn Quân Xuất Kích!"

giọng nói điện tử nữ bên trong League of Legends phát lên, một giọng vừa đoan trang vừa nghiêm túc, quân lính của hai bên bắt đầu xuất hiện trong căn cứ, như Đội Cảnh Sát dọc theo ba đường nhằm phía căn cứ của đối phương mà lao tới, trận đấu chính thức bắt đầu.

"Ta ăn bùa đỏ, Sở MM, Bạch Lăng, các người giúp ta a!" Đinh Khải phát tín hiệu hiệp trợ trên địa đồ, ra hiệu Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng giúp hần đánh bùa đỏ.

Nhưng chỉ nhận được một câu trả lời từ Sở Nguyệt và Lãnh Băng Băng: tự mình đánh.

"Ha ha..... tính khí Nguyệt công chúa này ta thích a."

"Nguyệt công chúa, người rất xinh đẹp, nữ thần của ta."

"Chỉ cần người xuất hiện, chúng ta vĩnh viễn đi theo người."

.....

Số người xem Livestream của Sở Nguyệt chính lấy lũy thừa mà tăng lên, Nhiều người hâm mộ đang điên cuồng tặng lễ vật cho nàng, trong nháy mắt, thì đã có năm, sáu trăm đồng tiền.

"Sở tiểu chúa nhà chúng ta quá hot đi ah, ta mặc kệ, chờ tới khi nhận tiền, người nhất định phải mua cái váy hoa cho ta." Bạch Lăng làm nũng nói.

Sở Nguyệt tức giận: "Được được được, xem ở việc người là phụ trợ của ta, liền cố hết sức mua giúp người."

"Cái gì mà cố hết sức, thật là đáng về miễn cưỡng qua nha." Bạch Lăng phồng hai má lên.

"Cô nãi nãi, cái váy này hoa có giá 1 vạn tệ đó nha, ta có thể miễn cưỡng mua cho người là tốt lắm rồi." Sở Nguyệt lấy xuống tai nghe, oán giận nói một tiếng.

Bạch Lăng cười xin lỗi, sau đó đổi chủ đề: "Ai nha chăm chú chơi game thôi, năm người phía Đối phương nhoi nhoi như vậy, người nhất định phải mạnh mẽ giáo huấn bọn họ một trận."

Sở Nguyệt liếc nàng một cái, mang tai nghe lên, chuyên tâm không chế tướng tiến hành giết lính.

"First Blood!" (chiến công đầu)

Lúc này, một giọng nói nữ điện tử vang lên, cho thấy có người đoạt được First Blood.

Sở Nguyệt vừa nhìn, người đưa First Blood cho đối thủ là Chu Tiểu Phi chơi pháp sư đường giữa, lúc này đã gửi liên tiếp các dấu chấm hỏi.

Chu Tiểu Phi vẻ mặt đau khổ, trả lời một câu: "Sorry!"

"Xem ra đường giữa muốn hồng rồi, nếu như Katarina mà xanh thì chúng ta rất khó chơi đó." Bạch Lăng nói.

"Ta sớm chuẩn bị tâm lý rồi, cuộc tranh tài này liền xem đường dưới của chúng ta, các đường khác đều không trông cậy nổi." Sở Nguyệt hừ một tiếng nói.

"Nói cũng đúng."

Bạch Lăng hỗ trợ Sở Nguyệt, không ngừng cùng ADC cùng phụ trợ đối thủ tiến hành trao đổi tiêu hao.

Hai người phối hợp rất nhiều lần rồi cho nên phi thường hiểu ý nhau, đến lúc này hai đối thủ Caitlyn cùng Leona đều bị tiêu hao hết nửa ồng HP, đặc biệt ADC, còn phải dùng hồi máu cùng “Tốc biến”.

Ngay lúc các nàng chuẩn bị Thừa thắng xông lên đánh chết đối phương, thì một giọng nữ lần thứ hai vang lên: "Đồng đội bị hạ gục."

Bị giết, như cũ vẫn là Chu Tiểu Phi đường giữa.

"Chu Tiểu Phi, ngươi đang làm cái gì thế?" Sở Nguyệt trực tiếp phát tin nhắn hỏi, trong lời nói đầy ngữ khí trách cứ.

Livestream lúc này cũng dồn dập các tin nhắn trách cứ.

"Người là heo sao? Trong vòng ba phút bị đối phương giết hai lần."

"Thật phé, lần sau Nguyệt công chúa vẫn là không nên mang theo loại phé vật này."

chúng nữ sinh Anh ngữ chuyên ngành chữ Chu Tiểu Phi tới tấp, hèn mọn quá.

Chu Tiểu Phi thật sự rất lúng túng, cùng với Đinh Khải giải thích: "Ta vốn là có thể đánh giết Katarina, chỉ còn một cột máu ah."

"Một cột máu chính là khác nhau một trời một vực, lão Chu, ngươi phải suy nghĩ ah, ngươi cho dù có 10 ngàn máu cũng không đủ cho Katarina xoay mấy giây a." Đinh Khải nhắc nhở.

"Được, ta đây lần nhất định hèn mọn phát dục!" Chu Tiểu Phi trịnh trọng gật gù, quyết định cũng không tiếp tục cùng Katarina liều mạng nữa.

Lúc này, Katarina phía đối thủ phát tin nhắn tới, thông điệp, chỉ có ngắn gọn ba chữ: đồ bỏ đi!

Master Yi cũng không quên bỏ đá xuống giếng: "Đầu trục, ngươi quá phé vật a, người nhà ngươi biết không?"

"Hai người này khôn kiếp!" Chu Tiểu Phi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, sắp phát điên.

"Đừng để ý đến chúng, đám người này chính là đại hiệp bàn phím, hảo hảo đánh đi." Đinh Khải nói.

Chu Tiểu Phi nhẫn nhịn sự tức giận trong bụng, không nói một lời tiếp tục chơi game.

"Phe địch bị giết!"

Giọng nói nữ đột nhiên vang lên, hiện lên người giết là Tryndamere đánh chết Gnar.

Ồ, Lạc ca như thế nào giết được?

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải Tề cũng nhìn về phía Tiểu Lạc, khuôn mặt khiếp sợ, mà càng làm cho bọn họ khiếp sợ là, sau khi Tiểu Lạc giết đối phương xong còn đang ở trên đường, HP còn lại có hơn 200 điểm, Gnar Đối phương là cấp bậc cao thủ đó nha, lại bị Tryndamere của Lạc ca giết, khó có thể tin a.

Tryndamere dựa vào Q hồi máu, giết quái hút máu, thiên phú hút máu ba loại cộng lại rất kinh khủng nha, chờ lúc Gnar phía Đối phương dịch chuyển lên, HP tuyệt đối có thể khôi phục lên mức an toàn, có thể tiếp tục ở lại đường, tiến hành áp chế LV(cấp độ trong game) với Gnar.

"Lạc ca cẩn thận, Master Yi tới bắt ngươi!" Đinh Khải đột nhiên kêu lên sợ hãi.

Quả nhiên, Master Yi chạy ra phía sau, chuẩn bị đánh giết Tryndamere đang thấp máu, hơn nữa tự thân còn có Buff đỏ, mặc dù là hai cấp đối đầu với cấp ba, ở bên phía Tryndamere không có quân lính bảo vệ, xác suất Master Yi đánh chết Tryndamere là trăm phần trăm.

Sở Nguyệt cũng phát ra hai tin hiệu nhắc nhở, ra hiệu Tiểu Lạc mau mau lui về tháp phòng ngự.

Tiểu Lạc cười cợt, tiếp tục cắn một bình tiếp tế, một bên khôi phục HP, dùng E nhanh chóng hướng về tháp phòng ngự, đây là một skill di chuyển vị trí, có thể cấp tốc kéo dài khoảng cách.

"Ngốc bức, lại trước tiên dùng E, muốn chết!" Master Yi phát ra cười gằn.

Một Q Alpha tập kích đến trước mặt Tryndamere, máu Tiểu Lạc lượng tiếp tục rơi xuống, Master Yi dùng thêm một “Tuyệt Kỹ Alpha”, thêm vào Buff đỏ thuộc tính thiêu đốt, là có thể bắt được Tryndamere của Tiểu Lạc.

Lúc này, Tryndamere của Tiểu Lạc quay người chém một đao, dưới trạng thái nộ, một đao kia có sức tấn công rất lớn, lượng máu của Master Yi trong nháy mắt mất một nửa.

Sau khi chém xong một đao kia, Tiểu Lạc lập tức khống chế Tryndamere lui lại về hướng tháp phòng thủ, kéo dài cự ly cùng Master Yi, bởi vì cự ly này không đủ cho Master Yi dùng “Tuyệt Kỹ Alpha” để đuổi theo, chỉ có thể cố gắng theo sát sau Tryndamere, rút ngắn cự ly của hai người.

Tryndamere mang theo là tốc độ tấn công, hơn nữa đẳng cấp cao hơn Master Yi một cấp, tốc độ đánh tự nhiên phải nhanh hơn Master Yi, chờ lúc Master Yi rút ngắn cự ly lập tức có thể chém ra một cái “Tuyệt Kỹ Alpha”, Tryndamere lại là chém một đao vào Master Yi, vẫn là tấn công bạo kích, lượng máu của Master Yi chớp mắt giảm xuống đến tám mươi, chín mươi điểm, thuộc về nghiêm trọng sát thương.

"Ta thảo!"

Phía sau lập tức đã nhìn thấy tháp phòng ngự khí thế hùng hổ cùng với một đợt Quân lính đang tiến tới, Master Yi quyết định thật nhanh, “Tốc biến” lui lại, bằng không hẳn sẽ bị quân lính giết chết tại chỗ.

Nhưng ngay trong nháy mắt hẳn “Tốc biến”, Tryndamere của Tiểu Lạc đồng thời “Tốc biến” đuổi theo, sau đó đại đao vô tình hạ xuống, Master Yi phát sinh kêu thảm một tiếng tuyệt vọng bỏ mình, trong game cũng vang lên thông báo: "Phe địch bị giết!"

(nếu không có hứng thú với game, có thể trực tiếp nhảy đến Chương 21:, sẽ không ảnh hưởng xem trải nghiệm)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Master Yi Chó điên

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chỉ còn lại một ô máu mà lại có thể giết ngược Master Yi mang theo Buff đỏ?

Ta ngất a, đây không phải là thật chứ!

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải nhất thời trợn mắt ngoác mồm nhìn Tiểu Lạc, rõ ràng Master Yi chỉ cần dùng thêm một Q là có thể ung dung giết Tryndamere rồi, kết quả lại để Tryndamere giết ngược lại, đây thật là con mẹ nó nói ra ai có thể tin?

Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng đồng dạng kinh ngạc thất sắc, vừa các nàng đem hình ảnh cắt đến ra đi, kết quả thấy được một hồi đặc sắc giết ngược lại, quả nhiên là ngoài ý muốn.

"Dựa vào phạm vi của “Tuyệt Kỹ Alpha”, lợi dụng tốc độ đánh thấp, để Master Yi không thể phát động “Tuyệt Kỹ Alpha”, trái lại pha xử lý tình huống của Tryndamere khi nhận hai lần “Tuyệt Kỹ Alpha” của Master Yi chính xác tới từng chi tiết nhỏ, đặc biệt vào lúc cuối cùng, ngay lúc Master Yi sử dụng “Tốc biến” để bỏ chạy, thì ngay lập tức sử dụng “Tốc biến” để đuổi theo một cách bình tĩnh và quyết đoán, năng lực phản ứng quả thực nghịch thiên!" Bạch Lăng bình luận.

Sở Nguyệt chớp chớp đôi mắt xinh đẹp, phục hồi tinh thần lại từ trong kinh ngạc, nhìn lên các bình luận về Tiểu Lạc trên Livestream của mình, trong lòng nàng cảm thấy khó chịu, cảm giác Tiểu Lạc đến nàng thành chỗ hèn mạt.

Tuy rằng phải công nhận kỹ năng của Tiểu Lạc rất tốt, nhưng ngoài miệng thì dùng dung nói: "Hắn là mèo mù gặp cá rán thôi, Master Yi rõ ràng là thằng ngu, không biết lập tức dùng “Tốc biến” sau đó dùng “Tuyệt Kỹ Alpha”, nên hẳn mới có cơ hội giết ngược." Nàng nói như đúng rồi, "Được rồi, không cần phải để ý bọn họ, đã đến thời điểm đường dưới của chúng ta bạo phát rồi."

Một bên khác, Chu Tiểu Phi gọi tín nhắn châm biếm cho Master Yi: "Có nhớ trước đây ta nói cái gì không, chờ bị trừng phạt đi, một đám học sinh tiểu học."

Master Yi then quá hóa giận, trực tiếp gọi Tiểu Lạc: "Man từ, nếu không đuổi đánh ngươi vài cú, ta sẽ làm tôn từ của ngươi!"

Tiểu Lạc trực tiếp bỏ qua.

Tryndamere mua giày tốc độ đánh rồi thêm một cái găng tay, trên người có Buff đỏ, hơn nữa trang bị cùng với áp chế về đẳng cấp, Gnar phía Đối phương chỉ có thể đứng ở xa mà giết quái, hơn nữa Gnar xác thực cũng biết chơi, nên đã nhanh chóng về nhà mua một áo giáp sau đó quay lại đường.

tướng Gnar không chỉ là tướng cận chiến mà có là tướng đánh xa, còn một phái nội tại “Đột biến gen”, một khi tích đủ nộ khí, hình thể sẽ biến lớn, kháng phép cùng với dame đều sẽ được cường hóa lên rất cao, không chỉ như vậy, E “Nhún nhảy” là skill di chuyển vị trí, có thể ung dung kéo dài khoảng cách với đối thủ, sau đó thả điều đối thủ (giống kiểu vừa đánh vừa chạy).

Tiểu Lạc không vội, một mực không chế giết quái, linh hoạt đổi vị trí, để Tryndamere đều có thể né tránh Q của Gnar, ý đồ dùng Gnar đánh xa để tiêu hao máu của Tryndamere hoàn toàn phả sản.

Lúc này, đường dưới Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng phát uy, Twitch trong nháy mắt nhận được một song sát.

"Không hổ là sở hoa khôi của trường, áp lực của phe đối thủ lần này lại càng lớn hơn, ha ha....." Chu Tiểu Phi nở nụ cười.

"Có Sở MM, chúng ta đương nhiên không thua được, lại nói, Lạc ca cũng là siêu cấp lợi hại, người xem Đối phương đại sư Gnar, hoàn toàn bị Lạc ca đè đánh."

Đình Khải quay đầu nói với Tiểu Lạc, "Lạc ca, một đợt lính đang kéo tới kìa, người nhanh thẳng cấp sáu, ta tới giúp người bằng trụ giết hán trong đợt lính này, giúp người nắm giữ ưu thế này?"

"Không cần, người bang đường khác đi!" Tiểu Lạc mỉm cười nói.

"Vây cũng tốt, người cẩn thận một chút với Master Yi, hán rất có thể sẽ đến gank người nữa đó."

Đình Khải cầm cái mắt ở bụi cỏ khu tam giác, sau đó liền chạy qua đường giữa, là thời điểm bắt Katarina đường giữa của đối phương rồi.

Ăn một đợt lính, Tryndamere của Tiểu Lạc mở khóa skill R, sau khi sử dụng sẽ miễn dịch tử vong trong vòng năm giây, hơn nữa trong nháy mắt thu được 50 điểm nộ, tỷ lệ bạo kích tăng gấp bội.

Gnar phía đối thủ trong lòng cũng tự biết đợt lính này mà kéo tới, thì có đứng phòng thủ ở tháp dưới đánh nhau hán cũng chiếm được nửa điểm chỗ tốt, nhất định phải tiêu diệt hết đợt lính này mới có thể liều mạng cùng Tryndamere.

Nhưng Tiểu Lạc làm sao để cho hán thoải mái được, không chút do dự không chể Tryndamere lao tới, giờ lên đại đao hướng Gnar chém một đao.

Một đao này lại là tấn công bạo kích, làm mất một nửa ống máu của Gnar, Gnar sợ đến nỗi dùng E ngay lập tức, Tiểu Lạc liền dùng W để giảm tốc độ của Gnar sau đó lại dùng E đuổi tới, tiếp tục chém một đao nhưng lại không được may mắn cho lắm, không có xuất hiện tấn công bạo kích. Gnar thấy Tryndamere muốn liều mạng, nên cũng quay lại liều chết, tiến hành phản kích với Tryndamere.

Tiểu Lạc muốn chính là cái này, Gnar tạo ra thương tổn với hán, lập tức hấp dẫn cừu hận của mười mấy Quân lính, tất cả quân lính ở trong tháp phòng ngự đều công kích Gnar, Tryndamere của Tiểu Lạc thì lại thông dong rồi ra khỏi phạm vi công kích của tháp phòng ngự, bị tháp phòng ngự công kích mất khoảng hai trăm điểm HP: nên không cần lo lắng ah.

"Nguy rồi!"

Mất thấy HP của mình dưới công kích của quân lính giảm xuống một cách nhanh chóng. Gnar hoảng sợ, lập tức sử dụng "Tốc biến", nhưng vẫn không có tác dụng, sau khi mười mấy quang điểm công kích của quân lính rơi vào trên người hán, lượng máu còn lại liền bị mất hết, màn hình máy tính của hán đã biến thành màu xám trắng, tức là hán đã bị giết.

Tiểu Lạc không chút hoang mang, chạy ra ngoài phạm vi công kích của tháp, tiếp tục giết quái, lúc này Master Yi đã đạt cấp năm xuất hiện từ trong bụi cỏ, tiến hành trừng phạt đối với hán, tạo thành thương tổn cho hán, sau đó liền xông lên đòi solo với Tryndamere.

"Cái tên này điên rồi!"

Tiểu Lạc nở nụ cười, Tryndamere có "R", hơn nữa còn trong trạng thái nộ, coi như có hết máu, cũng không sợ phải đối đầu với Master Yi cấp năm, ngay lập tức Master Yi "A" hét thảm một tiếng, lại là một tướng bị giết, thông báo của hệ thống vang lên "Song giết", "Double Kill" hàng chữ bắt mắt này xuất hiện tại trên màn ảnh máy tính.

Thời khắc này, trong Livestream của Sở Nguyệt nháy mắt sôi trào lên.

"Trâu bò a, ta muốn bá Tryndamere này làm sư phụ!"

"Mười phút lại giết 96 con quái, còn nhiều hơn Nguyệt công chúa mười mấy con, cái này tuyệt đối là cao thủ a."

"Tryndamere: họ khan một cái..... Cơ bản là thao tác, tất cả ngồi xuống, đừng kích động!"

.....

Trong lúc nhất thời, Livestream toàn bộ đều bình luận về Tryndamere của Tiểu Lạc.

Mà trong đám chuyên ngành Anh ngữ, toàn bộ chúng nữ chờ lên sôi sục, "Lạc thần" hai chữ này liên tiếp xuất hiện trên làn sóng tán gẫu, An Lạc Lạc trực tiếp gọi: "Lạc thần, ta muốn đem quảng bạn trai của ta đi, để người tới làm bạn trai cho ta!"

Mọi người nghiễm nhiên đã thay đổi cách xưng hô của Tiểu Lạc thành "Lạc thần", lộ ra tâm ý vô cùng sùng bái.

"Lạc ca, nguyên lai người đúng là cao thủ a!"

Chu Tiểu Phi khiếp sợ nói, nếu như vừa nãy giết ngược Master Yi là do vận may, vậy song giết lần này, cũng đủ để chứng minh thực lực của Tiểu Lạc.

"Là phía đối thủ quá yếu thôi." Tiểu Lạc nói.

Đình Khải cười ha ha: "Ha ha..... Lạc ca thật khiêm tốn."

Lúc này, Gnar phát tin nhắn tới: "Tryndamere, người không phải là đẳng cấp bạch kim."

Một câu đơn giản nói, bao hàm ngữ khí chất vấn cùng không phục.

Master Yi mắng lần thứ hai: "Ngon ah, giả bộ cái con mẹ người, người nhà người có phải đều chết sạch, giả bộ làm cấp bậc bạch kim, đúng là đồ c hó mà."

Miệng đầy thô tục, ngôn ngữ rất quá khích.

Chu Tiểu Phi giận dữ cười, đánh chữ đáp lại: "Chó điên không được cắn loạn, mẹ người gọi người về nhà ăn cơm."

"Ăn mẹ người, bức, lão tử làm mẹ người mới sinh ra người cái thằng nhãi con, cầu súc sinh, ngu ngốc, ta giết toàn gia người....." Master Yi hoàn toàn phát điên rồi.

"Cái tên vương ~ bát ~ đảm này!"

Bản tính của Chu Tiểu Phi cũng không có phải là tốt, lúc này nổi trận lôi đình đứng lên vỗ mạnh một cái lên mặt bàn, quá rồi nha, nếu như hiện tại đối phương đứng hẳn trước mặt, hẳn xin thề nhất định chém chết đối phương.

"Lão Chu bình tĩnh, cảm hán chất là xong rồi, ta là người văn minh, chứ cùng loại học sinh tiểu học không tố chất này tính toán." Đình Khải an ủi.

Tiểu Lạc cũng vỗ vỗ Chu Tiểu Phi vai, chơi game mà thôi, xác thực không cần động khí, nếu thật muốn trả thù, trả thù ngay trong game, không cần thiết ở trên thực tế mà phát khí như vậy, cần bản không đáng giá, chỉ làm cho mình càng cảm thấy không thoải mái thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Báo địa chỉ

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chu Tiểu Phi chậm rãi bình tĩnh lại, thuận tiện cảm Master Yi chất.

Xinzhao của Đình Khải vẫn núp ở đường giữa, Kataria cũng giết hai lần Chu Tiểu Phi, sau liên liên căn bản là không giết thêm được ai nữa.

Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng đang áp chế Caitlyn cùng Leona, thế cuộc đang rất là tốt, đối phương cũng không tiếp tục gửi tin nhắn chửi bới nữa.

Mà Tryndamere của Tiểu Lạc như quả cầu tuyết khủng bố đang lớn dần lên, liên tục giết Gnar của Đối phương, ở ngoài tháp hay khu vực trong tháp của đối phương cũng trở thành hậu hoa viên của hắn, tùy ý ra vào, Buff đồ càng là vật trong túi.

Mười hai phút, khi đẳng cấp đạt cấp mười, trang bị đã có là điện đao, kiếm vô song, giày tốc độ đánh, nhẫn Dolan, còn có một cây vô cực kiếm, bên đối thủ Kataria là đẳng cấp cao nhất, đẳng cấp cũng đạt cấp chín.

Nói tới cuộc chiến của Tryndamere và Master Yi, sau khi Master Yi bị đánh một E, tiếp tục bị thêm một lần tấn công bạo kích, Master Yi lập tức bị giết chết, trên Livestream của Sở Nguyệt hoàn toàn sôi trào.

"Chết ngay lập tức kia, chỉ một đao!"

"Đây có phải là Master Yi? con bà nó hẳn có phải là Master Yi?"

"Ta quyết định ngay lập tức mua tướng Tryndamere!"

.....

Tất cả bình luận đều là nói về Tiểu Lạc, thật giống đây không phải là Livestream của Sở Nguyệt, mà là Livestream của Tiểu Lạc.

Bạch Lăng bị cả kinh đến á khẩu không trả lời được, vụn vụn không nghĩ tới Tryndamere của Tiểu Lạc sẽ khủng bố như thế.

Sở Nguyệt phi thường khó coi, nàng là người mở Livestream mà, thế nhưng tất cả danh tiếng đều bị Tiểu Lạc đoạt mất, điều này làm cho nàng ở vào một hoàn cảnh phi thường lúng túng.

Đồng thời, nàng cũng ngạc nhiên với kỹ năng của Tiểu Lạc, Gnar phía Đối phương là cấp bậc cao thủ a, có thể đem một cấp bậc cao thủ treo lên đánh, tài nghệ này tuyệt đối không phải là bạch kim, sợ sẽ là ngang hàng với nàng, là cấp bậc thách đấu.

"Một đao liền chém chết Master Yi Đối phương, đây là cái dạng thương tổn gì a!" Chu Tiểu Phi hít vào một ngụm khí lạnh, trợn to hai mắt ngơ ngác nhìn Tiểu Lạc.

Đình Khải ánh mắt sùng bái nói: "Lạc ca, người giống như Sở MM đều là cấp bậc thách đấu, ta nói có đúng không?"

"Ta thực sự là bạch kim ma!"

Tiểu Lạc thẹn thùng cười cợt.

Chu Tiểu Phi cùng Đình Khải cũng không hỏi nhiều, Tiểu Lạc không thừa nhận cũng không được, thực lực thể hiện ran gay trước mặt, tuyệt đối là cấp bậc thách đấu mới có trình độ thao tác như vậy.

Một kiếm một mình lao tới, Tryndamere của Tiểu Lạc cứ thế lao vào team đối thủ, thấy ai thì giết người đó, ngoại trừ Gnar cùng Leona thì phải cần tới hai đao mới giết được, còn lại thì bất kỳ đối thủ nào gặp hấn đều bị một đao đoạt mạng, đúng là một đao một người.

Trong lòng Chu Tiểu Phi cùng Đình Khải không nói ra được lời nào, đặc biệt nhìn thấy Master Yi phía đối phương chết sáu lần liên tục trong tay Tiểu Lạc, cảm thấy uất ức trước phải chịu đựng lặp tức đều mất hết.

"Lạc ca, ta vì ngươi làm một bài thơ." Chu Tiểu Phi nhìn Tiểu Lạc một cách ngưỡng mộ.

Tiểu Lạc đầy hứng thú nói: "Ngươi còn có thể làm thơ, đọc ta nghe một chút."

"Chuyện đại sự, việc nhà hay chuyện thiên hạ, cho ta một đao liền xong việc!" Chu Tiểu Phi thì thầm.

"Ha ha..... Thơ hay, thơ hay a!"

Đình Khải cười to phụ họa, đồng thời Xinzhao của hấn hợp tác cùng Ryze của Chu Tiểu Phi, hạ gục được Katarina của đối phương.

Tiểu Lạc cười nhẹ, không nói gì.

Ván thi đấu này từ lúc bắt đầu cho tới bây giờ đã biến thành một mình hấn đơn phương tàn sát, người Đối phương vừa thấy Tryndamere liền lập tức hoảng sợ, một mạch toàn bộ sử dụng kỹ năng di chuyển vị trí và "Tốc biến".

Sau 20", đạt được hai mươi hai lần hạ gục, Tryndamere của Tiểu Lạc trực tiếp hướng Baron mà lao tới, một mình đấu Baron.

"Ta X, Lạc ca, ngươi đây là muốn solo Baron a, trâu bò, ta đây hộ pháp cho ngươi." Chu Tiểu Phi hưng phấn kích động không chế Ryze đi tới.

Lúc này, Sở Nguyệt và Bạch Lăng gửi thông báo, ra hiệu hai người đường dưới biến mất.

"Không lẽ bọn họ kéo tất cả tới bắt Lạc ca chứ?" Đình Khải cau mày suy đoán.

Vừa dứt lời, Caitlyn đã phát động R "Bách phát bách trúng" khóa chặt ở trên người Tiểu Lạc, sau đó Gnar biến thân, từ tường bên ngoài sào huyệt Baron "Tốc biến" bay xuống, đánh báo kích Tryndamere, Leona dùng R, tiến hành cường khống đối với Tryndamere, Master Yi từ một bên mở ra R, khí thế hùng hổ lao nhanh tới, Katarina nhảy tới, mở ra "Bông san từ thân".

Năm người tất cả đều sử dụng chung cực skill R hướng về Tiểu Lạc nổ súng!

Tiểu Lạc lập tức "Tốc biến", trốn ra khỏi phạm vi kỹ năng của Leona, sử dụng tiếp một E: né một cái "Tuyệt Kỹ Alpha", ngay lập tức hạ gục Katarina, lúc này Q của Master Yi vừa vận đã hết, đại đao tiếp tục hạ xuống, Master Yi liền kêu thảm một tiếng đi đòi nhà ma.

Lúc này Chu Tiểu Phi mới phản ứng lại, một chiêu "Cầm cổ", đem Leona bắt lại.

Ngay trong khoảnh khắc, Tiểu Lạc vùng hai đao hạ gục Gnar, Caitlyn vừa vận chạy tới cũng bị kết liễu, skill E mới vừa CD (hồi chiêu) xong, lại một đao hạ gục Caitlyn, cuối cùng chỉ còn lại một mình Leona, không có bất cứ lực uy hiếp gì, đồng dạng bị hai đao đưa tiễn đi.

Bình tĩnh, quả đoán, bá đạo!

"Penta Kill(ngũ sát)!!!"

Lúc này cái giọng nói vang lên, toàn bộ thế giới đều yên lặng, mỗi người nhìn thấy cái này trên màn hình, liền nín thở trong mấy giây.

Sau một giây, trên Livestream của Sở Nguyệt, khán giả của chuyên ngành Anh ngữ, bạo phát một cách mãnh liệt nhất từ trước tới nay, "666" chiếm đoạt toàn bộ màn hình.

"Cao thủ a, đây mới thật sự là nam nhân năm giây."

"Mù mắt ta rồi, thực sự là quá chói lóa mà làm mù mắt ta rồi."

"Đây là bị năm người vây giết đó, không nhưng không bị giết, còn làm một cái ngũ sát, ta nghi ngờ là hack rồi a!"

Trong lúc nhất thời, trong Livestream của Sở Nguyệt đầy rẫy các loại tục ngữ, lời thô tục, chỉ có những chữ này mới có thể biểu đạt nội tâm chấn động của bọn họ vào lúc này.

Tiểu Lạc đạt ngũ sát, như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục đánh Baron, tuy rằng cuối cùng có hơi khó khăn, nhưng vẫn một mình thịt Baron thành công.

Ý chí phía Đối phương chớp mắt tan vỡ.....

"Phục rồi chứ?"

Chu Tiểu Phi liền mở ra cảm chat, hướng về năm người phía đối phương gửi đi một tin nhắn.

Master Yi lập tức đáp lại: "Phục con mẹ nguoi, nguoi là đồ c hó, lão tử ngủ với đàn bà cả nhà nguoi."

"Đồ bỏ đi bị ta giết hai lần, thật không biết lấy mặt mũi từ đâu mà nói chuyện?" Katarina trào phúng.

"Nam thắng cầu vật, im lặng đi." Caitlyn cũng phát tới tin nhắn.

Chu Tiểu Phi cũng không giận, đối phương chửi càng tàn nhẫn, cho thấy đối phương càng phẫn nộ, hắn phi thường vui ah, lúc này phát ra "Ha ha ha....." Một hàng chữ dài, biểu đạt tâm tình của hắn ở giờ khắc này.

"Cầu, trang bức với lão tử ah, có bản lĩnh báo ra địa chỉ của nguoi, lão tử dẫn người tới tận nơi chém chết nguoi!" Master Yi gầm lên.

Chơi game liên muốn chém người?

Tiểu Lạc không khỏi cảm thấy buồn cười, không nhịn được trả lời một câu: "Vẫn là câu nói trước kia, chơi game thôi mà, không đến nỗi chứ?"

"Nguoi cái tên c hó kia, một mực giả vờ thanh cao, có can đảm liên báo ra địa chỉ của nguoi, không có can đảm liên cầm miệng cho lão tử." Master Yi phi thường kiêu ngạo hung hăng.

"Lạc ca, những người này vừa nhìn là biết toàn học sinh tiểu học, chớ cùng bọn họ tính toán." Đinh Khải an ủi.

Tiểu Lạc mỉm cười gật gù, hắn vẫn đứng là không có chút nào tức giận, chẳng qua là cảm thấy rất là buồn cười với mấy người chơi này.

"xx má a, người như thế sợ cái giống này, ta liền báo địa chỉ cho hắn, xem hắn có phải thật vậy hay không dám tìm tới cửa."

Chu Tiểu Phi không ưa đám người phía đối thủ, khinh thường đánh tới một câu: tầng bảy tòa nhà ký túc xá 712, ta liền ở ngay đây chờ nguoi, đủ gan thì liền đến!

Sau đó click gửi đi.

"Lão Chu, nguoi cần gì chứ." Đinh Khải lắc đầu bất đắc dĩ nói.

"Người sống một hơi, Phật tranh một nén nhang, nguoi xem tên khốn kiếp này kiêu ngạo hung hăng cỡ nào, không cho hắn địa chỉ thì sẽ cho là chúng ta sợ hắn." Chu Tiểu Phi khó chịu nói.

Tiểu Lạc một mặt bất đắc dĩ, nhú lông mày: "Mau mau kết thúc trận này game đi."

Một trận đấu thật tốt, tới bây giờ có chút biến chất, không cần thiết tiếp phải kéo dài.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Trường hợp hiếm có trên đấu trường

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tryndamere của Tiểu Lạc có đạt được 1 cái ngũ sát, kết quả của ván đầu tiên không có cái gì có thể thay đổi được nữa, đội của Tiểu Lạc thắng chắc rồi, Tiểu Lạc được điểm cao nhất, đương nhiên là đạt được MVP.

"Người là cấp bậc thách đấu?"

Trong khu tán gẫu công cộng, ID "Tử Nguyệt" phát tới một câu hỏi bang lãnh.

Tiểu Lạc chỉ nói hai chữ: "Không phải."

"Mặc kệ người có phải hay không, dưới những gì người biểu hiện, nếu như biểu hiện vẫn là tốt như vậy, ta cho người gia nhập vào chiến đội của ta." Sở Nguyệt trả lời.

Lời này vừa ra, Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải tất cả đều nhìn về phía Tiểu Lạc với ánh mắt ước ao vạn phần.

"Lạc ca, sở hoa khô của trường nói cho người gia nhập chiến đội của nàng ư." Chu Tiểu Phi nói.

Tiểu Lạc nhú lông mày: "Cái rầy rất đáng giá hài lòng?"

"Đây là đương nhiên rồi, gia nhập chiến đội của sở hoa khô, không chỉ có thể có rất nhiều cơ hội cùng sở hoa khô nói chuyện, còn có tư cách tham gia giải Championship, nếu là đạt được danh hiệu đệ nhất, sẽ có năm triệu tiền thưởng đây, nếu mà chia đều ra, mỗi người cũng được một triệu." Chu Tiểu Phi tỏ rõ vẻ ước ao.

Đinh Khải gật gù phụ họa: "Đúng vậy đúng vậy, đây chính là một khối bánh lớn a Lạc ca."

Tiểu Lạc ngạc nhiên một chút, gia nhập chiến đội của Sở Nguyệt có thể có rất nhiều cơ hội gặp mặt cùng Sở Nguyệt là đã nằm trong dự tính của hắn, có tư cách tham gia Championship lại là ngoài dự đoán của hắn, hắn không phải Thánh Nhân, nếu quả thật có thể dựa vào chơi game mà thu được một triệu, hắn tất nhiên là phi thường vui vẻ mà làm rồi.

Bất kể là xuất phát từ úy thác của Sở Vân hùng hay là vì một triệu tiền thưởng, Tiểu Lạc quyết định phải tranh thủ gia nhập Chiến đội của Sở Nguyệt.

Đội chừng hai phút, ván thứ hai bắt đầu.

"Lạc ca, Tryndamere bị đối phương cầm." Chu Tiểu Phi nhắc nhở.

Tiểu Lạc khẽ mỉm cười: "Không lo lắng, tướng khác ta cũng có thể đánh."

Vào giờ phút này, hắn ngạc nhiên với nhắc nhở của hệ thống, bởi vì ngay ở vừa lúc kết thúc trận game, hắn lại thu hoạch 4999 điểm tích phân, điều này làm cho hắn đột nhiên có loại cảm giác giàu có đến mức nứt đổ đổ vách.

Đương nhiên, hắn biết rõ cái này cần quy công cho Sở Nguyệt của Livestream

"Không nghĩ tới tất cả tướng của đối phương đều là AD, trận này khó đánh rồi, đầu trận rất khó đánh đó, phải cần kéo dài tới cuối trận chúng ta phải có đủ giáp và đồ mới có khả năng lật thế mà tấn công" Đinh Khải nói, đem Tiểu Lạc đang đắm chìm trong suy nghĩ kéo về.

Tiểu Lạc vừa nhìn, liền nhận ra, đường trên của đối thủ là Tryndamere, Yasuo đi đường giữa, Master Yi đi rừng, đường dưới là Miss Fortune AD, AP duy nhất là LuLu làm phụ trợ, có thể nói đây là đội hình thuần AD.

"Lạc ca, người vẫn đi đường trên đi, ta rất tin tưởng người nha, khả khả....." Đinh Khải cọt nhả nói, biểu cảm nhìn giống như con khi.

Tiểu Lạc gật gật đầu, lúc này không chút do dự lựa chọn Rammus.

Làm một tướng đáng đập như con nhím, ngay lúc biểu tượng của chọn tướng giống con rùa hiện lên, Sở Nguyệt ngay lập tức gửi tới dấu chấm hỏi liên tiếp.

Đinh Khải đồng dạng cau mày hỏi: "Lạc ca, người chuyện này....."

"Rammus khắc chế AD, lựa chọn tướng này là ổn thỏa nhất!" Tiểu Lạc giải thích.

Nghe thấy lời ấy, Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải dờ khóc dờ cười, bọn họ tất nhiên là biết rõ Rammus khắc chế AD, chỉ là chưa từng gặp người nào dùng Rammus đi đường một mình, Rammus bình thường đều là đi rừng, chỉ cần lên được LV hai, thì có thể dùng Q "Quả Cầu Tốc Độ" lao thẳng vào đối phương thêm vào E "Kiêu Khích Diên Cuồng", là có thể ung dung phối hợp cùng đồng đội tuyển trên bắt người của đối phương mà hạ gục.

Sở Nguyệt của Livestream lần thứ hai sôi trào.....

"Ta đi, nắm Rammus chơi đường trên, đầu óc bà đầu ah?"

"Rammus dù có trang bị và lên đồ thì cũng chỉ là một cái Nhục Thuần, làm sao có thể hi vọng vào nó cứu vớt thế giới được sao?"

"Ta rất hoài nghi là cao thủ này không cẩn thận chọn nhầm tướng."

Trong lúc nhất thời, tiếng chất vang lên bốn phía.

Sở Nguyệt chu miệng nhỏ, cắn giận nói: "Cái tên này rốt cuộc là có bao nhiêu tự tin, lại dám chọn Rammus."

Bạch Lăng phục hồi tinh thần lại từ trong kinh ngạc, hí mắt cười khê: "Sở tiểu công chúa, chúng ta đừng vội kết luận, nói không chắc Tiểu Lạc sẽ có biểu hiện xuất sắc khác."

"Quý mới tin hần sẽ có biểu hiện xuất sắc!"

Sở Nguyệt buồn bực nói, nàng là cấp bậc thách đấu, từ trước tới giờ chỉ gặp người cấp thấp moi chơi Rammus để đi đường trên, bậc cao cấp căn bản không có xuất hiện, Rammus đi đường trên là hiếm có trong hiếm có, không nói tay ngắn, đặc biệt lực bộc phát còn rất thấp, nếu không sử dụng W "Thế Thủ" thì thuộc tính của Rammus còn thấp hơn các tướng Tank khác.

Hơn nữa khi đối phó với Tryndamere, Malphite mới là lựa chọn hàng đầu.

Nhưng mà, trong nhóm chat các đồng học chuyên ngành Anh ngữ chần ngập âm thanh ủng hộ Tiểu lạc.

"Lạc thần cô lên, đánh nổ đối phương."

"Lạc thần đẹp trai nhất, mong được xem biểu diễn của người."

"hãy như trận đầu, hành hạ chết toàn trường đi."

Đặc biệt An Lạc Lạc, trực tiếp gọi tỏ tình: "Lạc thần ca ca, ta muốn sinh con cho người!"

"Phốc ~"

Nhìn thấy ngôn ngữ của An Lạc Lạc, Tiểu Lạc nuốt chút nữa đem nước vừa mới uống vào trong miệng phun ra ngoài, không thể nào tưởng tượng được một đại nữ sinh học lại nói một câu như vậy, lẽ nào thời đại bây giờ thật sự thay đổi rồi, nữ hài tử đều lớn mật như vậy?

"Hoan nghênh tới League of Legends!"

Một giọng nữ trang nghiêm nghiêm túc vang lên, trò chơi bắt đầu.

"Ta ngắt, Rammus đường trên, lần đầu tiên trong đời ta nhìn thấy!" đội đối phương liền phát tới một tin nhắn, ngữ khí cảm thán.

"Cao thủ cầu xin hãy ngược ta đi, ha ha....." Tryndamere phía Đối phương cũng gửi tin nhắn tới, trong lời nói lộ ra ý nhị trào phúng.

Miss Fortune phía đối thủ nói: "Cẩn thận một chút, ta nghĩ là do chúng ta toàn bộ là AD, nên cố ý chọn Rammus."

"Hừ, Rammus là cái rắm gì, ở trước sát thương của Master Yi, còn chưa đủ ta chém mấy lần!" Master Yi của đối phương cao ngạo đáp lại.

Bởi vì Master Yi nói chuyện quá bản, Chu Tiểu Phi vừa nhìn thấy Master Yi nói chuyện, tâm tình liền không chịu được, nhấn một câu: "Câm miệng, hảo hảo chơi game, làm ơn đừng chửi nữa!"

Toàn thể đối phương liền nhấn tới hai chữ "Ha ha", biểu đạt xem thường đối với Chu Tiểu Phi.

"Con mẹ mày, làm sao lại gặp phải loại người này!" Chu Tiểu Phi phẫn nộ nói.

"Lão Chu, bình tĩnh đi, chơi LOL lâu như vậy, sớm nên có thói quen này." Đinh Khải mở lời an ủi.

Chu Tiểu Phi nhất thời như quả cầu da xì hơi thò ra một hơi, trò chơi là như vậy, hần làm sao có thể thay đổi không được.

"Toàn Quân Xuất Kích!"

Nương theo giọng thông báo trong game vang lên, Quân lính song phương bắt đầu xuất kích, từ trong căn cứ xuất hiện, xếp thành một hàng dài, hướng căn cứ đối phương mà tiến tới.

Lúc tất cả mọi người cẩn thận từng li từng tí giết lính, tiêu hao máu của đối phương.

Ngay sau khi bắt đầu game được 45 giây, lại một giọng nữ vang lên: "First Blood!"

Là cái gì thế, Rammus hạ gục Tryndamere, bị hạ gục khi còn một cột máu.

"Mẹ kiếp, sai lầm thôi!"

Tryndamere lập tức giải thích một câu, vừa nãy hắn chuẩn bị dùng E lui lại, thế nhưng thế nào lại tay run, kết quả hướng về Rammus dùng E lao tới, quang vinh công hiến nốt một cột máu còn lại.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải ngạc nhiên liếc mắt nhìn Tiểu Lạc, điều này làm cho một tia nghi ngờ trong lòng bọn họ tan thành mây khói.

"Xem đi, Tiểu Lạc thật có bản lĩnh." Bạch Lăng nhìn Sở Nguyệt nói.

"Giết khi được một mạng thì như thế nào, Rammus không ngăn cản được Tryndamere nha." Sở Nguyệt phản đối nói.

Ngay lúc nàng vừa dứt lời, trong game lại nhắc nhở phe địch bị giết, định thần nhìn lại, Rammus cấp hai lại đánh giết Tryndamere tuyến trên.

"Tryndamere là đẳng cấp đồng đoàn sao, sao lại đánh ngáo như vậy, cấp một đánh cùng Rammus cấp hai?" Sở Nguyệt ngay lập tức nói.

Bạch Lăng sửa lại nói: "Sở tiểu chúa, người thấy rõ ràng, Rammus sát thương rất thấp, cái này là chết vì trụ bắn mà, Tryndamere bị dính E ‘Khiêu Khích Điên Cuồng’ nên công kích Rammus, hấp dẫn cừu hận của quân lính, nên lúc này mới bị hạ gục."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Treo máy được ngũ sát

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tryndamere của đối phương bị hạ gục hai lần, lập tức đổi đường với Yasuo, để không bị Tiểu Lạc áp chế.

Chỉ là Yasuo vừa lên đến, lại vinh quang đưa ra một cái hạ gục nữa, Tiểu Lạc dùng E ‘Khiêu Khích Điên Cuồng’, phối hợp với W ‘Thế Thủ’, cùng với kỹ năng nội tại, tiếp tục hạ gục đối thủ.

Đột linh tiếp tiếp theo, chờ Yasuo quay lại, Master Yi của đối phương tiến tới gank Rammus.

Lúc này Rammus của Tiểu Lạc vừa vặn đạt đến cấp sáu, đối phó đầu tiên là Master Yi đã đạt cấp năm, sau đó lại đối phó với Yasuo đạt cấp bốn, 1V2, rất dễ dàng đạt được một cái song sát.

"Thật là lợi hại!"

Bạch Lăng triệt nể phục với kỹ năng của Tiểu Lạc, nàng xem rất rõ, kỹ năng của đối phương cũng không kém tất cả là do kỹ năng của Tiểu Lạc cao hơn một bậc, Yasuo không một lần nào dung Q hạt tung được Tiểu Lạc, hơn nữa Tiểu Lạc rất giỏi về lợi dụng quân lính, kỹ năng càng thuộc loại nhất lưu.

Sở Nguyệt lúc này không còn lời gì để nói, kỹ năng của Tiểu Lạc biểu hiện ra làm cho nàng khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Cái Rammus này rất không bình thường a!"

"Đâu chỉ không bình thường, mà còn là rất biến thái."

"Đây là đẳng cấp bạch kim mà, làm sao cảm giác Đối phương đều là cấp bạc Đồng đoàn."

.....

Livestream của Sở Nguyệt tràn ngập các lại bình luận như vậy.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải vui cười hớn hở giống như là nhặt được bảo nhìn Tiểu Lạc.

"Lạc ca, thật Lạc ca, nguyên lai người mới là cao thủ a!"

"Tryndamere bị đối phương chọn mất, thì lại chơi Rammus thành như vậy, ta liền phục người."

Hai người giờ ngón tay cái lên hướng về Tiểu Lạc.

Tiểu Lạc chỉ khẽ cười cười, không nói gì.

Mà xác thực như Đinh Khải nói, bất luận ai đi lên đường trên, kết quả đều là chịu chết, Rammus dĩ nhiên đã là bá chủ, nào là bang trụ giết người, giết quái, kéo cừu hận.

Mới 17 phút, đã đạt được giết được 190 lính, hạ gục 13 cái, đẳng cấp đạt đến Cấp mười hai, trang bị có gang tay bằng giá, áo giáp gai, Giáp Máu Warmog, Khiên Băng Randuin cùng giày ninja.

Rammus biến thành một bánh xe cao tốc nhắm phía phe địch lao tới, tất cả mọi người bối rối, nghĩ thầm: Rammus làm cái gì vậy?

Sở Nguyệt trực tiếp hỏi: "Tiểu Lạc, ngươi đang làm gì?"

Tiểu Lạc ung dung trả lời: "Đi lên cao đứng một chút, ta có việc ... cái!"

"Ngươi điên rồi, tuy rằng trận này thắng chắc rồi, nhưng ngươi cũng không thể đi tặng mạng cho đối thủ nha." Sở Nguyệt tức đến nổi phổi nói.

Bạch Lăng phụ họa: "Nhanh ngươi cho Rammus trở về, mạng của ngươi rất đáng giá, nếu như bị hạ gục, toàn thể đối phương đều được tiền thưởng."

Chu Tiểu Phi cũng bị dọa cho phát sợ: "Lạc ca, ngươi đây là làm gì oa?"

"Ổn định a Lạc ca, mạng của đối phương đều ở trên người ngươi, ngươi nếu như không ổn định, đến cuối cùng hươu chết vào tay ai còn chưa biết a." Đinh Khải cũng chảy mồ hôi khắp người nói.

Tiểu Lạc không để ý đến khuyên can của mọi người, vẫn khống chế Rammus, dùng Q lao lên trước, vòng qua một cái tháp phòng ngự của phe địch, vọt thẳng lên giữa đường của đối phương.

"Cái gì đây?"

Tryndamere lập tức phát tin dò hỏi.

Tiểu Lạc không để ý đến, đứng dậy rồi khỏi chỗ ngồi.

"Lạc ca ngươi làm gì đó?" Chu Tiểu Phi vội hỏi.

"Môi tay quá!"

Tiểu Lạc trả lời một câu, sau đó trực tiếp đi vào phòng vệ sinh.

Cái gì?

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải sắc mặt đại biến, đem Rammus lao vào phe địch, rồi sau đó ngươi chạy vào nhà vệ sinh, này này chuyện này..... Đây là đang viết chuyện cười ah.

"Kẻ ngốc, nhanh điều khiển Rammus của Lạc ca trở về!"

Chu Tiểu Phi lập tức yêu cầu Đinh Khải ở gần chạy tới máy tính của Tiểu Lạc khống chế Rammus trở về.

Ngay tại lúc này, Tryndamere của đối phương, Yasuo cùng Master Yi vây Rammus lại, sau đó điên cuồng ném các loại skill lên trên người Rammus, mà Rammus không có ai khống chế, chỉ thể đứng im chịu công kích.

Tiếp đó, xảy ra một màn làm cho Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải vĩnh viễn không thể quên được hình ảnh này.

Chỉ thấy thanh HP của Tryndamere, Yasuo cùng Master Yi nhanh chóng giảm xuống trong lúc công kích Rammus, lượng máu của Rammus tuy rằng cũng giảm xuống, nhưng tốc độ giảm xuống rõ ràng không có nhanh, ngay lúc Rammus còn sót lại hai trăm máu, Yasuo cùng Master Yi lần lượt hết thảm một tiếng bị hạ gục.

Còn lại Tryndamere, tiếp tục chém Rammus, có năm giây miễn dịch tử vong, hắn cũng không tin không chém chết Rammus.

Nhưng không tin là một chuyện, hiện thực lại là một chuyện khác, hai trăm máu của Rammus ngoan cố như con gián, chém làm sao đều không chết, Tryndamere tiếp tục chém năm giây, HP của mình cũng giảm xuống còn mười mấy điểm, Tryndamere lại bị giáp gai (có hiệu ứng phản lại sát thương bằng 25% của giáp + thêm 15% của sát thương phải chịu) bị động phản đòn chết.

"Triple Kill(tam sát)!!!"

Giọng nói kích động vang lên.

"ta ngất, một chọi ba!"

"Đây là cái gì quý?"

"Ta thấy được cái gì, ta con mẹ nó đến cùng nhìn thấy gì!"

.....

Livestream của Sở Nguyệt của lại một lần nữa sôi trào lên, vô số người cũng không dám tin tưởng con mắt của mình, Rammus căn bản là tiến hành phản kích, tựa như đứng một chỗ chịu đòn, kết quả là đạt một cái tam sát, cái này ai có thể tin?

Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng ngây người như phỗng, bị Rammus của Tiểu Lạc làm cho chấn động thật sâu, trong lúc nhất thời không còn gì để nói.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải lại như ban ngày gặp ma, mở to hai mắt há to miệng, trố mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, trong lòng nhắc một nỗi khiếp sợ ngập trời, làm sao cũng không thể nào tin nổi những cái gì mà mắt vừa nhìn thấy, quá trái với lẽ thường, quá không hiện thực, bọn họ chưa từng thấy có người có thể đem Rammus chơi thành như vậy.

Càng làm cho bọn họ khó có thể tin là, nguyên bản Rammus chỉ còn lại mười máu trong khi bị đợt quái công kích, HP chẳng những không có giảm xuống, mà còn đang hồi lại với tốc độ khó tin.

"Ta, đây rốt cuộc là quái vật gì, đây có phải là Rammus ta từng biết?" Chu Tiểu Phi nuốt một ngụm nước bọt, cả người ở vào trạng thái không thể dùng ngôn ngữ để hình dung.

Lúc này, Miss Fortune của đối phương và LuLu cũng chạy tới, hai người luân phiên oanh tạc Rammus.

Nguyên bản chỉ còn lại mười mấy máu, thì Rammus có thể bị một sung của Miss Fortune bắn chết, nhưng bây giờ trôi qua bốn, năm giây, lượng máu của Rammus đã tăng lại hơn một trăm, giáp thì có hơn 300, Miss Fortune bắn liên tục ba súng, Rammus chưa mất máu, thì cây HP của Miss Fortune đã "Vụt vụt vụt" giảm xuống.

Miss Fortune lập tức ý thức được tình hình không ổn, lập tức đình chỉ công kích, thế nhưng một viên đạn cuối cũng đã bắn ra ngay trước khi hạ lệnh ngừng công kích.

"Đương ~"

Đạn bắn vào áo giáp của Rammus phát sinh một tiếng vang giòn, mà Miss Fortune cũng hét một tiếng kêu thảm thiết ngã xuống đất mà chết, bị giáp gai phản đòn chết rồi.

LuLu cũng giống như Miss Fortune, quyết định phải giết Rammus, đã tiêu hao hết năng lượng nàng không thể dùng kỹ năng để tấn công Rammus nên phải dùng dame tay, cuối cùng cũng là bước theo gót chân của Miss Fortune, đi đòi nhà ma.

"Penta Kill(ngũ sát)!!!"

Một giọng nữ động lòng người vang lên, tiếp nối với tam sát lúc trước, hoàn thành một lần ngũ sát.

Thời khắc này, toàn bộ nữ sinh phòng 712 yên tĩnh một cách lạ thường, Sở Nguyệt, Bạch Lăng, Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải, mỗi người bị định thân trong mấy giây, đầu óc trống rỗng, không thể tin tưởng Rammus lại cứ như vậy đạt được ngũ sát.

Mà Livestream của Sở Nguyệt đang náo động một cách không thể tin được.

"Đây là cái gì quái vật? Đây là Rammus?"

"Trời ạ, treo máy mà có thể đạt được ngũ sát, thực sự làm sáng mù mắt chó của lão tử!"

"Lạc thần, này ID tên là Lạc thần, mọi người nhanh thêm bạn hấn a!"

.....

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Livestream hoàn toàn bị bạo phát, không ai bàn luận về Sở Nguyệt, toàn bộ mọi người đang vì Rammus dành được ngũ sát mà hưng phấn reo hò.

Lúc này, Tiểu Lạc từ phòng vệ sinh đi ra, nhìn thấy ánh mắt khác thường của Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải, liền không hiểu hỏi: "Các người..... Đây là thế nào?"

Chu Tiểu Phi kích động hô lên: "Lạc ca, ở thời điểm người đi tiểu, Rammus của người được ngũ sát!"

"Penta Kill, Penta Kill a!" Đinh Khải như là hít thuốc lắc nhảy tung nhảy kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Tìm tới cửa

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trong thời gian đi vệ sinh, treo máy mà có thể đạt được ngũ sát, cái này nói ra ai tin được, giờ khắc này ánh mắt Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải nhìn Tiểu Lạc với vẻ sùng bái điên cuồng.

Tiểu Lạc cũng không nghĩ tới mình có thể đạt được ngũ sát, nhưng hắn rất tự tin nếu như ba người bên đối phương vây đánh hắn, Rammus của hắn không phải lo sợ, cho nên mới đi tới giữa đường mà đứng.

"thiên phú hồi máy mặc định, thêm vào kỹ năng bị động của Giáp Máu Warmog, đã tạo ra một con quái vật như thế, Tiểu Lạc khai phá ra loại lên trang bị mới cho Rammus một."

Bạch Lăng thán phục một trận, thích thú quay đầu nhìn về phía Sở Nguyệt, "Sở tiểu chúa, cái tên này thật sự rất lợi hại đây!"

"Lợi hại cái gì a, hắn chính là một tên giả heo ăn thịt hổ, giả dối, lừa đảo!" Sở Nguyệt hừ nhẹ, thực sự buồn bực vì Tiểu Lạc đoạt mất tất cả danh tiếng của nàng.

"Vậy người từng nói để hắn gia nhập chiến đội của chúng ta có còn hiệu lực?" Bạch Lăng hỏi.

Sở Nguyệt lập tức nói: "Đương nhiên giữ lời, ta tuy rằng rất chán ghét hắn, nhưng kỹ năng của hắn quả thực là rất tốt, lại nói tiếp, Sở Nguyệt ta nói chuyện luôn luôn là Nhất Ngôn Cửu Đình, tám con ngựa cũng khó đuổi."

"Là Tứ Mã Nan Truy mà!" Bạch Lăng sửa lại.

"Ta thích nói tám con ngựa đó, người quản ta a." Sở Nguyệt hùng hổ nói.

Bạch Lăng lắc lắc đầu, bắt đầu đi khệ thở dài một cái.

.....

Tiểu Lạc được ngũ sát, treo máy mà cũng có thể đạt được ngũ sát, sau khi trang bị thêm một món đồ "Giáp Tâm Linh", năm người đối phương tuyệt vọng triệt để, ở lúc phút thứ 15 của trận đấu đã tập thể đầu hàng, kết thúc một trận đấu.

Ở sau khi kết thúc, Yasuo của đối phương gọi tín nhắn đến hỏi dò: "Rammus, người có đúng là treo máy?"

Có dùng phần mềm hack?

Tiểu Lạc cười cợt, không để ý đến, sau khi đổi một phần năng lực chơi game, hắn lý giải rất sâu về trang bị cùng với tướng, hơn nữa mỗi khi đối phương chuẩn bị công kích, hắn đều có thể đúng lúc né tránh, cái này cũng là lý do tại sao hắn có thể biểu hiện xuất sắc như vậy.

Liếc nhìn đồng hồ, đã mười hai giờ trưa, đến giờ cơm.

Tuy rằng đến đây với mục đích là bảo vệ Sở Nguyệt, nhưng hắn lại có thói quen ăn cơm rất đúng giờ, vì thế hắn không tiếp tục chơi game nữa.

"Lạc ca, chơi 1 trận nữa chứ, ta muốn nhìn người phát huy nữa mà." Chu Tiểu Phi giả bộ đáng yêu khẩn cầu.

"Đúng vậy, vẫn còn rất hưng phấn mà, chơi 1 trận nữa mà!" Đinh Khải cũng chưa hết thòm thèm, đặc biệt chờ mong muốn được xem Tiểu Lạc đại sát tứ phương.

Tiểu Lạc lắc đầu một cái: "Ăn cơm trước, có chút đói bụng."

"Vậy cũng tốt, Lạc ca, giúp ta mua một phần, cảm ơn ha, khà khà....." Chu Tiểu Phi vội vàng từ trong ngăn lấy cái thẻ học sinh của mình nhét vào trong tay Tiểu Lạc.

Đinh Khải một trận khinh bỉ: "Thực sự là một con heo lười!" Chu Tiểu Phi nói xong, cũng đem thẻ học sinh của mình nhét vào trong tay Tiểu Lạc, cợt nhả nói, "Lạc ca, cũng giúp ta lấy một phần nha, ừ, lại thêm một cái lạp xường, loại nhỏ là được rồi."

"....."

Tiểu Lạc không có gì để nói, có điều những thứ này làm hắn nhớ tới cuộc sống đại học trước đây, cũng giống như thế này không khác là bao.

Mang hai phần com cũng sẽ không làm cho bị cụt tay thiếu chân, chủ yếu nhất hắn không ghét hai người này, cho nên liền ngầm cho phép.

"Oành ~"

Cũng đang lúc này, cửa phòng ngủ bằng nhôm màu xanh bị người ta một cước cho đập ra, một đám nam sinh vóc người to lớn xông vào.

"Các người là ai? Xông vào phòng ngủ của chúng ta làm gì?" Chu Tiểu Phi cảnh giác đứng lên.

Đứng đầu tiên, nam sinh trên mặt mộc đầy trứng cá liếc mắt nhìn màn hình máy vi tính của Chu Tiểu Phi còn hiện lên màn hình game League of Legends, cười lạnh nói: "Tên đầu heo kia, thật là không nhớ các người đã làm gì a!"

"Các người rốt cuộc là ai?" Chu Tiểu Phi cảm giác tình huống không tốt lắm, lớn tiếng kêu lên.

"Tên c hó chết, ta nói rồi chỉ cần người dám báo ra địa chỉ, ta liền dám đến giết chết người!" nam sinh trên mặt mộc đầy trứng cá tàn nhẫn nói, một cước đem ghế của Chu Tiểu Phi đập ngã trên mặt đất.

"Hóa ra là các người....."

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải sắc mặt đại biến, làm sao cũng không nghĩ tới nhóm người vừa mới chơi game cùng thật sự đã tìm tới cửa, bọn họ có ba người, đối phương có sáu người, hơn nữa vừa nhìn đã thấy toàn người cao to, vạm vỡ, nếu như đánh nhau, bọn họ nhất định không có bất kỳ phần thắng nào.

"Đúng chính là chúng ta."

Nam sinh trên mặt mộc đầy trứng cá tiến lên một bước, đưa tay tùy ý vuốt mặt Chu Tiểu Phi, ngông cuồng cười nói, "Nói tiếp đi, nói tiếp đi a, cái tên chó nhà người ở trong game không phải rất ngu bức sao, ta hiện tại cho các người một cơ hội, quý xuống nói lời xin lỗi, việc này cứ như vậy bỏ qua, bằng không ngày hôm nay nhất định đánh các người đến mẹ người cũng không nhận ra."

"Xin lỗi, nói nhanh!"

Năm người kia hung thần ác sát gầm lên, đập cái đùng lên bàn học trong phòng ngủ, thậm chí còn đem sách vở của Chu Tiểu Phi cầm lên, dùng sức vứt vào trên người bọn Chu Tiểu Phi, như một đám lưu manh, xã hội đen, kiêu ngạo hung hăng, ngông cuồng tự đại.

Dưới dâm uy của bọn hắn, Đinh Khải sợ đến run run toàn thân, sau một lúc: tự đánh giá một chút, cuối cùng cúi đầu, nhỏ giọng xin lỗi: "Xin lỗi!"

Kẻ thức thời mới là tuân kiệt, quan trọng nhất là, hắn sợ bị đánh.

Chu Tiểu Phi cắn răng, rất muốn làm một trận, nhưng đối phương người đông thế mạnh, phe mình thì người ít lực mỏng, khi đánh nhau thua thiệt nhất định là bọn họ, Đinh Khải nếu đã xin lỗi, hắn cuối cùng cũng là hạ thấp tư thái, nói tiếng "Xin lỗi".

"Xin lỗi thì xong rồi? Ta vừa nói cái gì cần ta lập lại một lần nữa sao? Quý xuống!!!"

Nam sinh mặt trứng cá càng âm trầm thêm, đem bàn phím của Chu Tiểu Phi lấy xuống, sau đó ra sức ném mạnh xuống đất, bàn phím nhất thời vỡ vụn ra.

"Có nghe hay không, quý xuống!"

Những người khác tiếp tục ném sách vở, đem phòng 712 làm cho lộn xộn hết cả lên.

"Các người....."

Chu Tiểu Phi lửa giận bốc lên, đồ trong phòng ngủ đều là của bọn họ, bị những người này tùy ý ném xuống đất, hắn cảm thấy phải chịu vô tận khuất nhục.

Tiểu Lạc lúc này bước ra một bước thân nhiên nói: "Các người cũng là đồng học mà, cùng một trường học đọc sách, tất yếu phải tuyệt tình như thế?"

Nam sinh mặt trứng cá ngược lại đưa ánh mắt nhìn phía Tiểu Lạc, hí mắt, lạnh lùng nói: "Con giận của ta làm sao hạ xuống được, con mẹ nó người chính là cái tên Tryndamere kia." bước hai ba bước tới gần Tiểu Lạc, ánh mắt tàn nhẫn nhìn chăm chăm Tiểu Lạc, "Trong game người rất ngu mà, ở trong thực tế người có giám ngu bức tiếp không!"

"Voi bọn hắn thì không có gì đáng nói, không đánh bọn họ một trận, trong lòng ta khó tiêu con giận này." Một người đáng đáp khá là anh tuấn nam sinh đi lên phía trước, hắn nhìn về phía Tiểu Lạc ánh mắt đặc biệt căm hận.

Tiểu Lạc cười cợt: "Người là Gnar?"

Nam sinh kia cười gằn: "Đúng thì làm sao, không phải thì làm sao?"

"Các ngươi thua game, lại chuẩn bị mất nguyên tắc làm người?" Tiểu Lạc ha ha cười nói.

Nam sinh mặt trúng cá nhất thời bật cười, như là nghe được chuyện cười: "Đồ chó chết, còn dám trang bức ở đây, giả bộ thanh cao, đầu óc ngươi bị nước vào rồi."

Nam sinh khá là anh tuấn thấp giọng nói với hắn: "Vũ Trạch, chó cùng hắn nhiều lời, đánh hắn."

Nam sinh mặt trúng cá gật đầu, trong mắt hiện lên một vẻ tàn nhẫn.

Những người khác thấy sắc mặt hắn trầm xuống, dồn dập đem thiết côn giấu ở dưới quần áo rút ra, bầu không khí nhất thời trở nên rất căng thẳng.

Chu Tiểu Phi kinh hãi đến biến sắc, hắn không nghĩ tới đám người kia lại gan to như vậy, dám mang theo thiết côn bên người.

Đinh Khải lá gan khá là nhỏ, sợ đến hai chân run cầm cập.

"Chậm đã!" Tiểu Lạc quát lên.

"Thật không tiện, xin lỗi đã chậm, ta hiện tại chỉ muốn đem các ngươi đánh thành đầu heo!" Nam sinh mặt trúng cá cười khà khà nói.

Tiểu Lạc cười khê: "Ngươi hiểu lầm, ta muốn nói, nơi này không gian quá nhỏ, chúng ta đi lên tầng thượng được không?"

Sáu người nghe vậy, không khỏi ngẩn người, sau đó liền lớn tiếng cười, cười nhạo Tiểu Lạc không biết trời cao đất rộng.

"Tốt, đều là đồng học trong trường, cũng đừng nói ta quá vô tình, ta liền thỏa mãn yêu cầu của ngươi." Nam sinh mặt trúng cá chỉ vào Tiểu Lạc khinh thường nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chỉ cần giăng chút đạo lý là xong thôi mà

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trên sân thượng, gió rất lớn, trời âm u, không có mặt trời.

Vào giờ phút này, Tiểu Lạc bị sáu tên cầm thiết côn trong tay, nam sinh mặt trúng cá đầy sát khí bao quanh.

"Ta còn muốn nói một câu, nếu là học sinh, vậy thì làm chuyện học sinh nên làm, chó học theo đám lưu manh, chơi mấy cái trò này, bây giờ là xã hội pháp trị, hành vi của các ngươi là đang khiêu chiến với pháp luật." Tiểu Lạc tận tình khuyên nhủ.

Một trò chơi thôi mà, hắn thật không muốn ra tay giáo huấn những người này.

"Con mẹ nó ngươi đây là muốn ta cười chết sao, đều lúc này rồi, lại còn nói về pháp luật với chúng ta, ngốc, đánh!" Nam sinh mặt trúng cá cười to nói.

Những người khác theo cười, ánh mắt nhìn Tiểu Lạc giống như đang nhìn bệnh nhân thần kinh.

Tiểu Lạc cúi đầu, bất đắc dĩ nói: "Xem ra là không có biện pháp."

Nam sinh mặt trúng cá biến sắc, trầm thấp quát lên: "Đương nhiên hết cách rồi, lên, đem hắn đánh chết cho ta!"

Năm người còn lại khê quát một tiếng, cùng nhau tiến lên.

Nhìn bọn họ vọt tới, trên Tiểu Lạc mặt vẻ mặt chậm rãi sắc lạnh, nam sinh xông lên đầu tiên vung lên thiết côn cầm trong tay, Tiểu Lạc nhẹ nhàng bước tránh phía sau một bước, liên tiếp hai cái thiết côn vung về phía Tiểu Lạc, hắn đều thông dong tránh được, tựa như tất cả công kích đều bị hắn nhìn thấu và nhanh nhẹn né tránh.

Năm người xông lên có chút kinh ngạc, không nghĩ tới thân thủ Tiểu Lạc lại nhanh nhẹn như thế.

Tiểu Lạc lui ra phía sau vòng vây của bọn họ, lập tức chủ động xuất kích, ở trong mắt hắn, cử động của những người này đều vô cùng chậm, chậm đến nỗi hắn có thể thấy rõ các sợi gân xanh trên mu bàn tay của bọn họ với các sợi tóc đang tung bay theo gió.

"Vèo vèo ~"

Hai tay như hai con rắn độc đánh tới, tốc độ cực kỳ nhanh chóng, chớp mắt bắt được cổ tay của hai người, sau đó dùng sức kéo một cái, lực bộc phát cực mạnh đem hai người kia quăng ra xa.

Hai người kia cảm giác cánh tay như bị một chiếc xe tải lớn kẹp lại kéo ra, cả người trực tiếp té trên mặt đất, cảm đầu xuống đất, rang rớt ra ngoài, máu tươi từ trong miệng phun ra, kêu lên thảm thiết.

Một tên nam sinh lúc này vừa vận hơi cao thiết côn, đang chuẩn bị nện xuống đầu Tiểu Lạc, nhưng bỗng dưng phát hiện không làm sao hạ thiết côn xuống được, ngẩng đầu nhìn lên, một bàn tay lớn nắm chặt thiết côn, chính là bàn tay của Tiểu Lạc.

Mặc cho nam sinh này dùng sức thế nào, thiết côn vẫn không nhúc nhích!

"Vãi..... Buông tay!" Nam sinh này sợ hãi kêu lên.

Tiểu Lạc hừ nhẹ một tiếng, cánh tay hơi dùng lực một chút, thiết côn của đối phương đã bị hấn đoạt dễ như ăn cháo, sau đó một bước tiến lên trước, vai mạnh mẽ đụng vào lồng ngực đối phương.

"Oành ~"

Người kia chỉ cảm thấy như bị một con trâu đụng phải, lực phủ ngũ tạng rung động kịch liệt, thân thể cứng ngắc bị quăng đi về phía sau, rớt xuống mặt đất cách xa ba, bốn mét, thất thanh hét thảm.

Mất thấy trong nháy mắt phía bên mình có ba người ngã xuống, mí mắt nam sinh mặt trứng cá nhảy lên kịch liệt, còn có hai người sững sờ đứng tại chỗ, lúc này mới không có hoảng sợ đó là không thể nào, căn bản là không có ngờ tới Tiểu Lạc hung mãnh như thế.

Tiểu Lạc ho một cái, thân nhiên nói: "Giảng đạo lý với các người, các người liền cho ta sợ các người a, cầm mấy cái thiết côn đi ra hù dọa người khác? Muốn chơi ta liền cẩn thận chơi với các người!"

Cười tàn nhẫn, tiếng nói thật đáng sợ.

Nếu vừa nãy Tiểu Lạc như thiên sứ, hấn bây giờ là ác ma khát máu. Ba người nam sinh mặt trứng cá bị dọa lui vài bước về phía sau, tim đập liên hồi, tiếng thở gấp gấp, căng thẳng đỏ mồ hôi lạnh đầy trán.

"Trần Kiệt, lên, đánh..... Đánh hấn!"

Nam sinh mặt trứng cá run lập cập hướng nam sinh tướng mạo khá là anh tuấn đứng kế bên kêu lên.

Trần Kiệt nào dám a, đẩy tên khác bên cạnh tới: "Tạ Bản, người đi!"

Tên gọi là Tạ Bản bị đẩy tới, theo bản năng hấn muốn lui về sau, nhưng lại cảm giác quá khó sử, cuối cùng cắn răng một cái, hét lớn một tiếng, nhắm mắt xông về phía Tiểu Lạc.

Chỉ là thiết côn của hấn chưa kịp chạm vào trên người Tiểu Lạc, thiết côn trong tay Tiểu Lạc đã hung hăng hướng cái cổ của hấn quật một cái.

"Oành ~"

Tên này cảm giác cái cổ như là muốn dọn nhà khỏi người hấn, hấn cong người lui về phía sau vài bước rồi ngã trên mặt đất, thân thể không không chế được co giật liên tục.

Hung tàn tàn nhẫn!

Tiểu Lạc mặt không hề cảm xúc, ánh mắt lạnh lùng như băng.

"Rầm ~"

Nam sinh mặt trứng cá và Trần Kiệt gian nan nuốt một ngụm nước bọt, cả người toát ra một đám mồ hôi lạnh, ngơ ngác nhìn hấn.

Bọn họ sợ, lần này là thật sợ, đối phương quả thực không phải là nhân loại, sáu người bọn họ chuyên tập luyện thể hình, mà hoàn toàn không phải là đối thủ của người này, đây quả là khó tin.

Tiểu Lạc đột nhiên bước ra một bước hướng về phía bọn họ.

Hai người sợ đến nỗi thiết côn trong tay cũng không cầm được, "Leng keng" một tiếng rơi xuống mặt đất.

"Làm sao, sợ hãi?"

Tiểu Lạc từng bước một đến gần, trên mặt lộ ra nụ cười châm biếm.

"Ngươi..... Ngươi dừng lại đây, dùng côn đánh ngươi là phạm pháp đó, ngươi không sợ cảnh sát tới bắt ngươi sao?" Nam sinh mặt trắng cả run rẩy nói.

Tiểu Lạc híp híp mắt, cười lạnh nói: "Hiện tại biết nói phạm pháp với ta? Trước đây đã làm gì. Các ngươi giảng đạo lý, ta liền nói đạo lý với các ngươi, các ngươi tàn nhẫn, vậy ta dùng phương pháp tàn nhẫn nói với các ngươi, cái này không có gì là xấu mà."

Nghe nói như thế, hai người chỉ muốn khóc, bọn họ là chuyên ngành thể dục, tự nhận ở trong trường học có thể đi ngang, làm sao cũng không nghĩ tới sẽ đá phải một cái thiết bản, không, cái này không phải cái gì cái thiết bản, đây rõ ràng chính là một người tàn nhẫn!

"Chúng ta xin lỗi, ngươi..... Ngươi không cần đến đây!" Trần Kiệt sợ hãi kêu lên.

"Xin lỗi?"

Tiểu Lạc lắc lắc đầu, hừ lạnh một tiếng, "Đã chậm!"

Vừa dứt lời, thiết côn trong tay hắn không chút lưu tình hướng về hai người này đánh tới, hai người hét thảm như giết heo.

Ngay lúc này, trong phòng Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải tâm ký đang rất khó chịu, cuối cùng chiến thắng sự sợ hãi trong lòng mà nói.

"Họa là do ta mà có, không thể để Lạc ca gánh chịu được, lão tử đi liều mạng với bọn hắn." Chu Tiểu Phi cắn răng nổi giận gầm lên một tiếng, cầm cái ghế hướng sân thượng mà đi.

"Lạc ca, ngươi cố đội, ta cũng tới!"

Đinh Khải nhát gan, đứng trước cái gương lớn bật tai mình mấy cái, tưởng tượng bị người khác tát, mượn cổ phần nợ này để lấy can đảm, cầm lấy cây lau sàn đặt trong nhà vệ sinh, hét lên hướng về sân thượng phóng đi.

Bọn họ vọt tới sân thượng vừa nhìn, liền cùng nhau há hốc mồm.

Tiểu Lạc như một cây thông thẳng tắp đứng ở giữa, mà sáu người mới vừa tìm tới cửa, tất cả đều nằm ở trên đất kêu rên thống khổ, thiết côn rơi tứ tung mỗi nơi một cái.

Đây là chuyện gì?

Không phải là kiệt tác của Lạc ca chứ?

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải không dám tin những gì con mắt của mình nhìn thấy.

"Các ngươi thế nào lại chạy lên đây?" Tiểu Lạc đem thiết côn vút trên mặt đất, đi về phía bọn họ.

Chu Tiểu Phi theo bản năng giơ lên cái ghế trong tay: "Chúng ta tới giúp ngươi a!"

Đinh Khải gật đầu như gà mổ thóc phụ họa.

"Không cần nữa rồi, ta nói đạo lý với bọn hắn, bọn họ đã hiểu rồi!"

Tiểu Lạc quay đầu lại quét mắt nhìn sáu người, trên mặt tràn đầy ánh sáng, hiền lành nở nụ cười, nhưng ở trong mắt sáu người, đây không khác gì nụ cười của ma quỷ, sau khi đón nhận ánh mắt của Tiểu Lạc bọn họ lập tức cúi thấp đầu hết cỡ, không dám liếc hắn một cái.

Bọn họ vĩnh viễn không quên được cảm giác đáng sợ vừa rồi mà người này tạo ra cho bọn họ!

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải không thể nào tin tưởng việc Tiểu Lạc giảng giảng đạo lý với bọn này được, giảng đạo lý mà có thể tạo ra một thân toàn vết thương như vậy sao?

"Một đánh với sáu người, ta ai ya, Lạc ca là Diệp Vấn tái thế sao?" Chu Tiểu Phi tự lẩm bẩm, khiếp sợ phi thường.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tên keo kiệt

Nhóm: TTTV

Tiểu Lạc ra tay rất đúng mực, sáu người kia chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là khỏi rồi.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải sùng bái Tiểu Lạc giống như nước sông hoàng hà, là thế không thể ngăn cản, vóc người đẹp trai, chơi game lại giỏi, hơn nữa còn có thể đánh nhau, một mình đấu sáu người, đây quả thực là toàn tài mà.

Cũng may Sở Vân Hùng an bài một cái thân phận xuất ngũ trở về hoàn thành nốt khóa học đại học, bằng không Tiểu Lạc cũng không biết giải thích tại sao mình lại biết đánh nhau.

"Lạc ca, đã tìm hiểu rõ, mấy người... tới cửa tìm phiền toái là chuyên ngành thể dục, cùng trường với chúng ta, trong đó ba người là Đường Vũ Trạch, Trần Kiệt cùng Tạ Bản, mấy tên này ý có Tống Kiến An năm 3 chuyên ngành thể dục làm chỗ dựa, bình thường ở trong trường học ngồng nghênh như con cua, đừng nói chơi game thua không chịu nổi, ngay cả đá Cầu thua cũng trực tiếp đánh người." Chu Tiểu Phi cảm giận nói.

Còn có người làm chỗ dựa?

Tiểu Lạc nhú mày, hỏi: "Cái Tống Kiến An này rất có lai lịch?"

"Cũng không có lai lịch gì, mà chỉ là một người to con vạm vỡ, thân thể cường tráng có thể quật ngã một con bò, đã từng luyện qua tán đá, là xã trưởng hội tán đá của trường học chúng ta, có thể tay không phá gạch, có chân thực công phu, học sinh trường ta đều sợ hãi." Chu Tiểu Phi chậm rãi nói đến.

"Hắn là bạn trai của An Lạc Lạc lớp chúng ta!" Đinh Khải bổ sung một câu.

Tiểu Lạc gật gù, biểu đạt mình đã hiểu.

Đinh Khải lo lắng thở dài một tiếng: "Chính là không biết hắn có trả thù chúng ta hay không, giống như ta, nếu bị hắn bắt được sẽ bị nhấc lên vút bay đi như một con chó con."

"Sợ cái gì, Lạc ca của chúng ta đã từng đi lính, cũng đã luyện qua công phu, nếu như Tống Kiến An dám tìm tới cửa, ai dạy dỗ ai còn chưa biết chừng." Chu Tiểu Phi nói, tự mình cổ vũ chính mình.

Đinh Khải đứng ngồi không yên, thấp thỏm nói: "Không được, ta đi tìm An Lạc Lạc đi, nhờ nàng giúp chúng ta nói một chút, tốt nhất là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, ta đến đây là để đọc sách, không phải đến để bị đánh a, nếu thực sự không được, ta liền báo cáo cho phụ đạo viên."

Nói xong, vội vàng muốn ra ngoài.

Tiểu Lạc đưa tay, vỗ trên bả vai hắn: "Ngu ngốc, đại học chính là cái xã hội thu nhỏ, các tất cả loại người, không nên hoảng hốt khi gặp phải vấn đề khó, phải cố giữ tinh táo, hạo hạo suy nghĩ phương pháp đi giải quyết."

"đừng như vậy, người đừng có như học sinh tiểu học có chuyện liền báo cáo với lão sư và méc với bố mẹ, đều là người hơn hai mươi tuổi rồi, có thể hay không thành thực một chút." Chu Tiểu Phi răn dạy.

Đinh Khải hoang mang lo sợ nhìn về phía Tiểu Lạc: "Vậy chúng ta nên làm gì?"

"Không cần lo lắng, sáu người kia là ta đánh, Tống Kiến An muốn tìm cũng là tìm ta để gây sự, người cùng lão Chu sẽ không có chuyện gì." Tiểu Lạc vỗ bả vai của hắn an ủi.

"Lạc ca, ta không thích nghe người nói lời này, nếu không vì ta, bọn Đường Vũ Trạch cũng sẽ không tìm tới chúng ta, nguyên nhân sự tình đều là bắt nguồn từ ta, cho một mình người đi gánh chịu, trong lòng ta không qua được."

Chu Tiểu Phi vỗ lòng ngực thề son sắt bảo đảm, "Nếu như Tống Kiến An dám đến, ta nhất định với đứng về phía người, cùng người đánh tới giọt máu cuối cùng."

Lời này dọa cho Đinh Khải phát sợ, cùng xã trưởng tán đá đánh nhau, đây là điên rồi sao?

Bất quá hắn cũng nhắm mắt, run lập cập hô: "Ta..... Ta cũng là, XXX!"

Tiểu Lạc nhú mày, hắn đột nhiên cảm giác thấy hai người bạn cùng phòng này rất thú vị, nghĩ tới ba tháng ở đây sẽ không quá khô khan cùng tẻ nhạt.

Buổi tối ba người đi ra ngoài liên hoan, uống bia, say khướt trở lại phòng ngủ, quan hệ của ba người bất tri bất giác kéo gần lại thêm một bước.

Nằm ở trên giường, nhìn trong hệ thống có 10 ngàn điểm, Tiểu Lạc hưng phấn không nói ra được lời nào, vạn vạn không nghĩ tới dễ dàng kiếm điểm như vậy, ban ngày đánh hai trận game dĩ nhiên lại kiếm được nhiều như vậy.

Tiểu Lạc đột nhiên hiếu kỳ, dò hỏi: "Hệ thống, trong cửa hàng năng lực quý nhất là cái gì?"

"Keng, là khả năng kéo dài tính mạng, một lần cần tiêu hao năm trăm ngàn điểm!" Hệ thống đáp lại.

Tiểu Lạc kinh ngạc thất sắc, lại còn có thể kéo dài tính mạng, mà điểm tiêu hao cũng không nhiều lắm.

"Là dưới bất kỳ tình huống nào đều có thể kéo dài tính mạng?"

"Keng, bệnh tật, già yếu, ngoại thương, nội thương..... tất cả nhân tố dẫn đến tính mạng của Ký Chủ rơi vào nguy kịch, đều có thể sử dụng này năng lực."

Tiểu Lạc thật khiếp sợ: "Nói cách khác, chỉ cần ta có đủ điểm, là có thể vĩnh viễn bất tử rồi?"

"Keng, có thể hiểu như vậy, nhưng Ký Chủ mỗi một lần sử dụng kéo dài tính mạng, lần sau điểm tiêu hao sẽ lấy lũy thừa số mà tăng lên, tức Ký Chủ lần thứ nhất sử dụng năng lực kéo dài tính mạng tiêu hao năm trăm ngàn điểm, Ký Chủ lần thứ hai sử dụng thì cần tiêu hao năm triệu điểm, Ký Chủ lần thứ ba sử dụng cần tiêu hao 50 triệu điểm, cứ thế mà suy ra, không có hạn mức cao nhất!"

Tiểu Lạc lúc này há hốc mồm, vừa cảm thấy năm trăm ngàn điểm không phải là quá đắt, bây giờ nhìn lại, căn bản là đắt muốn chết mà.

Quên đi thôi, vẫn là hảo hảo quý trọng sinh mệnh của mình, đừng nghĩ tới việc kéo dài tính mạng, mặc kệ có hay không cái hệ thống này, sinh mệnh đều rất là quý báu, lại nói, hắn đã đi qua Quỷ Môn quan một lần rồi, càng hiểu được sự đáng quý của sinh mạng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tiểu Lạc bị hành động của Chu Tiểu Phi đánh thức.

"Kẻ ngốc, cuộn giấy vệ sinh ở đây, để chỗ nào rồi? hạ bàn báo nguy hạ bàn báo nguy a, mau mau lấy ra, chậm chút nữa là ra trong đống quần luôn đó!"

"Ồ trong tủ treo quần áo, chính mình đi tìm." Đinh Khải mông lung trở mình trả lời.

Chu Tiểu Phi lập tức mở ra tủ quần áo, đem giấy ăn giấu ở trong đồng quần áo lấy ra bỏ chạy vào phòng vệ sinh, đóng cửa lại sau đó không quên oán giận một tiếng: "Giấu gì mà cẩn thận như vậy, không phải chỉ là giấy vệ sinh thôi sao, làm như là cục cưng quý giá rồi."

Đinh Khải như là nín nhịn rất lâu rồi, vừa nghe lời này, lập tức từ trên giường nói, chui vào trong phòng vệ sinh: "Người không thấy ngại khi nói câu này a, hơn một năm rồi người chưa từng mua một bao giấy vệ sinh, tất cả đều dung của ta, mỗi lần còn dùng nhiều như vậy, ta hoài nghi người đang ở đây trong cầu tiêu làm cái chuyện xxx."

"Biến, oán khí lớn như vậy, được được được, ta ngày hôm nay liền đi mua, ngày hôm nay liền đi mua được chưa." Chu Tiểu Phi trong cầu tiêu lớn tiếng trả lời.

"Thôi đi, người lần nào cũng nói như vậy." Đinh Khải đối với hắn đã hoàn toàn không còn hi vọng.

Tiểu Lạc không khỏi buồn cười, trêu ghẹo nói: "Hơn một năm nay, hắn thật không có mua qua một bao giấy vệ sinh?"

"Là thật không có mua quá."

Nói tới cái này, Đinh Khải liền tràn đầy lời oán hận, "Lạc ca người còn không biết, đừng xem lão Chu mập như vậy, nhưng vô cùng keo kiệt đó, là cái loại vắt cổ chày ra nước đó, đừng nói không có mua một bao giấy vệ sinh, kem đánh răng, bột giặt, giá phơi quần áo..... Những thứ này, hắn cũng không có mua, hơn một năm nay tất cả đều là dung đồ của ta."

Tiểu Lạc tán đồng gật gù: "Đúng là keo kiệt quá mà!"

"Đâu chỉ là keo kiệt đơn giản, Lạc ca người nhìn dép lê của hắn đi." Đinh Khải chỉ về chỗ ngồi của Chu Tiểu Phi.

Tiểu Lạc nhìn thấy một đôi dép lê, một đôi dép lê hiếm có ánh đập vào mắt, tại sao nói đôi dép lê này hiếm có đây, bởi vì chúng nó được cắt ra từ một cái chai nhựa, lợi dụng miệng bình, lại dùng thủ pháp xe chỉ luân kim thủ công cái tạo thành một đôi dép tự chế.

"Lão Chu làm?"

"Không phải hắn thì còn ai vào đây, vì tiếc mười mấy đồng mua dép lê, tự mình làm một đôi dép rách như thế." Đinh Khải nói.

"Nhân tài, nhân tài a!"

Tiểu Lạc phục rồi, tâm phục khẩu phục với Chu Tiểu Phi.

"Kẻ ngốc, người ở trước mặt Lạc ca chửi bới bôi nhọ hình tượng của ta, đó là nghệ thuật, không hiểu thì đừng có nói mò." Chu Tiểu Phi mở cửa nhà vệ sinh ra một chút hét ra ngoài.

Nhất thời có một cỗ mùi thối nhẹ nhàng bay ra, mùi vị đó, thật sự là khiến người ta không dám khen tặng.

Tiểu Lạc nhú mày, nắm mũi.

Đinh Khải trực tiếp mắng lên: "Ta, đóng lại ngay, nói chuyện thì nói, người không được cửa mở ra a, toàn bộ phòng ngủ đều tràn ngập mùi khó gài rồi!"

Chương 24: Một lời kinh người

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Rời giường, ăn sáng xong, liền đi đến phòng học theo thời khóa biểu.

Trải qua ba năm hun đúc của xã hội, lại trở lại phòng học, đối với Tiểu Lạc mà nói là một chuyện tình phi thường khó chịu, giảng viên đang trên bục giảng thao thao bất tuyệt nói, nhưng hắn ở phía dưới thì rất buồn ngủ, mí mắt như hai khối nam châm hấp dẫn lẫn nhau.

Cuối cùng không thể chiến thắng cơn buồn ngủ, gục xuống bàn ngủ say sưa.

Nguyên bản giáo viên đang giảng bài phát hiện có một học sinh nằm nhoài lên bàn mà ngủ, lập tức liền ngừng lại, ngược mặt hỏi: "Các bạn học, ta giảng bài có phải là quá khô khan không hả?"

Cả lớp ngạc nhiên không hiểu, sau đó liền mau lác đầu phủ nhận.

"Sẽ không a, Chung lão sư giảng bài rất đặc sắc, đặc biệt là khi giảng giải các tiền sử quốc gia, chúng ta nghe đều say sưa vui vẻ lắm." An Lạc Lạc vốc người nhỏ nhắn, đáng yêu nói.

Những người khác cũng ngay lập tức lên tiếng phụ họa.

Giáo viên hướng dẫn Chung Mỹ Lệ nâng kính, sau đó chỉ Tiểu Lạc: "Nếu quả thật là đặc sắc như thế, vậy làm sao hắn lại ngủ?"

Mọi người quay đầu nhìn lại, cái gì thế này, Tiểu Lạc đang nằm nhoài trên bàn ngủ say như chết.

"Trời a, bọn Chu Tiểu Phi không nói với Lạc thần sao, lớp nào cũng có thể ngủ, chỉ có lớp của Chung lão sư là không thể ngủ a." An Lạc Lạc nội tâm lo lắng thay Tiểu Lạc một hồi.

Lúc này Sở Nguyệt mặc một áo sơ mi trắng thêu hoa, hạ than thì bận một cái quần lụa mỏng cùng màu, tóc đen búi tết thành đuôi ngựa, vài sợi tóc tung bay theo gió lùa từ ngoài cửa sổ vào, vẻ đẹp thật thanh lệ thoát tục.

Nhìn thấy Tiểu Lạc ngủ, không chân mày nhăn lại: "Cái tên này tại sao đến lớp vẫn còn ngủ."

"Chung lão sư ghét nhất là có người ngủ ở trong lớp của nàng, Tiểu Lạc lần này gặp phiền toái rồi." Bạch Lăng đồng tình lắc đầu.

Tiểu Lạc hoàn toàn không có ý thức được mình đã trở thành tiêu điểm của cả lớp, sau khi bị Chu Tiểu Phi và Đinh Khải đánh thức, còn hỏi đã xảy ra chuyện gì.

Chu Tiểu Phi dở khóc dở cười: "Lạc ca, ta thật phục Lạc ca, không thể ngủ trong lớp của Chung lão sư a."

"Tại sao?"

Tiểu Lạc không rõ vì sao, trước đây thời điểm hắn đi học đại học vẫn chưa từng nghe nói lên lớp không được ngủ, Lão sư đại học sẽ không quản người có hay không nghe, chỉ để chú tâm giảng hết thời gian là được, ở đây lẽ nào không phải là như thế?

Ngẩng đầu nhìn lên, Tiểu Lạc lập tức sợ hết hồn, nữ sinh cả lớp cùng nữ giáo viên trên bục giảng tất cả đều nhìn vào hắn.

"Chủ nhiệm phòng giáo vụ là thân thích của Chung lão sư, chủ nhiệm phòng giáo vụ nắm đại quyền trong tay đó, chỉ cần nàng chào hỏi một tiếng, lập tức có thể viết vài chữ trên hồ sơ của người, đã từng có một học sinh ngủ trong lớp của nàng, trực tiếp bị lưu ban, học đại học năm năm mới tốt nghiệp." Đinh Khải lo lắng như con kiến bò trên chảo nóng.

Tiểu Lạc ý thức được tính chất nghiêm trọng, cười khổ nói: "Vậy làm sao bây giờ!"

"Tại ta, lại không nghĩ tới việc này, không có nói trước với người, ta quên mất a." Chu Tiểu Phi vỗ đầu một cái, tự trách nói.

Lúc này, một người nữ sinh đứng lên, hướng Tiểu Lạc quát lên: "Tiểu Lạc, người tối hôm qua không ngủ ngon sao, tại sao có thể ngủ ở trong lớp, vấn đề này là cực kỳ không tốt người có biết không?"

Nữ sinh này có một mái tóc ngắn, trang phục đúng quy củ, không tạo theo các nét trang trí giống những nữ sinh khác, hoàn toàn tự nhiên, mặt trái xoan, con mắt không quá nhỏ, tướng mạo cũng không tệ, có điều tính khí thì không được vui vẻ, khắp toàn thân, lộ ra một khí chất đoan trang nghiêm túc, đúng là hình mẫu điển hình của phái nữ.

Trải qua giới thiệu của bọn Chu Tiểu Phi họ ngày hôm qua, Tiểu Lạc biết cô nữ sinh này là lớp trưởng chuyên ngành Anh ngữ, tên là Hoàng Nhượng Nhiên, tính tình cực kỳ khó chịu, là người phi có nguyên tắc thường.

"Nhanh hướng về Chung lão sư nhận lỗi, đồng thời bảo đảm sau này không ngủ ở trong lớp nữa!" Hoàng Nhượng Nhiên lấy giọng ra lệnh nói.

Nếu như là Chung lão sư lấy giọng điệu loại này nói chuyện với hắn, Tiểu Lạc có thể tiếp thu, nhưng bây giờ lại là ai, một nha đầu tuổi tác nhỏ hơn so với hắn vài cuộn lịch, lại còn quơ tay múa chân với hắn trước nhiều người như vậy, muốn hắn thừa nhận sai lầm còn phải cam kết nữa, hắn cũng không dễ dãi chiều đầu nha.

Đứng lên, hướng về Chung Mỹ Lệ trên bục giảng cúi đầu một cái, thái độ thành khẩn nói: "Lão sư, ở trong lớp ngủ là ta không đúng, ta thừa nhận sai lầm." Liếc Hoàng Nhượng Nhiên, chuyển đề tài, "Ta thừa nhận sai lầm là bởi vì ta phạm sai lầm, còn chuyện ta nhận sai không phải vì Hoàng Nhượng Nhiên nhắc nhở."

Lời này vừa nói ra, cả lớp ồ lên.

Lạc thân đây là muốn làm gì, hướng về lớp trưởng Hoàng Nhượng Nhiên tuyên chiến mà?

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải hết hồn hết vía, Hoàng Nhượng Nhiên là nữ sinh cá tính rất hiểu thẳng, Tiểu Lạc lúc này về mặt năng, cuộc sống sau này sợ là không dễ chịu a, phải biết, người này là lớp trưởng, rất nhiều chuyện đều phải thông qua lớp trưởng đi làm giúp.

Mặc dù nói muốn cho Tiểu Lạc vào chiến đội của mình, lúc này Sở Nguyệt cũng xem náo nhiệt, nàng cùng Hoàng Nhượng Nhiên không tính là bằng hữu thâm giao, nhưng cũng rất khâm phục với học thức, tố dưỡng, khẩu tài của Hoàng Nhượng Nhiên, bằng không nàng cũng sẽ không thừa nhận địa vị trưởng lớp của Hoàng Nhượng Nhiên.

"Ta nói quả nhiên không sai, Tiểu Lạc vừa đến, lớp chúng ta lập tức trở nên thú vị đây." Bạch Lăng giống như sợ không có náo nhiệt để xem được chò vui.

Hoàng Nhượng Nhiên liếc nhìn Tiểu Lạc một chút, trong mắt tràn đầy chán ghét cùng phản cảm, bởi vì Tiểu Lạc là người thứ nhất khiêu chiến quyền uy của nàng.

Chung Mỹ Lệ giáo viên cũng không có vui mừng bởi vì Tiểu Lạc nhận sai, ngược lại là khuôn mặt càng thể hiện vẻ không vui, nhìn Tiểu Lạc trầm giọng nói: "Người là học sinh Tiểu Lạc mới tới, không biết Nhượng Nhiên là lớp trưởng của người? Ngủ trên lớp, nàng nói người cũng là muốn tốt cho người, có lớp trưởng tốt như vậy người nên cảm thấy vui mừng mới đúng, người soa có thể thể hiện thái độ như vậy, quả thực là không coi bẽ trên ra gì, cần bản người cũng không thừa nhận sai lầm."

Tiểu Lạc cảm thấy mặt có chút nóng lên, lớn như vậy, đây là lần đầu tiên bị người khác đề đầu mà mắng như vậy.

Nghĩ đến là do mình sai, cũng không có gì để nói, nên mình cũng không có quyền gì để nói rồi.

"Idiot(ngu xuẩn)!"

Hoàng Nhượng Nhiên liếc hắn một cái, dùng Anh ngữ mắng một câu rồi ngồi xuống.

Tiểu Lạc nhin không được, lập tức lạnh giọng đáp lại: "Who did the idiot say(nói ai ngu xuẩn)?"

Hắn rất đơn giản và hòa đồng, cùng phân cao thấp với một nữ sinh không phải là phong cách của hắn, nhưng lại rất không đúng dịp, Hoàng Nhượng Nhiên lại làm cho hắn rất khó chịu, mà hắn cũng chưa bao giờ tự nhận là thân sĩ, nên nhin không được đáp lại, không đầu sự khó chịu ở trong bụng của mình.

Hắn vừa nói, toàn bộ phòng học trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Mỗi người, đều dùng một ánh mắt khác thường nhìn hắn, không phải vì hắn dám hò hét cùng Hoàng Nhượng Nhiên, mà là bởi vì khẩu âm Anh ngữ của hắn thật sự là quá tốt.

Nếu như không phải chính mắt thấy Tiểu Lạc nói, chỉ nghe âm thanh, các nàng sẽ nghĩ đây là xuất từ trong miệng một người nước ngoài, quá tiêu chuẩn, giống y khẩu âm của người mỹ, đây chính là trình độ khẩu âm mà các nàng luôn muốn đạt được.

Sở Nguyệt lúc này nhìn Tiểu Lạc mới một ánh mắt đầy ngạc nhiên, hiển nhiên không nghĩ Tiểu Lạc có thể nói tốt Anh ngữ như vậy.

Chung Mỹ Lệ giáo sư cũng rất bất ngờ, tuy rằng Tiểu Lạc chỉ nói ngắn gọn một câu, thế nhưng nàng có thể chắc chắn, khẩu âm Anh ngữ của Tiểu Lạc đạt đến trình độ cấp sáu, mà toàn bộ chuyên ngành, hiện nay mới có Hoàng Nhượng Nhiên đạt đến cấp bậc này, cho nên nàng mới thiên vị Hoàng Nhượng Nhiên, dù sao Lão sư đều yêu thích học giỏi học sinh, đây là thiên tính.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Tự thuật không chê vào đâu được

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

"Tiểu Lạc, người có ý gì, người có ý kiến với Nhược Nhiên đúng không?"

"Nếu như người không phục với việc Nhược Nhiên làm lớp trưởng, đều có thể nói với phụ đạo viên, hoặc là tự đề cử mình làm lớp trưởng, chỉ là mọi người có bỏ phiếu cho người không lại là một chuyện khác."

"đúng vậy, đừng tưởng rằng nam sinh các người là quốc bảo, là có thể vô pháp vô thiên, có thể bất kính với Nhược Nhiên."

Bốn, năm nữ sinh đứng lên, bắt bính thay cho Hoàng Nhược Nhiên.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải cảm giác đầu đều lớn lên, Hoàng Nhược Nhiên có thể làm lớp trưởng, tất nhiên là ở trong lớp có rất nhiều người ủng hộ, những người này đứng lên trách cứ Tiểu Lạc, uỷ viên của lớp chính là nữ sinh quan hệ thân thiết cùng Hoàng Nhược Nhiên, Tiểu Lạc đã chọc vào một phần ba người trong chuyên ngành a, đây không phải là kết quả bọn họ muốn thấy.

Tiểu Lạc ngẩn người, thích thú lộ ra một nụ cười khinh thường, đồng thời cũng tương đối buồn bực, hắn chỉ là khó chịu khi bị một nữ sinh quơ tay múa chân với hắn, ra lệnh mà thôi, làm sao lại nói hắn không phục Hoàng Nhược Nhiên làm lớp trưởng, đúng là đột nhiên bị chụp mũ mà.

Lúc này, Hoàng Nhược Nhiên đứng lên nói: "Bây giờ là thời gian lên lớp, các người làm cái gì vậy, có còn hay không kỷ luật của lớp học, tất cả ngồi xuống, hảo hảo nghe Chung lão sư hướng dẫn, không cần cùng người cá biệt chấp nhậ."

Nàng vẫn có quyền uy của lớp trưởng, lúc này bốn, năm nữ sinh rắn dầy Tiểu Lạc trừng mắt nhìn Tiểu Lạc một cái, như là nhắc nhở sau đó mới ngồi xuống.

Không muốn chấp nhậ cùng người cá biệt?

Tiểu Lạc trong lòng rất khó chịu, Hoàng Nhược Nhiên rõ ràng đang trào phúng hắn, 'người cá biệt' không phải nói hắn thì là nói ai.

"Ho um hu....."

Chung Mỹ Lệ giáo viên ho khan vài tiếng, nghiêm mặt nói: "Được rồi, những chuyện không vui vừa rồi liên cho qua đi, không nên tính toán nhiều, hơn nữa Tiểu Lạc cũng đã thừa nhận sai lầm của mình, hắn vừa tới lớp chúng ta, cần một khoảng thời gian để hòa nhập vào tập thể, mọi người phải rộng lượng hơn, hiện tại tiếp tục lên lớp, Tiểu Lạc, người ngồi xuống đi."

Nàng nói chuyện thay Tiểu Lạc, tất nhiên là do thấy trình độ khẩu âm Anh ngữ của Tiểu Lạc tương đối cao, bằng không, nàng tuyệt đối giúp Hoàng Nhược Nhiên đánh giết nhuệ khí của Tiểu Lạc.

Tiểu Lạc theo lời ngồi xuống, trong lòng kìm nén một bụng tức giận, hắn cũng không có nghĩ đến mình lần lộn ba bốn năm trong xã hội, lại bị một tiểu nữ tử nhỏ hơn mình bốn, năm tuổi kết tội.

"Lạc ca, ta thật phục Lạc ca, người sao lại gây hấn cùng Nhược Nhiên?"

Chu Tiểu Phi tận tình khuyên nhủ, "Chuyên ngành của chúng ta vốn là âm thịnh dương suy, tuy nói nam chúng ta là nói quốc bảo, kỳ thực là bị các nàng chèn ép đó."

"Đúng rồi, chúng ta chỉ có ba người, không đánh được các nàng đâu." Đinh Khải nói.

Tiểu Lạc cười nói: "Ta cũng chỉ là không vui vì bị một nữ sinh quơ tay múa chân, yên tâm đi, dù trời có sập, ta cũng không tính toán với nàng."

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải nhìn nhau, không có một chút tin tưởng nào với Tiểu Lạc, phải biết, ngày hôm qua trong game lúc bị Đối phương trào phúng, Tiểu Lạc liền trực tiếp dùng một đao hạ gục đối phương, bọn họ tự biết, Tiểu Lạc là người có ân báo ân, có oán báo oán, ở bề ngoài không có chút biểu hiện nào, nhưng thời điểm lộ ra răng nanh thì đối phương không phản ứng kịp nữa rồi.

Một đợt song gió qua đi, Chung Mỹ Lệ giáo sư liền tiếp tục chương trình học.

Ngày hôm nay nàng nội dung chủ giảng là lịch sử tiền tệ các quốc gia trên thế giới, đương nhiên nàng dùng Anh ngữ để giảng bài, dù sao môn nàng dạy là khẩu âm Anh ngữ, nếu như dùng Hán ngữ giảng bài, sẽ có chút không hợp rồi.

"Bắt đầu từ tổ tiên chúng ta, vẫn noi kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, vậy rốt cuộc tiền tài có là Vạn Ác Chi Nguyên không, các bạn học, các người đối với lời này có ý kiến gì không?" Chung Mỹ Lệ ném ra một đề tài.

"Tiền tài nhất định là Vạn Ác Chi Nguyên, đủ loại phạm tội đều bởi vì tiền tài mà ra, từ xưa đến nay, chuyện vì tiền tài mà người chết nhiều vô số kể." An Lạc Lạc đứng lên dùng Anh ngữ phát biểu cái nhìn của mình.

Những người khác cũng dồn dập tán thành thuyết pháp này, dù sao Hoa quốc cũng có câu nói như thế này, "Người chết vì tiền, chim chết vì ăn", câu nói này liền có thể nói rõ tiền tài là cội nguồn của tội ác.

"Các bạn học đều có quan điểm này sao, Nhượng Nhiên, người thì sao?" Chung Mỹ Lệ nhìn về phía Hoàng Nhượng Nhiên.

Hoàng Nhượng Nhiên đứng lên, sắp xếp lại ngôn ngữ một chút, dùng một tràng tiếng Anh lưu loát tiến hành trả lời: "trong 《Thánh kinh》, ‘Thất Nhục viên’ có sự cùng tiền hiền Mạnh Tử đều nói, người sở dĩ làm ác, cũng không phải do bản tính, mà do tác động ngoại mê hoặc khiến người bị mất lương tri của mình.

Ta cho rằng, tiền tài chính là Vạn Ác Chi Nguyên.

Đầu tiên, tiền tài có thể dùng để tiến hành trao đổi tất cả mọi thứ, nó có quyền lực vô hạn, bởi vậy nó có thể làm dậy lên tham vọng của con người.

Thứ hai, không những tiền tài có thể trao đổi tất cả các vật phẩm, hơn nữa nó còn có thể trao đổi được cả những thứ không phải là vật phẩm hữu hình, không chỉ là vật tượng trưng của vật chất, càng là trở thành giá trị để đánh bạc, mua chuộc quyền lực, địa vị cũng có thể dùng tiền để mua, trình tiết, danh dự cũng có thể bán công khai, nhân tính, tôn nghiêm cũng bị treo giá, thậm chí Thiên Lý, lương tâm cũng bị đồng tiền chi phối.

Thứ ba, mọi người đã quá sùng bái đồng tiền tài, ở trên thực tế, mọi người cho rằng tiền tài tương đương với Thượng Đế, bởi vì tiền tài, mọi người đã lạc lối với những ham muốn hưởng thụ vật chất, hay là bởi vì tiền tài, mọi người đánh mất lương tri lúc nào cũng không biết.

Shakespeare đã sớm nói rõ, tiền tài có thể khiến đen biến thành bạch, xấu biến thành xinh đẹp, sai biến thành đúng, thấp hèn biến thành tôn quý. Chính bởi vì tiền tài có như thế lẫn lộn phải trái, điên đảo Càn Khôn, có sức mạnh vô biên, nó mới trở thành tội chi nguyên, vì lẽ đó ta cho rằng, kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên."

Mặc dù đây là chuyên ngành Anh ngữ, nhưng năng lực Anh văn của mọi người vẫn không có đạt đến trình độ nhất định, không hoàn toàn nghe hiểu toàn bộ, có điều Hoàng Nhượng Nhiên sau khi nói xong, nói lại một lần bằng Hán ngữ, toàn bộ phòng học đều bị thuyết phục bởi các diễn giải đầy căn cứ, còn lợi dụng danh ngôn danh nhân để trình bày và phân tích.

"Không hổ là lớp trưởng, thật sự nói quá tốt."

"Lớp trưởng nói rất đúng, tiền tài chính là Vạn Ác Chi Nguyên."

"Ừ, nhân chi sơ tính bổn thiện, chỉ có ngoại tại dụ nhân, mới có thể khiến người sa đọa phạm tội, mà tiền tài chính là căn nguyên."

Trong lúc nhất thời, cả lớp người đều ủng hộ Hoàng Nhượng Nhiên.

"Cái miệng của Nhượng Nhiên thật sự rất tốt!" Sở Nguyệt bấu cái miệng nhỏ nhắn nói.

"Đúng vậy a, bằng không Sở tiểu thư của chúng ta cũng không cam tâm tình nguyện đem vị trí trưởng lớp tặng cho nàng." Bạch Lăng gật gù, biểu thị tán thành.

Sở Nguyệt liếc nàng một cái: "Cái miệng của người nói nhiều quá rồi đó."

Bạch Lăng lè lưỡi cười đáng yêu, không nói nữa.

Chu Tiểu Phi và Đinh Khải nhìn Tiểu Lạc, bọn họ luôn có cảm giác Tiểu Lạc sẽ đứng lên phản bác Hoàng Nhượng Nhiên, bọn họ không tin Tiểu Lạc thật có thể nuốt trôi một bụng đầy tức khí vừa nãy.

Nhưng bọn họ đều cảm thấy ý kiến của Hoàng Nhượng Nhiên không có bất kỳ lỗ thủng nào, không chê vào đâu được, thậm chí còn rất hoàn mỹ, nghe xong Hoàng Nhượng Nhiên nói, thậm chí những người đi ngủ cũng nằm mơ thấy tiền coi tiền như bảo bối cũng như bị tẩy não, kiên định tán đồng kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, nếu như Tiểu Lạc đứng lên phản bác, sợ chỉ có thể gây chuyện cười, căn bản là nói không lại Hoàng Nhượng Nhiên, đây cũng không phải là điều bọn họ muốn nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Sức mạnh Ngôn ngữ

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lúc Tiểu Lạc lúc đứng lên, Chu Tiểu Phi và Đinh Khải ngơ ngác mở to hai mắt: "Đến rồi đến rồi, Lạc ca quả nhiên muốn cùng lớp trưởng Nhược Nhiên cứng đối cứng rồi."

Lúc bọn hắn muốn ngăn cản thì đã không kịp, Tiểu Lạc dùng Anh ngữ trần thuật quan điểm của mình: "Ta cho rằng tiền tài không phải vạn ác chi nguyên!!!"

Từng chữ mạnh mẽ, rõ ràng lọt vào tai.

Lời vừa nói ra, trong phòng học lập tức không có một tiếng động.

Năm mươi, sáu mươi người của căn phòng, tất cả đều dùng ánh mắt kinh dị nhìn Tiểu Lạc.

Một giây đồng hồ.....

Hai giây đồng hồ.....

Ba giây đồng hồ.....

Rốt cục, một người nữ sinh đứng lên thể hiện sự bất bình vì Hoàng Nhược Nhiên: "Tiểu Lạc, ngươi đến cùng muốn làm gì, Nhược Nhiên lớp trưởng nói cái gì ngươi liền phản đối cái đó là sao, ngươi có biết hay không chính mình có bao nhiêu cân lượng?"

Sau đó, nữ sinh khác có quan hệ thân thiết với Hoàng Nhược Nhiên cũng ngồi không yên, dồn dập chầm chọc.

"Nếu chỉ nói ngược lại thì ai không biết, ta có thể nói mặt trời bay vòng quanh Trái đất đấy."

"Ăn nói ba hoa, có bản lĩnh thì thuyết phục chúng ta đi."

"Tiểu Lạc, phẩm chất người này quá kém, Nhược Nhiên lớp trưởng chỉ khiển trách ngươi một câu sao, sao lại thù dai như vậy?"

Không ngừng cùng Hoàng Nhược Nhiên quan hệ thân thiết nữ sinh cảm thấy Tiểu Lạc nhân phẩm hạ thấp, những nữ sinh khác vào lúc này cũng là cảm thấy Tiểu Lạc bị các nàng nữ sinh cũng còn nhỏ hơn bụng ruột gà, An Lạc Lạc muốn vì là Tiểu Lạc nói lên vài câu, cuối cùng là không có mở miệng.

Chu Tiểu Phi vỗ một cái vào trán của mình: "Xong, Lạc ca chọc giận quá nhiều người rồi!"

Đinh Khải cũng cười khò, bọn họ vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Tiểu Lạc lại cương mãnh như thế, dĩ nhiên thật sự dám đối nghịch với Nhược Nhiên, một người ưu tú toàn tài.

Sở Nguyệt và Bạch Lăng nhìn Tiểu Lạc với ánh mắt thương cảm.

"Lời nói của Nhược Nhiên căn bản không có lỗ hổng nào, người này thật là cái gì cũng dám nói a." Bạch Lăng thở dài một tiếng.

Sở Nguyệt không phản đối, chớp chớp đôi mắt đẹp: "Ta sớm nói, hắn chính là một gia hỏa chỉ biết lấy lòng mọi người thôi, lần này nhìn hắn như thế nào để giải quyết việc này đây."

Hoàng Nhược Nhiên căm ghét nhìn Tiểu Lạc, không nói một lời.

"Mọi người im lặng một chút!"

Chung Mỹ Lệ giáo sư để phòng học yên tĩnh lại, sau đó có chút chờ mong nói với Tiểu Lạc, "Tiểu Lạc, ngươi nói tiền tài không phải Vạn Ác Chi Nguyên, vậy ngươi có thể phản bác lý luận của Nhược Nhiên không?"

Tiểu Lạc không phải bụng dạ hẹp hòi, mà là thật sự cảm thấy kim tiền phong phái là Vạn Ác Chi Nguyên, hơn nữa nếu là quan điểm của Hoàng Nhược Nhiên thì hắn rất tình nguyện dùng hết sức mà lật ngược nó lại.

Không nhanh không chậm nói: "Ta chỉ có bốn cái nghi vấn, số một, trên thế giới có tới hàng ngàn, hàng vạn tội ác, lẽ nào tất cả tội ác là do tiền mà có? Kẻ cướp giết người phóng hỏa có lẽ là vì tiền, nhưng bạo lực gia đình, ngược đãi nhi đồng, thậm chí là phân biệt chủng tộc mà đồ sát nhau cũng vì tiền mà có hay sao?"

Thứ hai, tiền tài có phải là cội nguồn của tội ác, chúng ta không cách nào xác định nó là khởi nguồn của tội ác được, nhà độc tài có thể vì tiền mà làm việc ác, nhưng cái khó là không thể đưa các tội ác liên quan tới quyền thế, địa vị vào trong được? Có thể thấy, nếu như đem tiền tài làm Vạn Ác Chi Nguyên, là vơ đũa cả nắm.

Thứ ba, Triết Học Gia Sartre có nói, con người có tự do ý chí, con người có lựa chọn quyền lực, bởi vậy con người nhất định phải chịu trách nhiệm cho các hành vi của mình làm ra, nếu đem hết thảy tội ác quy về tiền tài, nếu nói như bên trên thì sẽ thành con người không có tự do ý chí?

Thứ tư, nếu như tiền tài đúng là Vạn Ác Chi Nguyên, vậy tại sao có người lại dùng Vạn Ác Chi Nguyên để làm việc thiện? Vấn Xuyen động đất, Hoa quốc cả nước trên dưới trên dưới một lòng, rất nhiều nhân sĩ giúp tiền, vì đi cứu tế khu vực thiên tai, nếu như tiền tài thực sự là Vạn Ác Chi Nguyên, như vậy đến cùng cái Vạn Ác Chi Nguyên này làm sao kết ra thiện hạnh?"

Tiểu Lạc sau khi nói xong, cũng dùng Hán ngữ trần thuật một lần.

Hắn vừa dứt lời, toàn bộ phòng học lần thứ hai yên tĩnh lại, yên lặng như tờ, phảng phất như âm thanh một cái châm roi trên mặt đất cũng có thể nghe được.

Mỗi người cũng không dám tin, Tiểu Lạc lại thật sự phản bác nổi lý luận của Hoàng Nhựt Nhiên, căn bản không phải ăn nói ba hoa lung tung, bốn cái nghi vấn, chữ chữ châu ngọc, giống như là bốn trọng quyền, đem quan điểm kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên đánh nát trong nháy mắt, Logic mạnh mẽ, làm mọi người thần phục.

Mấy nữ sinh trước vì bất bình giúp cho Hoàng Nhựt Nhiên cũng phải kinh ngạc thất sắc, các nàng cũng không nghĩ tới Tiểu Lạc có thể liệt kê ra bốn cái nghi vấn, hơn nữa các nàng cũng không tìm được bất kỳ lời nào đến tiến hành phản bác.

"Cái tên này rất tốt đó, lại để ta bắt ngờ." Sở Nguyệt kinh ngạc nói.

"Đúng vậy a, không chỉ có khẩu âm Anh ngữ rất tốt, khẩu tài cũng là nhất lưu, không phân cao thấp cùng Nhựt Nhiên, xem ra hôm nay sẽ có một hồi đặc sắc tranh tài." Bạch Lăng kinh ngạc nói.

Mà hai người Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải cũng trở mắt ngoác mồm, dùng một ánh mắt ngược nhìn Tiểu Lạc, đến nửa ngày Chu Tiểu Phi mới phản ứng được, vỗ đùi: "Ta X, đầu óc Lạc ca lớn lên như thế nào vậy, quá cường đại đi!"

Chung Mỹ Lệ nhìn Tiểu Lạc với cặp mắt khác xưa, nàng phát hiện, cái học sinh Tiểu Lạc mới này không giống với Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải là người không có học văn ngu ngơ sống qua ngày.

Lúc này, Hoàng Nhựt Nhiên đứng lên, cười lạnh nói: "Của bốn cái vấn đề này xác thực rất tốt, đáng tiếc tiền đề đều sai rồi. trong《Tứ Hải》, chữ ‘vạn’ xưa nay không có nghĩa là ‘tất cả’, ta làm một ví dụ, chúng ta nói một người đã trải qua thiên tân vạn khổ, có phải nói là hắn đã trải qua tất cả cực khổ đâu, điều này có phải không.

‘vạn’ là chỉ ‘tất cả’? Đương nhiên không phải, kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, tiền tài có thể sản sinh số sở, hơn nữa có rất nhiều loại tà ác. Điểm này, lịch sử đã có thể chứng minh.

Năm đó, đế quốc La Mã hùng cứ một phương, chinh phục khắp nơi mang đến vinh quang cho đế quốc, cũng mang của cải kéo đến cuộn cuộn không ngừng. Nhưng rất nhanh, người La Mã liền khuất phục dưới tiền tài, mê muội trong ca hát và sắc đẹp, cho nên từ đó đế quốc La Mã dần dần mục nát và sụp đổ.

Thời Trung Cổ, Thiên Chúa Giáo đồ đã từng lấy sự trong sạch của mình làm kiêu ngạo, thế nhưng ma lực tiền tài rốt cục vẫn đột phá đạo đức tín ngưỡng, vì tiền, Giáo Hoàng John đời thứ 22 lại công khai đắc tội với cả thế giới lập lên một bảng giá tội ác, phạm vào trộm cắp chỉ cần ba kim tệ là có thể không bị trừng phạt, phạm vào gian, dâm chỉ cần năm kim tệ là có thể vô tội, mặc dù giết người cũng chỉ cần bảy, tám kim tệ là có thể bảo đảm linh hồn của người lên Thiên đường.

Tiền tài làm một quốc gia cỏ tồn tại mấy ngàn năm văn minh sụp đổ hủ bại, chẳng lẽ không thể nói kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên? Hoa quốc Cổ Ngữ có nói: ‘lấy sử làm gương, có thể biết hưng suy’, tiền tài đã sinh ra nhiều tội ác như vậy, nếu như nói tiền tài còn không phải Vạn Ác Chi Nguyên, vậy cái gì mới phải Vạn Ác Chi Nguyên?"

Hoàng Nhựt Nhiên lời nói, giống như là từng viên quả bom nổ tung trong đầu mọi người.

Mọi người vốn cho bốn cái nghi vấn của Tiểu Lạc là tứ cực, thế nhưng Hoàng Nhựt Nhiên lại trích dẫn trong《Tứ Hải》để giải thích chữ "Vạn", liên lật đổ bốn cái nghi vấn của Tiểu Lạc, mọi người bị khẩu tài của Hoàng Nhựt Nhiên cùng với tri thức thật to lớn của nàng toàn diện chinh phục.

Sức mạnh ngôn ngữ, mọi người đột nhiên cảm giác bóng người Hoàng Nhựt Nhiên vô cùng to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Sự đả kích trí mạng

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

"Nhược Nhiên nói đúng, tiền tài nhất định là Vạn Ác Chi Nguyên!"

"Vạn" cũng không phải là 'tất cả', nếu như không hiểu, vậy thì đi lật 《 Từ Hải 》 ra mà coi."

"Tiểu Lạc, lúc này nhìn ngươi làm sao phản bác."

Các nữ sinh quan hệ thân thiết cùng Hoàng Nhược Nhiên nhiệt liệt vỗ tay, biểu đạt ủng hộ với Hoàng Nhược Nhiên ờ, thể hiện địch ý với Tiểu Lạc.

Hoàng Nhược Nhiên lẳng lẳng nhìn Tiểu Lạc, trong ánh mắt tràn đầy địch ý.

Tiểu Lạc nhìn nàng, khẽ cười thành tiếng nói: "Một hạt quả táo, mặc kệ cắt như thế nào đi nữa, chung quy cũng chỉ có là một hạt táo. Hoàng Nhược Nhiên đồng học liệt kê ra rất nhiều loại 'ác', nhưng thực cũng chỉ là một loại, đó chính là tham tiền. Mà 'vạn ác' chỉ có một loại tham tiền thôi sao? Đáp án quá rõ ràng phải không.

Ngươi nói 'vạn' không phải là 'tất cả', không phải là 'toàn bộ', vậy ta muốn hỏi một chút, ngày hôm nay ta nói 'ngươi tuyệt đối không thể đồng ý lập trường của ta' có phải là nói ngươi phần lớn thời điểm không đồng ý, tình cờ có thể đồng ý đây? Đáp án đương nhiên là phủ định, vì lẽ đó chữ 'vạn' ở đây chính là đại diện cho 'tất cả'."

"Ta ngắt, ccmn!"

Chu Tiểu Phi không nhịn được mắng một tiếng thô tục, bởi vì phản bác của Tiểu Lạc quá mạnh mẽ, khiến người ta dù có muốn tin nhiệm quan điểm của Hoàng Nhược Nhiên cũng không được, nếu như so sách quan điểm của Hoàng Nhược Nhiên là cuồng phong mưa rào, vậy quan điểm của Tiểu Lạc là sóng to gió lớn, toàn bộ thế giới đều rung chuyển dưới sức mạnh ngôn ngữ này.

Những người khác đều dựng lên lỗ tai, các nàng phát hiện không chỉ Hoàng Nhược Nhiên có năng lực Anh ngữ rất tốt, Tiểu Lạc cũng tương đương khá tốt, hai người có trình độ ngôn ngữ thật là nghịch thiên.

Trên mặt Tiểu Lạc vẫn duy trì một nụ cười nhẹ nhàng, tiếp tục nói: "Tiền tài không cách nào là cội nguồn của tất cả ác trên thế gian, căn cứ nghiên cứu nhân loại học, hình thái của cái ác chủ yếu chia làm tứ đại loại, mà trong đó có Tam đại loại hoàn toàn không có quan hệ tới tiền, một loại còn lại, chính là tham tiền.

Ta hiện tại không nói tham tiền, ta nói liệt kê một chút các sự kiện tội ác khác vậy, năm 1995, tại trạm xe lửa Đông Kinh phát sinh sự kiện khí độc, dẫn tới mười hai người tử vong, hơn năm ngàn người phải vào bệnh viện đa khoa trị liệu. Còn thời điểm Thập Tự Quân đồng chinh, không chỉ là người trưởng thành bị hại, rất nhiều người vô tội, phụ nhân tay không tác sát cùng đứa nhỏ trốn ở trong giáo đường, cũng bị thiêu sống.

Loại đồ máu thương vong này chiếm số lượng nhiều nhất, người chết cũng nhiều nhất, chẳng lẽ nó không được gọi là 'vạn ác'? Nếu như nói là 'vạn ác', vậy những điều này có quan hệ với tiền tài không?

Ngô Tam Quế đề Thanh bình nhập quan, hẳn vì Trần Viên Viên, mà không phải vì Dollar. Quảng thời gian trước trên tin tức có nói có một cuồng Đại Hán, bởi vì bạn gái hắn kết hôn với người khác, kết quả hắn liền đem bạn gái của hắn phân thủy 13 đoạn, cái ác đạo này bởi vì nội tâm cừ hận của hắn, hay là bạn gái của hắn không có cho hắn lệ phí chia tay?

Các loại ví dụ trên có thể cho thấy, tiền tài không phải là nguyên nhân của tất cả tội ác, vì lẽ đó ta cho rằng, tiền tài không phải Vạn Ác Chi Nguyên, chí ít nó cũng không có liên qua gì với nhiều loại tội ác!"

Cả lớp nghe được hít vào một hơi, loại thủ pháp phản bác này thật sự là quá mạnh mẽ, đâm thẳng vào quan điểm của Hoàng Nhược Nhiên.

Trong mắt Chung Mỹ Lệ hiện lên một nét kinh hi, khóa của nàng bao nhiêu năm không náo nhiệt như thế này, tên Tiểu Lạc mới tới này, không chỉ đem lớp học của nàng đẩy tới cao trào xưa nay chưa từng có, càng làm cho nàng hưng phấn lên, nàng chưa từng nghĩ tới, mình tung ra một đề tài, lại có thể gọi ra một trận quyết đấu ngôn ngữ kịch liệt như vậy.

Hoàng Nhược Nhiên lúc này nói chuyện, trực diện Tiểu Lạc nghi vấn: "Ngươi nói vấn đề thứ nhất trên bản chất đều là tà, nhưng có một vấn đề, trong sự kiện ngạt hơi trong trạm tàu điện ngầm, là do một tay Shoko Asahara bày ra, hẳn là người sáng lập, hắn bán một chén nước tắm giá 5 vạn Nhật nguyên, một gói mì giá 3 vạn nhật nguyên, tuy miệng hắn không nói, nhưng trong lòng hắn nghĩ cái gì, không phải là vì tiền?

Nếu như Ngô Tam Quế đứng là vì Trần Viên Viên, hẳn có thể lặng lẽ nhập quan sau khi làm Văn Nam vương, Trần Viên Viên cũng tới tay, vậy tại sao hắn còn muốn quan cao lộc dày, trong lòng còn không thỏa mãn, còn muốn làm Hoàng đế? Vẫn là vì tiền.

Người Trung Quốc nói mối thù giết cha đoạt vợ, nhưng bây giờ có người có thể bán vợ vì tiền, có tiền có thể bán cha của mình, cái này có phải là cừ hận không? Tất cả đều là do tiền mà gây nên.

Ngươi mới vừa nói, 'tuyệt đối không thể - vạn vạn bất khả' là 'tất cả', vậy ngươi làm, trong 'tuyệt đối không thể' chữ 'vạn' là một trạng từ, mà chúng ta ngày hôm nay nói 'Vạn Ác Chi Nguyên' chữ 'vạn' là một tính từ, ngươi đem trạng từ cùng tính từ ra suy luận, đây là ông nói gà bà nói vịt mà?

Balzac đã từng nói: tiền tài không chỗ nào không thể thâm thấu, nó đã khống chế pháp luật, đã khống chế chính trị, đã khống chế kinh tế, đã khống chế đạo đức, thời điểm khi tất cả của chúng ta bị tiền tài khống chế, chúng ta sẽ đi theo con đường nào?

Vì lẽ đó ta mới có quan điểm, kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên!"

Toàn bộ phòng học lần thứ hai rơi vào một mảnh tĩnh mịch, miệng lưỡi sắc bén như đao kiếm, nơi này tuy không có khói thuốc súng, nhưng muốn kịch liệt hơn so với chiến trường, không thấy máu quyết không dừng.

Mỗi người, đều nín thở, bị cuộc đối kháng của Hoàng Nhượng Nhiên và Tiểu Lạc làm cho chấn động thật sâu, chữ chữ châu ngọc, trực diện đối chiến cùng đối phương, trích dẫn sự kiện nước ngoài, danh ngôn của danh nhân, tri thức phải rộng lớn tới mức độ nào, làm cho các nàng trở nên động dung, bóng người của Hoàng Nhượng Nhiên cùng Tiểu Lạc giờ khắc này giống như là hai toà núi lớn, đứng lặng ở trước mặt các nàng.

Tiểu Lạc cười cợt, lạnh nhạt nói: "vạn' không chỉ là một danh từ, vẫn là một cái tính từ, cái gì gọi là sách lược vẹn toàn, không có sơ hở nào? Cái gì gọi là lực vạn vật hấp dẫn, vạn vật chi linh đây? Những này cái 'vạn' này chẳng lẽ không phải là toàn bộ, chẳng lẽ là ngoại lệ?"

《Tứ Hải》 xác thực rất có quyền uy, thế nhưng chỉ nhìn chữ 'vạn', không nhìn bốn chữ 'Vạn Ác Chi Nguyên' này, có phải là cắt câu lấy nghĩa, lạc đề không? Còn có, mọi người đề tay lên ngực tự hỏi, người thật không có bản tính tà ác, tất cả đều là bởi vì tiền tài mà bị lôi kéo? Người bản thân tham lam, bản thân thú tính là từ đâu tới?

Nếu như kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, vậy ở lúc tiền tài chưa được phát minh ra, các loại thú tính cùng tham lam nó ở đâu ra? Vì lẽ đó, đến tột cùng tham dục ác niệm của nhân loại là Vạn Ác Chi Nguyên, hay kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, cái này còn cần ta nói tiếp không?"

Một phen tự thuật, trùng kích linh hồn tất cả mọi người.

Đây không thể nghi ngờ là sự đả kích trí mạng. Đúng vậy a, thời điểm tiền tài còn không có sinh ra, lẽ nào không có cái ác?

Không có cách nào giải thích, không có cách nào phản bác, hoàn toàn chính là một cái bẫy chết!

Hoàng Nhượng Nhiên nhất thời nói không ra lời, coi như là nàng, vào lúc này cũng không thể phản bác luận điểm của Tiểu Lạc, nàng chỉ cắn chặt hàm răng, không cam lòng nhìn Tiểu Lạc.

Ai thua ai thắng, lúc này đã thấy hiểu rồi!

Mọi người hoàn toàn bị Tiểu Lạc thuyết phục, đặc biệt là quan điểm cuối cùng, quả thực là mắng tính chất phá hủy, nghiền ép.

Nữ sinh lúc trước nói một câu châm chọc Tiểu Lạc bay giờ cũng không nói được gì, năng lực tổ chức ngôn ngữ của Tiểu Lạc, cùng với năng lực Anh ngữ đều là nhất lưu, ưu tú như thế, nếu các nàng vẫn cười nhạo nhân gia là ăn nói ba hoa, không biết mình có bao nhiêu cân lượng, hiện tại mới hoàn toàn tỉnh ngộ, nguyên lai các nàng càng là đóng nhân vật vai hề!

Không khỏi cảm thấy mặt nóng ran, cũng không dám ngẩng đầu nhìn thẳng Tiểu Lạc ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Sốc đào hoa

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chương tan học vang lên, Chung Mỹ Lệ giáo viên hướng dẫn của chuyên ngành Anh ngữ chuyên ngành có cảm giác chưa thỏa mãn, trận quyết đấu của Hoàng Nhượng Nhiên cùng Tiểu Lạc thật sự quá đặc sắc, bọn họ không chỉ có cho mọi người thấy trình độ siêu cường về khẩu âm Anh ngữ khẩu âm, cùng tư duy lô-gích siêu việt, còn biểu hiện ra mức độ sâu rộng của tri thức, làm cho người ta đặc biệt bị cuốn hút một cách.

"Cuộc biện luận của Nhượng Nhiên cùng Tiểu Lạc phi thường thú vị, mọi người sau giờ học có thể lấy làm gương học tập, cho tới nay tiền tài rốt cuộc có phải là Vạn Ác Chi Nguyên hay không, đây là một đề tài tranh luận mãi cho tới nay chưa có kết."

Chung Mỹ Lệ làm một cái tổng kết, đồng thời cũng cho Hoàng Nhượng Nhiên một nấc thang đi xuống, lời nói này có thể nói nàng tán thành lời giải thích kim tiền là Vạn Ác Chi Nguyên, cũng có thể nói không tán thành, chiếu cố cảm thụ của hai người, "Được rồi các bạn học, bài học hôm nay liền lên tới đây, chúng ta tan học gặp lại sau."

Nói xong, thu lại bản bút ký cùng tài liệu giảng dạy, chậm rãi hướng của phòng học đi ra ngoài.

Vừa ra đến trước cửa, nàng đặc biệt đưa mắt nhìn Tiểu Lạc, trong ánh mắt không hề che giấu sự tán thưởng, nàng không nghĩ tới, người học sinh mới tới này, có bản lĩnh cùng tri thức tổ đường lớn tới như vậy, đây đối với một năm hai học sinh mà nói, là phi thường đáng quý.

Lúc Chung Mỹ Lệ rời đi, trong phòng học lập tức trở lên náo nhiệt.

"Lạc ca, từ đây ngươi chính là thần tượng của ta rồi." Chu Tiểu Phi vỗ ngực nói.

Đinh Khải cười ha ha, nói móc nói: "Là nôn mửa rất đúng giống chứ?"

"Kẻ ngốc ngươi muốn ăn đòn có phải không, có tin ta hay không đem lông phía dưới của ngươi nhổ sạch." Chu Tiểu Phi trên mặt xuất hiện một vết hắc khí.

Lúc này, An Lạc Lạc vốc người nhỏ nhắn đáng yêu, trên khuôn mặt nở nụ cười rồi chỗ ngồi đi tới, hứng thú búng búng tới trước mặt Tiểu Lạc, trên mặt thể hiện sự sùng bái nói: "Lạc thần, ngươi thực sự là đẹp trai tới chết người, ta đặc biệt đặc biệt ngưỡng mộ ngươi."

Nàng bận một áo dài tay màu trắng, phối hợp một cái quần soóc ngắn màu xanh, một đôi chân trắng nõn nà, khiến người ta có cảm giác thật là đẹp. mái tóc dài đen nhánh khoác hai bên vai, vẻ mặt có chút ôn nhu, một đôi lúm đồng tiền nhỏ trên gò má, khi nàng nở nụ cười, lúm đồng tiền trên gò má như ẩn như hiện, đáng yêu như tiên giáng trần.

Tiểu Lạc không biết nên nói cái gì cho phải, không thể làm gì khác hơn là mỉm cười đáp lễ lại.

"Lạc thần, ngươi làm bạn trai ta đi!" An Lạc Lạc đột nhiên nắm lấy tay Tiểu Lạc, ánh mắt sáng ngời bên trong loè lên sự mong đợi.

Lời này vừa nói ra, thật nhiều ánh mắt trong phòng học lập tức dồn về bên này, hướng về An Lạc Lạc biểu hiện ra địch ý.

"Khặc..... Ho khan một cái....."

Lúc này Tiểu Lạc có cảm giác thụ sủng nhược kinh, mình bị chính mình làm cho sặc một cái, không khỏi bắt đầu ho khan.

Thả tay An Lạc Lạc, cười khổ nói: "Ta hôm qua mới vừa nhận thức với ngươi, làm bạn trai ngươi thật giống không quá thích hợp đâu!"

Hắn hiện tại không khỏi hoài nghi, ngày hôm qua nữ sinh đánh lén nơi nói dối tông đường của hắn, có phải hay không chính là An Lạc Lạc.

Hơn nữa làm cho người ta không thể tiếp thụ được, lại có một nữ sinh trực tiếp hỏi nam sinh có đồng ý làm bạn trai của nàng, nữ sinh thường hay rụt rè cơ mà? Đặc biệt nữ hài tử trước mắt này còn có một tướng mạo rất tốt, Tiểu Lạc càng nghĩ mãi mà không ra, chẳng lẽ cái thời đại này thật sự thay đổi rồi, hắn out rồi hả?

"Phi thường hợp thích hợp, ta rất thích ngươi như vậy vừa đẹp trai lại ưu tú, Lạc thần, ngươi liền đi theo ta đi." An Lạc Lạc lần thứ hai nắm tay Tiểu Lạc.

Đi theo ngươi?

Ta ngất!

Tiểu Lạc thực sự không dám tưởng tượng lời nói lại xuất phát từ trong miệng một cô gái.

"An Lạc Lạc, ngươi có thể hơi rụt rè một chút không?"

Lúc này, Hoàng Nhượng Nhiên thu thập sách vở rồi đi tới, răn dạy một tiếng.

Lớp trưởng lên tiếng, An Lạc Lạc không dám làm càn như vậy nữa, buông tay Tiểu Lạc ra, nhỏ giọng nói với Tiểu Lạc: "Lạc thần, ngươi là của ta, ta muốn trộm ngươi rồi."

Sau khi nói xong, liền nháy mắt với Tiểu Lạc.

Hoàng Nhượng Nhiên lạnh lùng liếc mắt nhìn Tiểu Lạc, không nói một lời, liền rời đi, có thể nhận ra, nàng rất là bất mãn với Tiểu Lạc.

Những nữ sinh khác cũng lần lượt rời đi.

"Lạc ca, số đào hoa của ngươi tới rồi!"

Chu Tiểu Phi hứng thú búng búng nói, "Ta đã từng ta nghĩ sẽ quá đem toàn bộ nữ sinh của chuyên ngành thu vào dưới tay, xây lên một cái hậu cung, nhưng ta tự nhận ra: khả năng của ta là quá thấp, cũng chỉ là YY trong đầu một hồi, căn bản không thực hiện được, Lạc ca ngươi thì lại không giống nhau, một trận biện luận cùng Hoàng Nhượng Nhiên quá đặc sắc, phương tâm của nữ sinh cả lớp sợ bị ngươi bắt mất rồi, muốn người nào, có thể như Hoàng đế lật tám bài là được, khả khả....."

"Chu Tiểu Phi, ngươi đang ở đây nói hươu nói vượn cái gì?"

Một câu chất vấn truyền đến, Chu Tiểu Phi cảm giác lạnh sống lưng, bị người ta mạnh mẽ đập một cước, đang chuẩn bị phát hỏa thì khi xoay người nhìn,

liền đón nhận khuôn mặt của Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng, nhất thời liền im lặng, đã không còn tinh khí.

Liên tục xua tay lúng túng cười nói: "Không nói gì không nói gì, ta đang đùa giỡn với Lạc ca."

Sở Nguyệt mặc kệ hần, trực tiếp nói với Tiểu Lạc: "Tối hôm nay bảy giờ, ở cửa trường học chờ ta, vừa vặn có một party, ta mang người tới tham gia, thuận tiện giới thiệu với ba thành viên trong chiến đội của chúng ta."

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải ước ao ghen tị, có thể gia nhập Chiến đội của Sở Nguyệt, đây chính là điều bọn họ tha thiết ước mơ, kết quả Tiểu Lạc mới tới liền được mời vào, bọn họ thì bị Sở Nguyệt từ chối, người với người quả nhiên là không thể so sánh.

"Người thật giống như không có hỏi ta có đáp ứng hay không muốn gia nhập chiến đội của người đó nha?" Tiểu Lạc lên tiếng nói.

Thái độ này ngạo mạn, để hần thật sự nhịn không được muốn hạ nhục khí của Sở Nguyệt.

Sở Nguyệt sững sờ: "Lẽ nào người không muốn?"

"Có thể có cơ hội thắng lấy một triệu tiền thưởng, tại sao ta lại không gia nhập." Tiểu Lạc cười nói.

Sở Nguyệt buồn bực trong lòng một trận, trừng mắt nói: "Vậy người còn hỏi?"

"Ta đồng ý gia nhập là một chuyện, mà người hỏi ta có muốn gia nhập không lại là một chuyện khác, đây là vấn đề lễ phép tính." Tiểu Lạc nói.

"Xi ~"

Nhìn hần nói chuyện một cách đàng hoàng trịnh trọng, Bạch Lăng đứng một bên không nhịn được cười khê một tiếng, rất nhanh ý thức được không thể cười, liền lập tức ho nhẹ vài tiếng, yên tĩnh lại.

Sở Nguyệt như là bị chọc tức, dùng sức nhất giẫm mặt đất, cắn giận nói: "Người có bệnh a!"

Nàng một cước dẫm nát ngón chân của Chu Tiểu Phi, Chu Tiểu Phi giống như là bị con gì cắn, kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, nhấc chân nhảy liên tục, thân thể không cách nào duy trì được cân bằng, Đinh Khải đưa tay dìu hần, bởi vì hình thể cách xa quá lớn nên kết quả hai người cùng ngã nhào trên đất.

Nếu là mình là một người bảo tiêu, Tiểu Lạc cũng không so đo cùng Sở Nguyệt, mỉm cười nói: "Bảy giờ ta đúng giờ đến cửa trường học."

Nói xong, lập tức rời đi.

Chu Tiểu Phi cùng Đinh Khải lập tức bò dậy, bước nhanh đuổi theo Tiểu Lạc.

"Cái tên này thực sự là....."

Sở Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, ở tại chỗ dậm chân, nàng cảm giác mình rất khó chịu, lại không nghĩ Tiểu Lạc lại khó lắm bắt như vậy.

"Tiểu Lạc thật có tính cách, Sở tiểu thư, người gặp phải khắc tinh rồi." Bạch Lăng hi hi cười nói.

"Hần tính là cái gì khắc tinh."

Sở Nguyệt hừ nhẹ, "Đêm nay ta liền để bọn họ Phú Gia Vĩ giáo huấn hần một chút, nhìn hần sau này còn dám hay không ở trước mặt ta lớn lối như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tham gia vũ hội

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bảy giờ tối, Tiểu Lạc mặc vào một cái màu trắng sơ mi, phối hợp một cái quần đen, tới đứng đợi ở cửa trường học Hoa Vũ.

Chỉ là hần đứng giờ, Sở Nguyệt lại không có đứng giờ như vậy, ở đây đợi chừng nửa giờ, Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng mới xuất hiện.

Hoàn toàn không thèm chú ý Sở Nguyệt đang ngồi trên tay lái của chiếc xe BMW, rất khó chịu nói một câu: "Các người đến muộn!"

"Đi tham gia party, chúng ta đương nhiên phải hảo hảo chuẩn trang phục một hồi mới được, trang phục không cần thời gian sao, còn có, không phải chỉ để người đợi nửa giờ thôi sao, đại nam nhân như người cũng quá nhỏ mọn đi mà." Sở Nguyệt nói, tóc nàng đen như sơn, da thịt Như Ngọc, mặt trái xoan, cái mũi khéo léo thẳng tắp, trong miệng còn ngậm một cái kẹo que, mỹ lệ làm rung động lòng người.

"Nửa giờ có ba mươi phút, ba mươi phút là 1800 giây, kỷ lục nhảy dây trên thế giới cao nhất có ghi chép là một giây đồng hồ đạt bảy lần, dựa theo cái này mà tính toán, 1800 giây, hẳn có thể hoàn thành 12600 lần nhảy dây, một trù nghệ tinh xảo đầu bếp, càng là có thể làm ra một bàn thức ăn ngon,

Một người trên thị trường chứng khoán, 1800 giây đủ khiến hắn điên đảo Càn Khôn, ở trong thị trường chứng khoán nhấc lên mưa to gió lớn, đối với ta mà nói, 1800 giây, có thể để cho ta cùng mới bạn cùng phòng tăng tiến rất nhiều cảm tình, cũng có thể ôn tập xong bài học hôm nay, cũng có thể xem xong một trận bóng NBA.

Ta có nhiều chuyện như vậy có thể làm, bởi vì người không đứng giờ, ta lãng phí một cách vô ích 1800 giây, trong lúc này ta chỉ làm một chuyện, đó chính là như cái cọc gỗ như thế đứng ở chỗ này chờ đợi không có ý nghĩa."

Nghe xong Tiểu Lạc nói, hai người Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng toàn bộ đều bối rối, các nàng không phải tới trễ nửa giờ sao? Hơn nữa nữ sinh đến muộn rất bình thường, Tiểu Lạc đến cùng làm cái quỷ gì, nói một đồng lớn như thế, đem các nàng cảm thấy rất bối rối, thật giống như phạm một cái sai lầm rất lớn.

Thấy Tiểu Lạc còn muốn nói tiếp, Sở Nguyệt vội vàng từ trong túi móc ra hai trăm đồng tiền: "Dừng, ta cho người tiền, mua ba mươi phút của người, được không, 1800 giây, này chu toàn đi?"

"Này còn tạm được!"

Tiểu Lạc Khả sẽ không khách khí với nàng, đưa tay liền đem hai trăm đồng nhét vào trong túi quần, sau đó mở cửa xe chui vào chỗ ngồi phía sau.

Sở Nguyệt giận không chỗ phát tiết, nàng cũng chỉ nói một chút thôi, nào ngờ Tiểu Lạc lại còn thật sự không khách khí lấy đi tiền của nàng, tuy rằng chỉ có hai trăm, nhưng trong lòng lại vô cùng không thoải mái, cảm giác là bị Tiểu Lạc hung hăng gõ cho một cái.

Bạch Lăng nhìn không được bật cười lên, lộ ra hai cái răng khểnh đáng yêu, con mắt hí lại: "Tiểu Lạc, người thật là thú vị!"

"Chỉ cần đầu óc không phải có vấn đề, thì sẽ không chê tiền đúng không!" Tiểu Lạc khề nhượng lông mày, hung hờn trả lời.

"Nhà quê, người chỉ có tiền trong mắt?"

Sở Nguyệt không cam lòng, trong khi lái xe nhìn vào gương chiếu hậu nói một câu, "ngồi yên một chỗ không được lộn xộn, ghế trong xe của ta được bọc da, nếu như làm hỏng, người đền nổi không."

"Xe này của người là BMW thế hệ thứ 3, giá chính thức là 256.000, ba trăm ngàn là có thể mua, chia đều ra, ghế dựa bọc da cũng khoảng hai, ba vạn, ta tuy rằng không đặc biệt giàu có, nhưng chút tiền này vẫn là có thể thường nổi." Tiểu Lạc không nhanh không chậm nói.

"Người....."

Sở Nguyệt cảm giác mình trái tim bị hung hăng quất một cái, cùng người này nói chuyện, nàng cảm giác mình sớm muộn gì cũng sẽ bị bệnh tim.

Một bên Bạch Lăng lòng than thở: "Sở tiểu thư lúc này sợ là thật sự gặp phải khắc tinh!"

Ở bên trong trí nhớ của nàng, Sở Nguyệt chưa bao giờ bị thiệt thòi trong khi nói chuyện, thế nhưng từ khi gặp được Tiểu Lạc, liền bị Tiểu Lạc chọc tức không lời nào để nói, tức giận cũng không làm gì được, nghĩ tới đây, nàng không khỏi đồng tình liếc nhìn người bạn thân của mình.

Sở Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, thầm nói: "Người cứ nói đi, chờ chút nữa nhìn người có thể nói được không!"

Trong xe một đường yên tĩnh, đi tới một biệt thự xa hoa cầu Giang thành.

Xuống xe, Tiểu Lạc liếc nhìn biệt thự rộng lớn phía trước, không khỏi cảm thán có tiền thật là tốt.

"Nhìn cái gì vậy, lại nhìn nữa người cũng không mua nổi biệt thự như vậy, nó hơn 10 triệu đây." Sở Nguyệt đã kích.

"Hóa ra là biệt thự hơn 10 triệu!"

Tiểu Lạc vẽ mặt thành thật nói, "Làm sao cảm giác cây nhỏ một chút, vườn cũng rất nhỏ."

"Nơi này cây đều là nghiêm ngặt tiến hành trồng trọt theo phong thủy, người có hiểu hay không a, không hiểu cũng đừng nói lung tung." Sở Nguyệt thờ phỉ phò nói, nàng cảm giác Tiểu Lạc chính là một cái nhà quê.

Tiểu Lạc không nói, ai bảo hắn là bảo tiêu của người ta đây, mặc dù là bí mật, nhưng vẫn không thay đổi được sự thực mình là một bảo tiêu, vẫn là đừng có trêu chọc đối phương quá đáng làm người ta mất hứng.

"Nguyệt công chúa tới rồi, đi một chút, mau vào, bên trong không ít người đang chờ đây!"

Lúc này, một tên thân mang một thân Âu phục, com lê, nam sinh trang phục phi thường khéo léo ra đón, liếc nhìn Tiểu Lạc, "Vị này chính là Tiểu Lạc huynh đệ đi, Nguyệt công chúa muốn đem người kéo vào chiến đội của chúng ta, hoan nghênh hoan nghênh a."

"Phú Gia Vĩ, là một đội viên trong chiến đội, cũng là chủ nhân biệt thự này." Sở Nguyệt giới thiệu.

Tiểu Lạc lễ phép hướng về Phú Gia Vĩ chào hỏi: "Chào người!"

"Không cần có câu nệ, nếu là thành viên của chiến đội, vậy chúng ta chính là đồng đội là huynh đệ, mau vào đi." Phú Gia Vĩ vô cùng nhiệt tình.

Tiểu Lạc gật gù, cùng Sở Nguyệt, Bạch Lăng cùng đi vào biệt thự.

Nếu nói Party, kỳ thực chính là con nhà giàu có chút tiền không chỗ tiêu, mời bằng hữu đến ăn uống rồi tổ chức nhảy múa. Vũ hội tổ chức ở bãi cỏ bên bể bơi của biệt thự, nơi đó đã tụ tập không ít tuấn nam mỹ nữ.

"Nguyệt công chúa, Bạch Lăng!"

Nương theo hai cái âm thanh kích động, hai cô bé để chén rượu xuống chạy vội tới, thổi lên một làn gió thơm.

Tiểu Lạc tinh tế đánh giá hai người một chút, dáng dấp rất đẹp, vóc người cao gầy, tuy nói không có loại khí chất thanh thuần bạch khiết của Sở Nguyệt, nhưng cũng đủ để khiến nam nhân dâng lên vô số dục vọng ngấm vu vạ.

"Các người làm sao đem mình uống đến say khướt?" Sở Nguyệt nghe thấy được một luồng mùi rượu, nhăn mũi bất mãn nói.

"Yên tâm đi, uống như thế điểm căn bản là say không được, coi như say rồi, cũng có thể ở nơi này qua đêm, ngược lại nhà hắc phòng trống còn nhiều mà, ta nói rất đúng đi Gia Vĩ?" Một người nữ hài trong đó nói.

Phú Gia Vĩ vội vàng gật đầu: "Ta chỗ này không có gì nhiều, chỉ có đặc biệt nhiều phòng trống!"

"Người cứ đặc ý đi."

Nữ hài oán trách một câu, lúc này chú ý tới Tiểu Lạc, "Ồ, Nguyệt công chúa, hắc chính là Tiểu Lạc phải không?"

Sở Nguyệt gật đầu: "Ừ."

"Người mạnh khỏe, ta tên Phương Thục Lan, là thành viên chiến đội của Nguyệt công chúa, rất hân hạnh được biết người!" Nữ hài đưa tay ra.

"Ta tên Diệp Oánh Oánh, cũng là thành viên chiến đội của Nguyệt công chúa." Một cô bé khác cũng giới thiệu mình.

"Các người khỏe!"

Tiểu Lạc bắt tay với từng nàng, vừa chạm liền tách ra, không có bất kỳ lưu luyến, cử chỉ vô cùng khéo léo.

"Nghe nói người phát minh cách lên trang bị mới cho Rammus, đội hình đối phương toàng AD, người ở trong mười mấy phút là có thể 1 đấu 5, có cơ hội chúng ta đi đấu một hồi." Phương Thục Lan đây chờ mong nói.

"Được, sẽ có cơ hội." Tiểu Lạc mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Bị nhắm vào

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trải qua một hồi làm quen, Tiểu Lạc đối với nhóm người Phú Gia Vĩ đã có chút nhận thức, đều là tử nữ nhà giàu giống Sở Nguyệt, hơn nữa cũng là sinh viên trường Đại Học, chỉ có điều không phải ở Hoa Vũ, mà là cách Hoa Vũ hơi xa một chút là Đại Học Hoa Trung.

Khi biết được Tiểu Lạc đến từ một gia đình nông dân, Phú Gia Vĩ với Phương Thục Lan cùng Diệp Oánh Oánh rất nhanh mất đi hứng thú với hắn, sự nhiệt tình tức rơi xuống nhanh chóng, liên lôi kéo Sở Nguyệt cùng Bạch Lăng đi tới uống rượu và tán gẫu với bằng hữu của hắn.

Tôi tham gia vũ hội, cũng đều là con nhà giàu trong Giang thành, ở đây toàn là người quen biết nhau.

Tiểu Lạc không quen biết ai đứng một mình, một mình ăn đồ ăn.

Không có ăn com tối, lúc này cái bụng đã đưa ra kháng nghị, hần ngồi xuống trước bàn xếp đầy các loại điểm tâm và hoa quả, thả ra cái bụng liền ăn, đừng nói, mùi vị cũng không tệ lắm, hần ăn liền đừng không được.

Xa xa, Sở Nguyệt, Phú Gia Vi đang nhìn về phía bên này.

"Nguyệt công chúa, ngươi làm sao đem người như vậy kéo vào chiến đội của chúng ta hả? Ngươi xem tướng hần ăn, rất thô lỗ, không có chút nào văn nhã, có hần ở trong chiến đội của chúng ta, tất cả hình tượng đều sẽ bị hạ thấp." Diệp Oánh Oánh nói, trong mắt tràn đầy căm ghét đối với Tiểu Lạc.

"Chúng ta đều là người trong một cấp bậc, hần một tiểu tử nghèo nào có tư cách kết bạn cùng chúng ta, nếu như bị người khác biết, mọi người nhất định sẽ châm biếm chúng ta." Phương Thục Lan cũng nói phụ họa.

Làm ông chủ, Phú Gia Vi không có bất kỳ phát biểu đánh giá nào, mà là lẳng lẳng nhìn Sở Nguyệt, Sở Nguyệt nêu không tỏ thái độ trước, hần chắc chắn sẽ không đánh giá bằng hữu Sở Nguyệt mang đến, tuy rằng trong lòng hần đồng dạng cảm thấy Tiểu Lạc không đủ phân lượng để tới đây.

Bạch Lăng vì Tiểu Lạc can thiệp nói: "Tướng ăn của hần làm sao vậy, ta cảm thấy rất tốt, có thể ăn là phúc không biết sao? Còn có, nhà ta điều kiện kinh tế cũng không dư dả, theo các ngươi nói như vậy, ta cũng không nên xuất hiện ở đây rồi hả?"

"Bạch Lăng, ngươi là bạn thân của Nguyệt công chúa, làm sao có thể so với hần." Diệp Oánh Oánh nói.

"Chính là, hần là hần, ngươi là ngươi, hần làm sao có thể với so với ngươi, ngươi xem hần ăn đồ ăn, ăn như hùm như sói, lại như phạm nhân mới từ trong lao thả ra, một điểm giáo dưỡng đều không có." Phương Thục Lan lạnh lùng nói.

Xem mặt mũi của Sở Nguyệt, Bạch Lăng không muốn nói nhiều, đỡ phải ảnh hưởng cảm tình trong nhà, chỉ là nàng cũng là gia đình bình thường, nàng cảm thấy những người này có thái độ đối xử với Tiểu Lạc thật là có chút quá mức.

"Cái gì vòng trong vòng ngoài, sao ta chưa từng nghe nói, Tiểu Lạc là ta mang đến, các ngươi như thế chửi bới hần là muốn làm cho ta khó xử sao?"

Sở Nguyệt liền lên tiếng, nàng tuy là con gia đình giàu có, nhưng là rất phản cảm với cách đối nhân xử thế của những người khác, bằng không nàng cũng sẽ không làm bằng hữu với Bạch Lăng.

Phương Thục Lan cùng Diệp Oánh Oánh khá là lúng túng, nhìn nhau, cười khổ một tiếng, các nàng không nghĩ tới phản ứng của Sở Nguyệt sẽ lớn như vậy, vì một tiểu tử nghèo mà chỉ trích các nàng.

Phú Gia Vi cười ha ha, phá vỡ bầu không khí lung túng này: "Nguyệt công chúa nói rất đúng, mọi người đều là học sinh, cái gì vòng trong vòng ngoài, cũng là đồng đội của nhau, Oánh Oánh, Phương Thục Lan, các ngươi nếu như lại nói Tiểu Lạc như vậy, ta cần phải phê bình các ngươi mấy câu."

"Là chúng ta nói sai, Nguyệt công chúa đừng nóng giận ha."

"Đúng đúng đúng, chúng ta cũng là thuận miệng vừa nói như thế, không thể coi là thật."

Diệp Oánh Oánh cùng Phương Thục Lan trở mặt trở nết rất nhanh, không đáng vì một tiểu tử nghèo cùng Sở Nguyệt nào không vui.

"Ta lại không tức giận với các ngươi, không cần phải xin lỗi."

Sở Nguyệt mắt căm giận liếc nhìn Tiểu Lạc, "Lần này dẫn hần đến, thứ nhất là để cho các ngươi quen biết một chút, hai cũng là để cho các ngươi thay ta giáo huấn hần một chút, không để hần ở trước mặt ta lớn lối như vậy nữa."

"Nha?"

Phú Gia Vi, Phương Thục Lan cùng Diệp Oánh Oánh nhìn nhau, nhất thời nổi lên sự hứng thú nồng hậu.

Sở Nguyệt hướng bọn họ vẫy tay, bốn người liền ghé vào, nhỏ giọng thương lượng sách lược để Tiểu Lạc xấu mặt.

Bạch Lăng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, hướng Tiểu Lạc ném một ánh mắt đồng tình.

.....

Âm nhạc chậm rãi vang lên, tham gia vũ hội các tuần nam nữ thả xuống chén rượu trong tay, nắm tay nhau, đồng thời đi tới sàn nhảy nhảy lên điệu múa xã giao. Nếu nói điệu múa xã giao, cũng chính là một nam một nữ, đỡ eo cái lót lưng, nhẹ nhàng đung đưa thân thể, mặt đối mặt làm như tình nhân nhìn nhau thâm tình xoay chậm chậm.

"Những người này thật là nhân tình nhã trí!"

Tiểu Lạc đem một chén rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, sau đó bung lên một khối bánh ga tô, nắm cái muối mứt một miếng đưa vào trong miệng, "Cũng tốt, các người nhảy các người, ta ăn, mỗi người tìm một lạc thú khác nhau, khả khả....."

Hắn không có hứng thú khiêu vũ, càng có hứng thú tiếp tục làm một cái bụng lớn.

"Tiểu Lạc huynh, người tại sao không đi khiêu vũ a?" Lúc này, Phú Gia Vĩ đi tới, mặt mỉm cười.

"Sẽ không!"

"Ha ha..... Không liên quan, không có ai từ nhỏ đã biết, ta để Phương Thục Lan dạy người được không?" Phú Gia Vĩ hướng Phương Thục Lan vẫy vẫy tay.

Tất cả những thứ này tất nhiên là đã thương lượng kỹ càng rồi, vì để Tiểu Lạc xấu mặt, đạt thành tâm nguyện của Sở Nguyệt.

Phú Gia Vĩ bổ sung một câu: "Phương Thục Lan là cao thủ Hip-hop đó."

"Thật không tiện, ta thật sự không biết."

Tiểu Lạc từ chối, có nhiều món ngon như vậy để ăn, còn nhảy cái rắm.

"Không có quan hệ a, ta nói chúng ta sau đó là huynh đệ tốt, đừng câu nệ như vậy, hơn nữa Phương Thục Lan cũng không phải người ngoài, đều cùng chiến đội, càng không có gì phải xin lỗi." Phú Gia Vĩ cười nói.

Phương Thục Lan liếc Tiểu Lạc một chút, kêu lên: "Là nam nhân liền đến, đừng lè mà lè mè."

Trước cho rằng Tiểu Lạc cũng là cùng một loại cấp bậc, thái độ của nàng với Tiểu Lạc vô cùng hữu hảo lễ phép, vào lúc này biết được hắn không có bối cảnh gì, chỉ là một tiểu tử nghèo nông thôn, nàng thấy không có gì phải khách khí.

Vấn đề đã nghiêm trọng quan hệ đến có phải đàn ông hay không phải đàn ông, Tiểu Lạc là Đại Nam Tử không thể nào để bọn họ tùy ý đập lên tôn nghiêm của mình.

Hắn hừ nhẹ một tiếng, thả cuống một nửa cái bánh ga tô đang ăn trong tay, vỗ tay một cái, đứng dậy liền hướng sàn nhảy đi đến.

Đồng thời, gợi ý của hệ thống vang lên trong đầu: "Keng, chúc mừng Ký Chủ thu được năng khiếu khiêu vũ, tiêu hao 500 điểm!"

"Con cá mắc câu."

Phú Gia Vĩ nụ cười trên mặt càng tăng lên, lặng lẽ hướng Sở Nguyệt nơi xa đánh một thủ thế OK, sau đó ra hiệu kỹ thuật viên âm thanh chỉnh âm thanh Âm nhạc.

Trên sàn nhảy trống trải, lúc Phương Thục Lan múa, tiết tấu của nàng thuộc về một loại tiết tấu mãnh liệt vô cùng rõ ràng, điệu nhảy của nàng rất đã nết, hơn nữa âm thanh còn sống động mạnh mẽ, nàng phảng phất hóa thân thành một vũ công chuyên nghiệp, thu hút tất cả ánh mắt vào mình, đưa tới từng tràng vỗ tay trong ngoài sân khấu.

"Tới phiên người!"

Một bộ Hip-hop hạ xuống, Phương Thục Lan thở hỗn hển, hướng Tiểu Lạc gật đầu, "Sẽ không không quan trọng lắm, chỉ cần người đem tiết tấu cùng cảm xúc mãnh liệt múa ra coi như là Hip-hop."

"Đơn giản như vậy?" Tiểu Lạc cân nhắc nở nụ cười.

"Chính là đơn giản như vậy." Phương Thục Lan gật gù.

Nội tâm nhưng là cười gằn: thật sự có đơn giản như vậy chỉ thấy quý, khỏe mạnh vùng lên từ chi như cái Tiểu Sửu như thế mất mặt xấu hổ đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Thiên Tài Vô Song* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.